

ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਾ: ੧੨

ਹਸਤਲਿਖਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

੧੬ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਲਿਖਤੁ
ਇਆਲਸੀ ਪਤੇ ਉਜਲਾਈ ਦਰਸਿ
ਬੁਧਸਬਗੁਨਾਂ ਕੇ ਸਧੰਨ ਤੇ ਸੁਧ ਉਪਮਾਂ

ਉ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸਾਹਿਬ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਨੀ ਜੀ ਹੋਰਮਾਂ
ਈਆਬੀਬੀਆਂ ਕੇ ਰਾਂਝ ਸਤਵਾ ਬਲੀ॥

ਹੋਰ ਲੇਖੇ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹੋਤੇ ਸੁਖ ਸੀ ਗਤ
 ਕੀ ਸੁਖ ਸੀ ਕਮੇ ਸੁਖ ਸੰਗ ਵਿਹਾਂ ਹੋਰ ਰਾਜੀਅ
 ਸੀ ਸੁਖ ਰਾਖੁ ਸੀ ਕਮੇ ਅਮੀਰੀ ਤੋ ਕਮ
 ਹੋਇਆ ਹੋਰ ਰਾਖੁ ਸਾਹਬ ਕੀ ਮਿਹਰ ਬਖਸ਼
 ਨਾਇਕ ਸਿਸਤ ਹਰਾਮ ਅਸੀ ਹੁਰ ਹਿੰਦੇ
 ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਅਰੋਇ ਨੀਵਲਾ ਪਤ ਸਾਹਬ
 ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਚਿਹਰ ਮਰਗਿਆ ਅਸੀ ਚਿਸਤ
 ਰਾਮ ਅਸੀ ਹੁਰ ਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਰੋਇ

ਖੁਹਾਨਹੀਥਹੁਲਖੁਹਾਵੀਲਗਾਇਤਹੈ
 ਨਸਾਡੇਵਾਸਤੇਛੇਸਾਤਸੈਰੁਪਮਾਲਕੇ
 ਹੋਰਖਾਲਪੇਨਲਕੀਕੋਲੀਕਮਤੀਨਹੀਏ
 ਏਕਸੰਗਤਕੋਵਿਛੋੜੇਕਾਬਡਾਦੁਖਹੈਏ
 ਹਭੀਭਾਰੁਮੇਦਏਉਗਤਾਂਅਦਜਾਉ
 ਤੇਸਾਡੀਆਮਰਜਾਬੀਤਿਬੇਨਤੀਅਵ
 ਗਾਰੁਅਗੇਹੈਨਤੇਸੁਨਲੇਵਾਲਾਬੀਗੁ
 ਰੁਹੈਭਾਦੀਸਿਆਮਸਿਘਜੀਤਸਾਂਸਕ

ਸੰਗਤ ਕੇ ਹਰ ਮਸੂਨ ਏ ਵਲ ਕੇ ਰੋਗ ਰੀਖ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਬਾਲੀ ਕੇ ਨ ਕਰਨੀ
ਸੁਬ ਬੁਢੇ ਬਾਲੇ ਮਾਈ ਬੀ ਬੀ ਪਿਛਾ ਰਾਤਿ
ਦਿਸਨ ਨ ਕਰਨ ਤੇ ਲਜ ਕੇ ਲਜ ਕੀ ਮਾਂ
ਕੇ ਅਖਰ ਪੜਾਏ ਲੇ। ਤੇ ਲਖ ਸਕਤ ਸੇਵ
ਬੀ ਕਰਨੀ ਮਨ ਬਸ ਕੀ ਲੇ ਲਖ ਸਕਤੀ
ਨਲੀ ਬਾਹੇ ਕੇ ਸੇਧ ਧਕਾ ਹੋਵੇ ਬੁਢੇ ਨਿਟਕ
ਬੀ ਹੋਵੇ। ਤੇ ਹੋਰ ਬੁਢੇ ਲਿਜ ਕੀ ਮਾਂ ਕੇ ਮ

ਨਿਦਪੜਾਏਲੇਸਿੰਘਬੀਹੋਵਨਤੇਰਿਯਕ
 ਪਾਈਬੀਹੋਵੇਤੇਸਤਸਿਰੀਹੋਵਨ।ਤੇਜੇ
 ਕਰਕੇਲੀਲਜ਼ਕਾਸਿੰਘਪੁਰੀਆਂਦੇਹੋਵੇ
 ਤਾਂਦੇਖਲੈਨਹਓਰਿਤਾਂਦੇਡਾਮਸੀਲਹੈਲੁ
 ਤੇਨਲੇਓਨਕਾਬਾਪਸੈਲਦਾਰਹੈਹੋਰਜੇ
 ਲੀਆਪਲੀਮੁਜੀਕਾਹੋਵੇਤਾਂਦੇਖਕਰਬੀ
 ਬੀਅਕੇਅਨੰਦਕਰਦੇਵਨੇਹੋਰਭਾਈਕੇ
 ਹਨਸਿੰਘਜੀਦਿਕਤੁਹਾਨੂੰਕੀਸਾਰੀਸਿੰਘ

ਤਵਾਸਤੇਹੁਕਮਹੈਬਾਣੀਕਨਕਰਨੀਤੇਭਜ
 ਨਕਰਨਾਂਤੇਵਡਛਕਨਾਂਤੇਦਿਸਨਾਨਕਰਨ
 ਤੇਜਥਾਸਕਤਹੋਰਜੀਦੇਹੁਬਾਤਹੈਜੋਜੇਤ
 ਹੁਰੂਸਾਹਬਨੇਰਾਉਅੰਕੀਰਖਾਕੀਤੀਤਾਂਕ
 ਤੀਨਹੀਤਾਂਸਾਰੀਪ੍ਰੀਥੀਬਡਾਦੁਖਪਾਦੇ
 ਕਿਸਕਰਕੇਕੇਗਉਅੰਤਬਿਲੇਖਾਦਿਲੇ
 ਗੇਤੇਨਾਂਬੇਲਾਮਿਲੇਗਾਰਗੀਬਾਕੋਤੇਨਾਖ
 ਰਖਾਹੋਵੇਗੀਤੇਦੇਹਤਾਂਹਿਦਕਾਬਡਾਦੇਸ

ਥਾਏ ਬੇਦੀ ਮਕਰਾਣੀ ਅੰਗ ਨਤੇ ਦੇ ਬੇਸਾ
 ਨੁਏ ਨਾਂ ਨੇ ਗਉਝੇ ਏਤੀ ਸੀ ੧੦੦ ਸੈਰਾ
 ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਸੇਰ ਕਥਾ ਦੁਪਟੇ ਦੀ ਬੀ ਹੋਰ ਦੇ ਬੇ
 ਏਗੀ ਗਉ ੩੦੦ ਤਿਨ ਸਉ ਨੂੰ ਮੁਲਾਣੀ
 ਹੋਰ ਦੇ ਸਦੇ ਸਦਰ ਕਾ ਨਾਲ ਪਾਹ ਨਹੇ ਸ
 ਏਹੋ ਨਹੇ ਰਬੇ ਤੀਨ ਹੀ ਕੇ ਦੀ ਉਦੀ ਦੇ ਸ
 ਕਰ ਕੇ ਦੇ ਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੀ ਲਿਗਾਈ ਹੋ ॥ ਤੇ ਅਪ
 ਨਿਏ ਸਤਾ ਸਾਰੇ ਦਹਾਰ ਗਉ ਅੰ ਪਛਿਰ

ਉਦੈਲੁ ਤੇ ਮਰੇ ਜੋ ਰਾਹੁ ਜੀ ਕੋ ਭਾਵੈ ਰਾਹੁ
 ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਰਾਹੁ ਮਹੈ ਹੈ ਮੇ ਮਾਪ ਨੇ ਸੀਤ
 ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਚਾਛੀ ਮਾ ਕਰੈ ਗਾ ਸੋ ਚਿਹਰਾ ਸਮ
 ਵੀ ਮਾਇ ਪਹੁ ਚਹੈ ਮਾਪੁ ਸੀ ਮਕਲ ਮੇਤ
 ਤੇ ਮਰੇ ਰਾਹੁ ਧਿਆ ਮੰਤ ਹੈ ਤੇ ਤੀ ਸੁਰ ਹੋਣ
 ਤੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲੇ ਮਕਲਾਣ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤੇ ਬੀ
 ਸਬਰ ਸਲੈ ਜਾਈ ਮਕਲਾਣ ਲਿਖੀ ਬੀ ਸੋ ਮ
 ਕੁਛ ਹੀ ਰਹੀ ਮੇ ਹੋਰ ਕੁਛਾਈ ਸਿਮਾਂ ਮਸਿਖ

ਜੀ ਮੇ ਦੇ ਸਬ ਤ ਤੇ ਵਡਾ ਹੋ ਰਾਨ ਹਾਂ ਕੇ ਦਿ
ਹੁ ਸਿਖ ਸਾਧ ਵਡਾ ਉਰਖ ਦੇ ਪਨਾ ਦਾ।
ਸੋ ਗੁਰ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਥਾ ਕੇ। ਰਿ
ਆ ਨੀ ਧੀ ਆ ਨੀ ਰੁਲੀ ਪਨਾ ਦਾ। ਨਾਂ ਮ
ਜਪਤ ਪਰਾਪਰ ਮੇ ਆ ਦਾ। ਸੋ ਨਾਂ ਮ
ਪਨਾ ਦਾ ਲਿਖਾਂ ਕੇ ਸਾਧ ਸਾਰੇ ਆ ਦਾ ਕਰ
ਨ ਲਗੇ ਤੇ ਪਨਾ ਦਾ ਰਜਿ ਅੰ ਕੇ ਕਰਹੇ।
ਤੇ ਸੋਈ ਦੇਖ ਲਵੇ ਕੇ ਚਿਰੇ ਚਿਰੇ ਸਿਖਾਂ ਨੇ

ਸਾਧਨੇ ਵੈਰ ਭਾਉ ਕਰਾਹੈ॥ ਕਾਦੀ ਲੋਕ
ਮੇਨੁ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੋਨ ਲੋਕ ਕੇ ਕੁਸਦੇ ਸੇ
ਹੀ ਕਿਰਲਿ ਆਹੈ ਤੇ ਰਾਗੁ ਵਲਾਨਿ ਗਾਹ
ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦੇਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਰੂਜੀ
ਕਾਹੀ ਹੁਕਮ ਥਾਏ ਮੇਹੀ ਸਬਨੇ ਬਿਛਕੀ
ਤਾਏ ਸਪੰਥ ਨਲਿ ਤੇ ਦੇਹ ਜਿਤਨੀ ਕਿਰ
ਹੈ ਸੋ ਦਸਮੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕੀ ਹਿਭੁਸਾ ਸਤ
ਕਰਮੀ ਨਲਾਹ॥ ਕਾਦੀ ਦੇਹ ਕੀ ਮਮੋਰੇ ਕਰ

ਨਕਾਨਾ ਬਾਤੇ ਨਾਇਹੁ ਮਨੁ ਬਤੇਹੋ ਸਕਦਾ ਬ
 ਤੁਸੀ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਦੇਖੋ ਕੇ ਮਰੇ ਸਿਖ ਸਾਧਤਾਂ
 ਹੋਵੇਹੋ ਨ ਤੇ ਦਿਹ ਕੰਮ ਤਾਨਾਂ ਤੇ ਰਲਿ ਮਾਭ
 ਈ ਦੇ ਨਾਂ ਲੋਕ ਨੇ ਦਿਹੁ ਕਾਰ ਕਾਰ ਜੀ ਕੀਸ
 ਜਾਣੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਦੇਖ ਲਵੋ ਕੇ ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਤੇ
 ਭੋਗ ਪਦੇਹੋ ਸਾਨ ਤੇ ਮਗਰੀ ਤਾਂ ਕੀ ਬਾਤ
 ਹੋ ਤੁਸੀ ਹੁਨ ਹੀ ਦੇਖ ਲੋ ਕੇ ਹੋ ਰਲੇ ਕ ਬਿਨ
 ਨਾਂ ਮਧਰੀ ਮਾਂ ਤੇ ਕਿਤ ਨੇ ਕੁਝ ਰਧਾਵ ਦੇ

ਹੋਂ ਨਾ ਤੇਕਿ ਤਨੇ ਕੁਝ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰ ਦੇਹੋਂ ਨ
 ਤੇ ਦੇ ਕ ਬਦ ਨ ਕਾਰੁ ਜਨਿ ਹੋਰ ਕਹਾਹੈ ਦੇ ਕੁ
 ਹਾਇ ਨ ਆਨ ਦਸ ਸਤ ਬਤਿਓ ਬਸਿਖ ਏਹੁ
 ਭੀ ਏਨਾ ਕੋਹੀ ਕਹਾਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਰਾਗੁ ਜਾਇ
 ਭਾਈ ਦੇਹਾਂ ਕਾ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਮਨਿ ਤਹੈ ਤੇ ਜੋ ਸਬ
 ਦ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਮਿਲ
 ਰਹੇਗਾ ਦੇਖੋ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਰੰਗ ਤਾਂ ਸੇਕ
 ਰਤਾ ਕੀ ਕਰ ਦੇਹੋਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤਾ ਕੀ ਲਿਖੀਏ

ਨਾਂ ਮਨਾਂ ਮਤਾਂ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਲਿਖੇ ਤਾਂ ਕਰ
 ਤਵ ਧਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਦੀ ਕਿਰੇ ਜਾਂ ਹਰ ਦਸ
 ਕੀ ਹਰ ਦਸ ਦਿਕਰਾ ਰੂਰੰ ਬਸਾਹ ਬਹੈ
 ਰਾ ਰੂਰੰ ਬਜੀ ਮਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰਾਗਾਂ ਕੀ ਇ
 ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਾ ਹਿਰ ਦਾ ਸੁਧ ਹੈ ਬੇਜ ਸਬਦ ਮੇ
 ਲੇਹਾਂ ਬਾਣੀ ਰਾ ਰੂਰਾ ਰੂਰੇ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਬਾਣ
 ਅੰ ਮੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਣੀ ਖਾਲਸਾ ਅਨੰਤ ਹੈ
 ਮਨਾਂ ਮਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਲਗਾ ਅਖਰ

ਸ੍ਰੀਧਰਜਨਾਂਡਾਦੀਮੇਰੀਤਾਂਅਲਪਮਤਹੈ
 ਹੋਤਾਂਮੁਰਖਮੁਰਧਾਹਾਂਪ੍ਰਸਰਨਗੁਰੂਸ
 ਹੋਬਜੀਕੀਲਈਹੈਅਗੇਜੇਗੁਰੂਜੀਕੇ
 ਭਾਵੇਗੁਰੂਭਾਵੇਕਾਮਾਲਕਹੈਅਸੰਖਖਤੇ
 ਬਖਸਨਜੋਗਹੈਪਤਤਪਾਵਨਹੈਸ੍ਰੀਵਾ
 ਹਿਗੁਰੂਜੀਸਹਾਇਹੋਈਸਾਰੀਸਿਰਤਕੇ
 ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਿਖਾਲਸਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂਜੀਕੀਫਿਤੇਹਰਦਾਸਦੇਵਲੀਸਿਅੰਮ

ਸਿਖਕੋ ਸਿਹਾਲੀ ਸਤਸਿ ਅਕਾਲ

੧

ਲਿਖਤੁ ਦਿਆਲਸਿਖ ਤੇਜੇ ਗੁਰਦੀਹ
ਰੀਸਿਖ ਜੀਤਸਾ ਸੁਤਕੀਅਕੋ ਦੇਹੁ ਬ
ਤਬੋਲਦੇਈ ਕੇਜੇ ਜਲਕੇ ਕੁਜ ਸੁਪਾਵੇ
ਗਾਤਾ ਚੇਰਹੇ ਉਗਰੁਕਾ ਚਿਸਕਾ ਕੁਜਸ

4

ਬਾਣੀ ਕੀਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇਰਾ ਪਥੰਡਨ
 ਹੀ ਕਰਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੇ ਜੇ ਬੰਦ ਸਾਮਮਲ
 ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੀਅ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਪ੍ਰਯਾਨ
 ਕੇ ਪੰਡਨ ਹੀ ਕਰਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭਾਈ ਪਥੰਡ
 ਕੀਤੀ ਮੁਹਕਾ ਲਾਹੀ ਦਹੈ ਦੀ ਨਦੀ ਦਿ
 ਚ ਤੇ ਬੰਦ ਸਾਮਮਲ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
 ਚਿਸਕੇ ਉਪਨਹੀ ਦੇਵਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੇ ਜੇ
 ਕਰਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਨ ਹੀ ਲਿੰਦੇ ਤਾਂ ਨਾ

ਏਕਤਪੁਸਾਦਕੇਹਥੀਆਰਹਿਦੇ
 ਖਾਨਤੇਭਾਈਜਗਾਭਰੀਰਹਿਦੀਹੋਰੋ
 ਬਤੇਰੋਤਿਆਰਹੇਜਾਂਦੇਹੋਨਮਾਨੁਨੀ
 ਰਾਨਥਾਵਾਤੇਜੇਕਰਾਮਪੁਨੀਆਂਤੀ
 ਮਾਕਪਕਛਕਦੇਹੋਨਤਾਭੀਸਗਾਂਹਛ
 ਦੇਹਭੀਰੇਈਭਰਨਹੀਤੇਅਗੇਜੇਕੋਈ
 ਈਸੀਅਹੇਮਦਿਚਪੇਲਕੇਆਂਦੇਸਾਨ
 ਜਕੇਤੇਜੇਕੋਈਭਿਹਨਕਛਲਲਾਵਦੇਸ

ਕੋ

ਨਤੇ ਵਡਾ ਕਲੇਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਹਨ ਤਸਦਿ
 ਚਿਕਰਨੀ ਜੇਹੜਾ ਰੁਝਕੇ ਆਵੇਹਮ ਨਕੀ
 ਰਾਵਿ ਚਪੇਲ ਚਿ ਸਕੇਤ ਸਾਧੇ ਜਾਨ ਦੇਵਨ
 ਮਰਦਾਤਾਂ ਹੋਹੀ ਨਹੀ ਬੋਹੜਾ ਬਹੁਤਾ
 ਲਸਹੋ ਜਾਊਗਾਤ ਚਿਹਜ ਦੇਆਪੇਹੀ
 ਹਦਜਾਊ ਪ੍ਰਭੂ ਲਸਹੋ ਦੇਤੇ ਪਹਿਲੇਹੀ
 ਨਾਹਦਾ ਵਲਾਂ ਵਡਾ ਹੋਮਤਾਂ ਹੁੰਦਾਹੀ ਨ
 ਹੀਕੇ ਮਰਹੀ ਜਾਊ ਪਾਰਬਤੀ ਵਾਂਗੂ॥

ਜੇਕਰ ਹਦਾਈ ਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਹੋਰ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ
 ਦੁਇ ਹੋਂ ਸਪਦ ਨ ਕੋਂ ਤੇ ਵਡ ਕਰੀ ਮਾਹਿਤ
 ਹੋਏ ਗਰੇ ਦੇ ਲੇ ਬੋਹ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇ ਮਾਂ ਕੋ ਹੋ ਜੰ
 ਨੁਦੇ ਨਾਂ ਕਾਲੇ ਪੀਲੇ ਭਾਈ ਭਲ ਨੁਬਾਲੀ
 ਰਿਤ ਕਰੇ ਹੋ ਕੇ ਮੁਸਦੇ ਹੋਇ ਸਨ ਨੁਕਰਾ
 ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਤੇ ਕੇ ਮਕਾਰ ਭਾਂਝੇ ਬੋਹ ਜੰ
 ਕਰੇ ਤਾ ਬੀ ਗੁਰੂ ਬੁਕਤ ਕਰੁ ਗਾ ਬਿਨਾਂ ਭ
 ਜਲੁ ਬਾਲੀ ਬੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਈ ਕਾਸੇ ਮੇਵੀ

ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਲਵੋ ਮਾਪਣੇ ਹੀ ਪਿੰਡ ਮੇ
ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਜੀ ਕਾ ਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁ
ਰੁਜੀ ਕੀ ਠੰਡੇ ਮਰਦਾਸ ਲਿਖੀ
੨ ਹਜ਼ਾਰੀ ੧

ਸੰਮਤ ੧੮੩੬ ੩੭

ਸਤਿਸ੍ਰੀ ਮਕਾਸਾ

ਜੋਗ ਸੁਖ ਉਪਮਾ ਜੋਗ ਵਿਜਲ ਦੀ ਦਾਰਨ ਰਮਲ
 ਬੁਧ ਸੁਖ ਗੁਣ ਸਪੰਨ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ੍ਰੀ
 ਦਰਸਿੰਘ ਕੋ ਮੂਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸਿੰਘ
 ਦਾ ਹਿਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤੋ ॥ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ
 ਰਹੀ ॥ ਹੋਰ ਭਾਈ ਅਮਰਿ ਰਾਜੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਤੇ ਹੋਰ
 ਰਤਾਂ ਕੋਈ ਦੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇਕ ਸੰਗਤ ਕੇ
 ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਕਾਬਜ਼ ਭਾਰੀ ਦੁਖ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਸੇਵਨ ਕਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਦਨ ਦਾ ਨਹੀਂ

ਸਾਨੂੰ ਪਾਨ ਪੈਨ ਲਏ ਸਭ ਕੁ ਸਮੀਲ ਦਹੈ ਪੰਡ
 ਅਉ ਦੁਪਚਾਵਲ ਲਠਾਖਾ ਸਾਭੇ ਜਗਾ
 ਚੰਗੀ ਹੋਇ ਚਖੂ ਹੀਲਗਾਇਤੀ ਹੈ ਸੁਕਾਰ
 ਨੇ ॥ ਛੇ ਸੋਰਪ ਆਲਾ ਕੇ ਦੇ ਸਜਗਾ ਮੇ ਅਗੋਇ
 ਲੀਵਲਾ ਬਾਦ ਸਾਹਰਹਿ ਦਾਸੀ ਤੋਰੇ ਜਗੇ
 ਰਾਖੁ ਛਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸਬ ਸਬ ਰਾਬਰਹੈ ਕੇ
 ਕੋਈ ਚੀਜ ਕਮਤੀ ਹੈ ਜੇ ॥ ਕੁਹੰਦਹਿ ਕ
 ਹੋਇ ਦੇਹਾਂ ॥ ਸੋ ਅਇਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਬਾਣੀ ਮਾਂ

ਸਾਹੁਕਾਰ ਕੇ ਸਦੇ ਦਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤ ਕੇ ਦਿਛੋ ਜੇ
 ਕਾ ਬਡ ਦੁਖ ਹੋਇ॥ ਆਹੰ ਬੁਝਾਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਹੋਇ
 ਥਾ ਸੋ ਹੋਇ॥ ਆਕੇ ਲੀਕਿ ਸੇਸ ਮੇਖੇ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹ ਬੀ
 ਜਿ॥ ਆਗਿਆ ਸੀ ਸੋ ਮੇਨੁ ਆਇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇ॥
 ਆਹੁ ਭਾਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਰਿਜਾਇ॥ = ਰੁਜਨ ਬਾ
 ਦੀ ਕਰ ਦੇਹਾਂ ਦਿਕਾ ਦਿਛੋ ਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨ ਕੋਈ ਦੁਖ
 ਨਹੀ ਹੋਰ॥ ਅਸੀਰੀ ਬਨੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਸਨਕ ਕਰ ਕੇ ਇਨਕਾਰੇ ਹੋਨ॥ ਮਾਲ ਸਾਜੀ ਬਾਣੀ ਕੀ

ਨਕਰ ਨੀਕੁ ਜੀਮੰਭੇ ਬਡੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਾਲ ਫੇਰ ਨੀਥ
 ਈਸੀ ਜਗਰੀਥ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਗਏ ਸਕਾ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਵੇ
 ਗਾ ॥ ਦੇਸਤਰਾਂ ਨਾ ਮਾਖਿ ਚਿਕੇਰਾਂ ਮਸਿਘ ਕੋ ਬਾਈ
 ਨੇ ਫੜਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਘੁ ਪਵਰੇ ਕੀਕੁ ਗੀਮੰ
 ਨੂਤਾਂ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਖੋਲੈ ਕਰਮ ਨੇ ਦੇਖੇ ਲੈ ਅਏ
 ਹੈ ਪਰ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕੇ ਪਤਾ ਪਨੇ ਦੇਖੇ ਬੀਵਖਾਵਿ
 ਸੁਖ ਦੇ ਛਡਿ ਮਾਰੇ ॥ ਦੇਖਨ ਕਿਤੇ ਦੁਲੇ ਨਹੀ ਪ
 ਜਾਂਦਾ ॥ ਅਭੀਤਾਂ ਮਾਖ ਨਹੀ ਹੋ ਮਗੋ ਤੁਸੀ ॥

ਏਹਾਹੁ ਜੀਕੇਹੁ ਕਮਵਲਧਿਆਮਨਕਰਨਾ॥ ਭਾ
 ਈਸਮੁਦਸਿੰਘਜੀਸਾਰੀਸੰਗਤਕੋਹਰਦਾਸੁ
 ਸਨਾਏਨੀਸਾਰੇਦੇਸਾਂਕੀਸੰਗਤਕੋਖਾਸਾਪ੍ਰ
 ਸੰਗਕੋਘਰਕਿਸੇਤਰਾਂਕੀਘਾਲਕੀਤੀਹੋਈਵਿ
 ਰਖੀਨਹੀਜਾਂਦੀਹੋਲਿਖਹੋਗਾਹੁਜੀਕੇਇਕਤਿ
 ਲਨਹੀਭੀਐਘਾਏ॥ ਤੇਤੁਸੰਨ੍ਹਦੁਖਦੇਨਦਾਲੇ
 ਸਭਸੁਖਾਂਮਾਰਕੋਹੋਲੇਹੋਜਾਂਲੁਗੇ॥ ਸਤਕਰਕੇ
 ਮੰਨਦਾ॥ ਮੇਧਤਾਇਕਰਭੀਨੀਹੋਇਹੁਖਤਕੋ॥

ਬਿਸਾਭ ਕੋਈ ਨਾ ਬਾਹੁ ਬਿਨਾਂ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸਹ
 ਬਕਾ ਬਚਨ ਬਾਹੁ ਬਿਨਾਂ ਅਪਣੇ ਕੁਕਲ ਸੁ
 ਦੀ ਅੰ ਪੁਕਲਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਲੀ ਹੋਵੇ ਕੁ
 ਲੀ ਅੰਤ ਦੁਹਾ ਸੋਖ ਲਸਾਜੀ ਦੇ ਬਿਸਾਭ ਕੋਈ
 ਨਾ ਬਾਹੁ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਨੇਕਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਬਚ
 ਨ ਕਹੋਤ ਨਿੰਦਾ ਤਾਂ ਜਗਤ ਕਾ ਅਹਾਰ ਹੀ ਹੈ।
 ਕਿਸ ਕਿਸ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਨੇ ਅਤ
 ਸਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਪਨਾ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਇਹ
 ਹੈ ਪਤਥਾ ॥ ਹੋਰ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋ
 ਸੀ ਪੁਛੀ ਹੈ ਬਾਤ ਸੋ ਮੇਰੇ ਸਭ ਸਮਝੀ ਹੈ ਭਾਈ
 ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਸਾਈ ਕਰਨ ਕੀ ਸਿਲਾ
 ਨਾਂ ਬਾਤੇ ਨਾਂ ਹੁਣ ਜਿਤ ਨੇ ਦੁਨੀਵ ਨਹੀਂ
 ਤੇ ਨੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹੋ ਦਾਨ ਮੰ
 ਗਾਇ ਹਾਂ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸਾ ਮਾਪ ਨਾਂ ਨਾਂ ਮਜਪਾ
 ਵੀ ॥ ਤੇ ਅਗੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਰਾਈ ਹੈ ਸੇਕ

+

ਭਲੀ ਹੈ ॥ ਸੋਗਾ ਰੂੜਾ ॥ ਹੋਗਾ ਮਤੀ ਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ
 ਕੇ ਮੇਰੇ ॥ ਸਾਲਿਖ ਦਾ ਹਾਂ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉ ਨਹੀਂ
 ਜੀਉ ॥ ਨਹੀਂ ਦਿਓ ॥ ਫੇਰ ਪਈ ਹੋਊ ਗੀਫਲਾਂ
 ਮੇਰੇ ਇਉਂ ਬੰਨ੍ਹ ਗਈ ਫਲਾਂ ਨੇ ॥ ਨਕ ਵਡੀਆਂ
 ਰੋਤੀ ॥ ਨੁਫਿਲ ਫਿਟ ਹੋਊ ਤੇ ॥ ਬਾਕਿ ਹਾਂ ਬਾਕਿ
 ਏਕੇ ਕਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਬਾਤ ਮੁਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਨ ਹੋ ਕੇ ਕੁ
 ਸਾਲ ਸਿੰਘ ਕੀ ਬਡੀ ਬਟ ਨਾਮੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਸੁਨ
 ਹੈ ਪੁਜੇ ॥ ਨਸਿਧ ਗਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗਤ ਨੇ ਬਖ

ਸਲੈਦਾਂ। ਭਾਈ ਨਿਰਦੋਖ ਤਾਇ ਕਰਾਰੁ ਹੀਰੇ
ਹੋਰ ਚਿਹੜਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਸ ਮੇਂ ਸਮੇ
ਸੁਬਹੁ ਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜੇ ਹੀ। ਭਾਈ ਅਰੇ ਗੁਰੂ
ਦੇ ਮੁਛੇ ਤਾ ਸੁਭਹੇ ਦਿਆ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਕੁਰੂ
ਆਸ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੀ ਲਿਖਦੀ ਜੇ ਬਤ ਲਿਖੀ
ਸੇ ਦਿਉ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਜਿਤਨਾਂ ਕੁਸਰੇ ਚਿਤਨਾਂ
ਕੁਲਿਭਾ ਪਾਵੇ ਲਿਖਨਾਂ ਕੀ ਹੈ। ਸੁਬਦਨਾਂ ਉ
ਪਰ ਅੰਨ ਦਾਂ ਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ। ਨਮਸ

ਨਸਬਪਾਠਤੇਸੀਨਸਭਨਤੇਸਾਦਾ/ਜੋਲਿਹ
ਰਕੀਸੇਵਾਭਰੇਗਚਿਸਕਾਬਹੁਤਕੁਲਹੋਉ
ਗਾਸਤਿਕਰਕੇਮੰਨਦਾਹੋਰਕੁਲੀਦੇਥੇਸਾ
ਨੁਕੁਸਨਹੀਚਾਹੀਦਾਰਮਦਾਸਪੁਰੇਪਾਵੇ
ਲਿਗਰਮੇਹੋਰਕੁਲੀਸੀਰਪਸਾਦਕੀ
ਬਤਾਮਗੇਕਲੀਬਾਗਲਿਖਦੇਸੇਸੁਖਸਾਨ
ਕੇਲੀਕਿਸੇਨਦੇਦੇਤੇਸਕੇਲੀਕਿਸੇਨਦੇ
ਤੁਸਾਨਹੀਸੁਨੀਹੋਦੇਗੀਕੁਲੀਸੀਰਪਸਾ

ਤਾਂ ਬਚਨ ਮੰਨ ਲਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਦੇ ਹੁਸੀ
 ਤਪਸਾ ਦਕਹਿ ਮਾਏ। ਅਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਂ ਤਾਂ
 ਕੋਲੀ ਬੀ ਨਹੀ ਦੇਖ ਜੂਨਾਖ ਕੋ ਬਿਬਨਾ ਉਪ
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਤੇ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ
 ਉਧਰੇ ਹੋਨ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਬਚਨ ਹੈ ਓਸ
 ਕੇ ਮੰਨ ਨ ਦੀ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ
 ਨੀ ਕੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਨਾ ਹੁਕਮ ਮਨਾ ਉਅਰੇ
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਤਰੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚ

ਨਹੈ॥ ਸਾਈਵਸਤਪਰਪਤਹਾਈਤਿਸਰ
 ਚਿਲਾਇਆਹੇਤਾ॥ ਜੋਇਹਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਛ
 ਕੇ॥ ਜੁਠੇਖਾਇਆਤਾਂਨਹੀਕਿਸੇਦੇਕਪਾਦਖ
 ਲਗਾਇਓਸੇਬਖਤਾ॥ ਮੇਤਾਂਸੋਲਿਖਦਾਹਾਂਸੀਰ
 ਤਕੀਓਰਜੇਗੁਰੂਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈ॥ ਸੋਲਿਖਦ
 ਹਾਂਆਪਨੇਮਨਤੋਕਸਨਹੀਲਿਖਦਾਹਾਂਤੇਜ
 ਤੁਸਾਂਨੇਲਿਖਿਆਹੈਕੋਪੀਬਰੁਲਜਾਵੇਗਾਸੁ
 ਸਾਫੀਤਾਇਹਾਮਰਜਹੈਗੁਰੂਸਾਹਿਬਾਮਰੇ
 ਕੇਬਾਰੰਬਾਰਹੈਗੁਰੂਸਾਹਿਬਜੀਤੁਸਾਰੀਸਿਸੁਖੀਬਖਸ

ਲੇ

ਬੁਹੇਕੁਲੇਸੁਬਤੇਰੇਜੀਵਹੈਨਾਮਗੋਜੇਗੁਰੂ
 ਜੀਕੋਰਾਵੇ॥ਗੁਰੂਕੁਣੇਕਾਮਾਲਕਹੈਹੋਰਭਾਈ
 ਗੁਰੂਤਾਂਕਦੇਬਛਾਨਹੀਹੋਇਆਦੇਸਬਾਤਕੀ
 ਬੇਦਸਾਸਤਉਗਾਹੀਇਰਹੈਹੈਨਾ॥ਕੁਸਸਭੇ
 ਹੀਕਰਮਾਥਿਖੇਨੁਨਤਾਹੈਪ੍ਰਾਮਾਇਹਾਂਸਕਰ
 ਹੈਗੁਰੂਜੀਦੇਦੁਆਜਤਾਮਾਇਡਿਗਹਾਂ
 ਗੁਰੂਜੀਕੀਇਹੁਗੁਸਾਖਹੈਜੋਗੁਰੂਬਖਸੀਦ
 ਹੈ॥ਜੋਸੁਨਾਮਾਵੈਤਿਸਕਿਨਲਾਵੈਇਹੁਬਿਰ

ਇਆ

੫

ਧਰਮਾਮੀ ਸੀਦ ਤੁਮਰੇ ਲਿਖੇ ਕਉ ਤੁਸਰੁ ਦੇ
ਦੀਯਾ ਆਗੇ ਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬੁਧੀ ਮਾਧਾ ਲਾ
ਜੀ ਮੇਰੀ ਤਨਾ ਮਕਲ ਤੁਛ ਹੈ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕ
ਲਾ ਹੋਰ ਰਾਈ ਸਮੁਹ ਖਲ ਸਾਰਾ ਮਾਦਾ
ਪੁਰਕਾ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਉਥੇ
ਮਿਤਾ ਮਸਤੂ ਸੇਈ॥ ਹਉ ਛੁਡੇ ਦੀ ਜਗ ਸ
ਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ॥ ਰਾਈ
ਸਾਹਿਬ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਪਹਰ

ਸਿੰਘਜੀਤਿ ਸੁਖਸਿੰਘਜੀਤਿ ਰਮੇਸੁ ਸਿੰਘਜੀ
ਤੇਹੁਕਮਾ ਸਿੰਘਜੀਤਿ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘਰੇਉਤ
ਮਸਿੰਘਤੇਟੇਨੇਜੋਗਾਸਿੰਘਮਾਂਨਸਿੰਘ
ਹੋਰਸਮੁਹਖਾਲਸੇਕੋਫਤੇਪਮਾਲਕਰਣੀ
ਹੋਰਜੀਵਿਹੁਹਕੀਬਾਤਖਰੀਚੰਗੀਹੋਸ
ਮਾਂਗਮਏਵਿਚਹੀਅਨੰਦਪੜਾਜਵੇਤ
ਚੰਗਾਹੋਰਖਾਲਸਾਜੀਆਰੀਸੀਗਤ
ਨੇਸਾਤਕੀਦੋਹੀਜਹੀਫੜਨੀਕੋਕੋਲੀ

ਸੇਤਰਾਂਕੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰੇਤ ਚਿਸਕੇਵਲ ਪੰਖ
 ਨਨਹੀ ਕਰਣੁ ਚਾਹੀਦੇ ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਕਾਈ
 ਮਾਰੇਤਾਂ ਵੀ ਸਬਰ ਕਰ ਜਾਣਾ ਪਰਮੇ ਰਖਿ ਮਾਂ
 ਧੀਰ ਜਵਾਲਿਆ ਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗਰ
 ਹੋਇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਲਿ ਖਾਹੈ ॥ ਹੋਹੁ ਸਬ ਕੀ
 ਨਕਤ ਉਮਾ ਭਿਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ॥ ਸੋਭਿਤਿ ਸਭ
 ਸਲਾਹ ਹੋਵੇ ਚਿਸਕੇ ਅਲਲਵੇ ॥ ਹੋਰ ਕਾਈ ਜੋ
 ਕੇਈਦੇ ਸਧਰਮ ਪਰਚਲੁ ਗਾਓ ਸਨੁ ਸੁਖ ਸੁ

ਖਪਾਪਤਹੋਨਗੇਸਤਕਰਕੇਮੰਨਦਾਂ॥ਪ੍ਰਿਥਿ
 ਮਾਂਕਾਬੜਕੀਮਹੈਹੋਰਮਾਹਰਾਜਖਾਲਸਾ
 ਜੀਸੁਬਨੇਬਿਚਾਰਲੈਇਜੋਭਲੇਕੀਬਾਤਏ
 ਮਰੀਤਾਥੁਧਬਹਤਥਹੜਹੈ॥ਮੇਤਾਂਕੁਸ
 ਜਪਤਪਨਹੀਕੀਤਾਕਰਮਨਾਜਾਣੁਧਰ
 ਮਨਜਾਣੁਲੋਕੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਂਮਪ੍ਰ
 ਰਿਓਹੈਭਰਤਰੋਬਿਟਕਾਇਹੁਰਾਖਹੁਪੈਨ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ਕੁਦੀਮੇਰੀਲੁਭਿਅਸਾਧਸਿੰ

ਤਨੇਰਖਨੀਏ॥ ਕੁਲੀਜੇਕਰਤੁਸੀਰਲੇਹੋਏ
 ਗੇਤਾਂਮੇਨੁਵੀਬਰਾਨਹੀਕਿਸੇਨੇਅਖਨਾਂਤੇਤੁ
 ਸਾਂਚੇਪਿਛੇਮੇਨੁਵੀਬਖਸਲਉਗਾਰੂਸੇ
 ਸ੍ਰਬਸੀਤਾਂਮਹੰਤਾਂਨੇਦਿਜਗਹਿਨਾਂਡੇਲਲਾ
 ਹੀਸ੍ਰੀਦੁਹੀਗਾਰੂਜੀਕਾਖਲਸਾਂਸ੍ਰੀਦੁਹੀ
 ਗਾਰੂਜੀਕੀਫਤੇ ਅਹਰਦਾਸਲਿਖਿਓਤੁ
 ॥੬॥ ਈ१੫ਕੇ ਸਿਮਤ੧੮੩੭ਵਿਚ
 ਬਾਂਬੇਸਮੰਦਸਿੰਘਕੇਮਿਲੀਬਖਸੀਸਾ॥

੨੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਖਤੁ ਮਦਿ ਮਾ
ਲਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੋ ਗੁਰਾਦਿ ਨਿਰੋਣੁ
ਸਿੰਘ ਜੋ ਗਸਮੁਹ ਪਾਲ ਸਾਸਪ ਸੰਗ ਤਕੋ ਸ੍ਰੀ
ਦਾਹਿਰਾ ਰੂਨੀ ਕਾ ਪਾਲ ਸਾਸਿ ਦਾਹਿਰਾ ਰੂਨੀ
ਕੀਫ ਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨੁ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸਮੁਹ
ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਕੋ ਗਮ ਸਤਿਵਾਚਨੀ
ਚੋਰਨੀ ਮਸੀ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਹਿ ਤੇ ਸੰਗਤ

ਕੀਅਨੰਦਖਸੀਅਕਲਪੁਰਖਪਸੰਗ
 ਦੇਹਾਂ॥ ਤੇਨਲੇਵਸਨਮੰਗਦੇਹਾਂਸਿਗਤਕ
 ਮਅਗੇਜੋਗਾਰਜਕਿਭਾਵੈ॥ ਨਰੈਤੁਸਿਘ
 ਜੀਤਸਿਕਹਿਦੇਹੋਰਹਿਤਕਹੁਕਮਨਮਾਸਿਗ
 ਤਕੋਮਿਲੇ॥ ਸੋਜੀਅਸੀਹੁਕਮਨਮਾਕੀਦਿਨ
 ਹੈਗੁਰੂਸਾਹਿਬਨੇਅਗੇਹੀਦੇਗਖਿਅਹੈਸਾਧ
 ਸਿਗਤਕਤੇਸਾਰੇਕੁਖਾਂਕੋ॥ ਗੁਰੂਰੀਖੁਸਾਹਿ
 ਬ॥ ਸੋਸਾਖੀ॥ ਪਰੇਅਸਮਾਰਗ॥ ਸੋਦੀਮੇ

ਨੇਸ਼ਬਖਾਲਸਾ॥ ਬਾਣੀਪੰਜਗੀਬਤਾਂਦੀਪੜ
 ਨੀ॥ ਜੇਕਰਨਾਪੁਜਾਏਤਾਂਜਪ॥ ਜਪਕ
 ਰਾਸ॥ ਅਭਰਜਿਹਿਲ॥ ਓਭੀਦੀਦਰਾ॥
 ਖਮਨੀ॥ ਉਰਦੀਤੀ॥ ਬਹੁਤਨਾਂਪੁਜੇਤਾਂਜ
 ਜਪਤਾਂਜਰਹੀਪੜੇ॥ ਫੇਰਕਿਰਤੇਲਗਨ
 ਫੇਰਸਾਰਾਦਿਨਕੀਕਰਦੇਭਜਨਕਰਨਾਰ
 ਸਨਾਂਦਾ॥ ਜੇਕੀਥਏਹਲਲਗੀਤਾਂਦਿਕੀਤ
 ਇਕੋਲੇਥੈਠਕਰਕਰਨਾਰਜਨਚਾਰਾਖਰ

ਕੀ

ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਰਾਖਾ ਤੀਤ ਨਾ ਪੁਜਾ ਮਾਏ
ਜੇ ਦੇਹ ਲਲਾਚੇ ਤਾਂ ਸਰ ਕਰ ਦਿਸਤ ਬੈਠ ਨਾ। ਬਾ
ਲੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਠ ਨਹੀਂ ਦੇਸੇ ਸਰ ਰਾਗੇ ਜਿਤ ਨੀ
ਪੁਜਾ ਮਾਏ॥ = ਲਲਾਚੇ ਲਲਾਚੀ ਮਾਕੇ ਮਖਰਾਪ
ਕਾਣੇ ਜੇ ਮਾਪ ਨਾ ਪਕਿ ਮਾਹੇ ਦੇ ਤਾਂ ਮਾਪਿ ਨੀ ਮ
ਲਲਾਚੀ ਮਾਪਾ ਸਿਖ ਲੈਣੇ ਤੇ ਲਿਖ ਕੇ ਕੰਠ
ਕਰ ਨੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਮਾਈ ਮਾ ਬਿਬੀ ਮਾ ਨੇ ਕੰਠ
ਕਰ ਨੀ ਬਾਣੀ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਲਲਾਚ ਬਾਣੀ ਬਾਤ ਹੋ

ਏ॥ ਹੋਰ ਬਾਨੀ ਅੰਸ ਕਿਸੇ ਕੀ ਨ ਲੇ ਲੇ ਕੀ
 ਜੇ ਨੇ॥ ਨਾ ਬੁਝਾਇ ਕੇ॥ ਨਾ ਨਰ ਕਿਰ ਕੇ ਜੇ ਕਰ
 ਕਿਸੇ ਦੀ ਡਿਗੀ ਪਈ ਭੀ ਲਥ ਪਵੇ ਤਾਂ ਹੋ ਕਾ ਏ ਕ
 ਰਾਜਿ ਸਦੀ ਹੋਵੇ ਉਨੁ ਦੇਵ ਨੀ॥ ਜੇ ਹੜਾ ਕਰ ਜਾ
 ਲੇ ਕਰ ਨਾ ਦੇਵ ਨਾ ਸੇਂਦਿ ਹੋਰੀ ਪਾਏ ਤੇ ਬੀ ਬਡ
 ਪਾਪ ਹੈ॥ ਸੋਖ ਲਸਾਜੀ ਬਾਨੀ ਅੰਸ ਕਾ ਤਿ
 ਗ ਕਰ ਨਾ ਬਡਾ ਪਰਮ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਬਾਨੀ ਨਾ ਨਕ
 ਰਿਸ ਸੁਰਉ ਸੁਗਾਇ॥ ਜੇ ਕੁ ਦੀ ਜਿਸ ਹੀ ਦੂਨੇ

ਗਉਖਾਇਲਈ॥ ਸੋਰਿਸਕਾਤਾਂਕੁਸਲਾਂਰਿਹਾ
ਚੌਰਿਖਹੋਵੇਕੁੰਦੇਬਹਿਮਨੁਹੋਵੇਕੁੰਦੇਖੜੀ
ਹੋਵੇਕੁੰਦੇਮੁਸਲਮਾਨੁਹੋਵੇ॥ ਓਸਕਾਪਖਪ
ਕਰੇਗੁਰੂ॥ ਸਕਰੇਪੀਠਾ॥ ਪਤੀਤਕਰਨੀ॥ ਗੁਏ
ਨਿਮਾਜਪੜੇਥਾਂਉਨਪਦੇਗੀ॥ ਨਾਦੇਕੇਥਾਣੀ
ਪੜੇਸਥੁ॥ ਨਿਠਲਨਾਦੇਗੀ॥ ਅਗੋਲਕੜੀ
ਅਰਦੇਦੇਸਾਂਬੋਠਦੇਦੇਜਾਂਬਦਾਕਰੇਦਿਹੁਬੁਠ
ਪਾਪਹੋ॥ ਲੜਕੀ॥ ਮੇਥਡੇਗੁਨੁਹੈਨਾ॥ ਅਨੇਕ

ਤਰ ਕੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ॥ ਕੁੜੀ ਕਾ
 ਮਾਰਣਾ ਗਉ ਤੇ ਬੀ ਵਡਾ ਪਾਪ ਹੈ ॥ ਬਟ ਕਰਨ ਤੇ
 ਤੇ ਮਾਰ ਦੇ ਮਲੇ ਤੇ ਇਕ ਤਵਰ ਕੋ ਜਾ ਮਲ ਦਾ
 ਹੈ ॥ ਤੇ ਹਛਾ ਨਹੀ ਮਲ ਦਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਾਸ
 ਤੇ ਨਹੀ ਰਹਿ ਦਾ ॥ ਤੇ ਨਾਲੇ ਕੁੜੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਰਹਿ
 ਦੀ ਹੈ ॥ ਨਾਲੇ ਕੁੜੀ ਬਿਭਚਰ ਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥
 ਤੇ ਹਸਾਰਾ ਪਾਪ ਮਾਘੀ ਮਾ ਕੋ ਲਗਾ ਦਾ ਹੈ ॥

ਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਬੀ ਬਹਾ ਹਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਾਪਨੀ
 ਅਖੀ ਦੇਖਿਆ ਹੋ ਸਤ ਪੁਤਿ ਜਨ ਨਦੀ ਖਾਲਾ
 ਜੀ ਜੇ ਲਭ ਕੀਆ ਰੇ ਯਾ ਬੰਦੇ ਯਾ ਬੰਦੇ ਕਰੇ ਓਸ
 ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਤ ਨਾਨੀ ਸੀ ਗਤ ॥ ਤੇ ਨਾ ਓਸ ਦੇ ਪ
 ਰ ਜਾਵਨਾ ਤੇ ਨਾ ਓਸ ਕੇ ਸੀ ਗਤ ਮੇ ਬਜ਼ਨ ਦੇ ਵਨ
 ਤੇ ਨਾ ਓਸ ਕੇ ਹਥ ਕਾ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਛੇ ਜੋ
 ਦੀ ਸੋਹੇ ਦੀ ਤੇ ਅਗੇ ਸਮਝ ਕੇ ਬਰਤਨਾ ਅ
 ਗੇ ਮਾਸਖਾਨ ਕੀ ਬਾਤ ਹੁਸਾਰਿ ਬਜੀ ਨੇ ਲਿ

ਲਿਖੀ ਹੈ ਮਕੇ ਵੀ ਗੋਸਟ ਦਿਓ ਕੇ ਮਾਸ ਸੇਖਾ
 ਦੇ ਸੋ ਜਿਸ ਕੇ ਪਦੇ ਸੇ ਤਿਸ ਕੇ ਚਿਟਾ ਹਿਦੇ ਦੇ
 ਤੇ ਜੇ ਜੀਵਾਇ ਨਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਮੁਇਆ ਹੋਇਆ
 ਖਾਲੇ ਦੇਖ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਨਿਹਿਰ ਸਿਖ
 ਕਹਿ ਦੇਹੇ ਮਕੇ ਮਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਰੋਗ ਲਗਾ ਦ
 ਹੈ ਮਾਸ ਕਾ ਮਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋ ਰੋਗ
 ਮਾਸ ਕਾਲਗਾ ਦੇ ਰੋਗ ਪਰ ਲਿਖਾਇਨ ਮਾਸ
 ਬਨੇ ਕਾ ਸੇਕ ਤਾਂ ਮਾਪ ਨੇ ਸਹਾਰ ਕਾ ਮਾਸ ਕਦ

ਕੇਰੀ ਬਨ ਕੇਲ ਗਵੇਰੋਗਾ ਮਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਜੋ
ਕਰਾਮਾ ਪੁਨਾਮਾ ਸਕਦ ਕੇਨ ਲਗਾਵੇਰੋਗਾ
ਬਦਲਾ ਦੇਣ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਭਿਸਕਾ ਮਰਾਤ ਬਾਕੁ
ਸ਼ਦੀ ਕਾਲਿ ਖਾਹੈ ॥ ਬਦਲਾ ਦੇਤੇ ਬਏ ਖਲ ਸੀ
ਨਹੀ ਚੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਉਲਿ
ਖਾਹੈ ॥ ਜੀ ਮਝੇ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰ ਕਰਕ ਹਿਤੇ ਨਾਂ
ਕਹਿਤੇ ਨਾਂ ਅਹਲਾਲਾ ॥ ਦਫਤਰ ਲੇਖਾ ਮੀਰੀ ਮੇ
ਤਾਂ ਹੁਇ ਗੋਕਵਨ ਹਵਾਲਾ ॥ ਹੋਰ ਕਈ ਰਜਤੀ
ਲਿਖਾਹੈ ॥ ਉਨ ਬਿਸਮਲ ਉਨ ਸੁਟਕਾ ਕੀਤਾ ਦ

ਇਆਦੁਹਾਂਤੇਭਾਰੀ। ਕਹਿਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇ
 ਸਿੰਭਹਾਅਗਾਦੁਹਾਂਘਰਲਾਗੀ। ਜੇਸੀਅਬਧ
 ਕਰਨਬਲਿਅਹਿੰਦੂਆਂਤੇਤੁਰਕਾਂਦੇਅਗਲੇ
 ਗਾਤਾਰਹਿਅਕੀ। ਤਾਂਤੇਜੇਮਾਸਥਾਵਨਬ
 ਲੇਹੈਨਸੇਸਧਨੇਕਸਾਦੀਦੁਹਾਕਦੀਫਿਰੀਗ
 ਲਾਕਦਾਵਨਗੇਤੇਚੋਕਸੀਭੋਗਨਗੇਤੇਨਾਲੇ
 ਨਾਲੇਸਿਤਨਾਂਚਿਰਗਭੂਬਧਹੁੰਦੀਹੈਚਿਤਨਾਂ
 ਚਿਰਛਾੜਕਿਏਦੀਨਹੀ। ਕਿਉਕੇਛੜਕਿਧਰ

ਰਮਹੈ ਕੋਗਉਗਾਰੀਬਦੀਰਛਕਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਛ
 ਕਦਾਂ॥ ਸੋਗਉਬਧਹੋਈਜਾਂਦੀਹੈ॥ ਸੋਓਤਨ੍ਹ
 ਚਿਰਜੇਮਾਸਕੇਖਾਲੁਬਾਲੇਹੈਨਸੋਗਉਕਾਹੀ
 ਮਾਸਖਾਂਦੇਹੈਨ॥ ਨਾਲੇਜੀਹੀਸਕਰਨੀਨਾਲੇ
 ਕਹਿਮਹੈਦਇਅਥਿਨਸਿਧਕਸਾਦੀ॥ ਥੈਤ
 ਨੇਮਤਚਾਹੀਦਹੈਸੀਤਖਾਲਸੇਕਾਸੁਚਸੇ
 ਧਰਖਲੀਤੇਸਬਜੀਅਕੋਆਪਣਾਸਰਪਖਾਂ
 ਨਕਰਰਖਕਰਨੀ॥ ਤੇਛੁਗੀਜੇਮਾਰਦੇਹੈਨ੍ਹ

ਖਦਾਪੁਸ਼ਕੋਮਾਰਦੇਹੈਨਾਤੇਪੁਸ਼ਕੋਮਾਰ
 ਨਦਾਹੋਜਾਵਹੈਬਾਕੀਵਿਸ਼ਦੇਕਤਰਹਮੇਸ਼
 ਹੁੰਦਾਹੈਜਿਤਨਾਚਿਰਦਾਨਾਵਚਸਤਾਹੁੰਦੀ
 ਪੰਚਤਨਾਚਿਰਦਾਨਾਸਤਾਨਹੀਤਾਂਵਿਸ਼ਦਾ
 ਤਾਂਤੇਖਾਲਸਾਜੀਤਸਾਬਹਮਚਰਸਧਾਰਿਅ
 ਹੈਤੁਸਾਰਿਸੇਜੀਵਿਕੋਨਾਦੁਖਾਈਤੇਛੁਰਾਬਕੇ
 ਰੂਮਿਨੇਕੀਤਹੈਰਾਭੂਰੰਬਸਾਰਿਬਮੇਅਪ
 ਨਾਪਰਾਇਅਨਸੁਣਦੀਖਸਮਹਧਕੋਖਾਇ
 ਅੇਸਾਮਧਮੁਲਨਪੀਢਦੀਜੇਕਪਾਰਵਸਾ

ਏ। ਤਾਂ ਤੇ ਦੇ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ। ਏ
 ਹਮਲੇ ਛਾਂਦਾ ਖਾਂਦਾ। ਜੇ ਖਾਉ ਤੇ ਸ਼ਕੀ ਬੁਧਮ
 ਲਿਛਹੇ ਜਾਉ। ਹੋਰ ਜੀਨੀ ਲਾਰੀ ਮਲੇ ਛਕਾਥ
 ਦੁਹੈ ਤੇ ਨਿਹੰਗਾ ਦੀ ਭੀ ਮਤ ਨੀ ਲਨੇ ਮਾਰ ਦਿਤ
 ਹੇ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਕੇ ਦੀ ਕਹੇ ਕਿਸ ਦੀ ਸੁਪਹਿਲੇ ਤਨੇ
 ਸੁਖਿ ਘਬਰਾ ਬਿਬੇਕੀ ਬਾਤ ਚਿਸਨੇ ਏਹ ਜੀ
 ਬਰਸਾਈ ਤੇ ਫੇਰ ਕਰ ਕੀ ਖਿਰਬੂਜ ਲੈਨ ਲ
 ਗੇ ਨਲੇ ਮਰਾਈ ਮਾਂ ਕੇ ਮਾਰਾ ਨਲੇ ਮਾਪ ਮੇਰੇ

ਫੇਰਾਮੀਰੋਜਾਨਾਲਲਛੇਫੇਰਾਮੀਰਤਸਸੀਥੇ
ਓਪਚਛੇ) ਸ੍ਰੀਦੁਹਿਰਾਤੁਜੀਕਿਖਾਲਸਸ੍ਰੀਦੁ
ਹਿਰਾਤੁਜੀਕਿਫਤੇ ੫ ੧

ਹਰਦਾਸਲਿਖੀਫਗਣੇ ੫
ਸੰਮਤ ੧੮੩੭

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲਿਖਤੋਮਹਾਰਾਜਜੋਗਰਾਦੀਹਰੀਸਿੰਘਜੀਤਿ
ਹੋਰਸਾਹਸਿਗਤਕੋਸੰਘਕੋਸ੍ਰੀਦੁਹਿਰਾਤੁ

ਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ਼ੀਦਹਿਰਾਰੂਜੀਕੀਛਿਤੇਬੁਲਾਣ
 ਪੁਮਾਣਕਰਨੀਜੀਘ = ਹੋਰਾਮਸੀਸੁਬਤਰਾਂਸੇ
 ਸੁਖੀਅਨੀਦਹਾਂਤੇਸਮੁਹਸੀਗਤਕੀਖੁਸੀਮੰਗ
 ਦੇਹਾਂਹੋਰਸੁਬਸੁਖਬਲਹੋਇਅਹੋਂਤੇਇਕਸੀ
 ਗਤਕੇਇਛੋਜੋਕਾਬੜਦੁਖਹੈ॥ਖਾਨਪੋਹਨਲੁ
 ਕਾਕੋਈਘਾਟਨਹੀ॥ਜਗਾਈਬਡਾਰਾਗੀਬੰਗ
 ਲਾਹੈ॥ਏਸਮੇਅਗੋਦਿਲੀਵਾਲਾਪਾਤਸਾਹੁਰ
 ਹਿਦਸੀ॥ਹੋਰਤੁਸਾਏਹੁਨਹੀਲਿਖਕੇਜੋਲੇ

ਨਾਥੀਲੋਕਾਪਸੋਲੋਲੀਤਹੈਜਾਂਨਹੀਅੰਮਲ
 ਖਨਾਅਧਿਆਸੀਸੋਨਾਂਲਿਖਾਹੋਰਮਨੀਸਿੰਘ
 ਕੋਕਾਗਤਦੇਵੁਲਿਖੇਬੇਸੋਬੀਨਹੀਲਿਖੇਦੇ
 ਤੇਹੈਨਕੋਨਹੀਹੋਰਮਨੀਸਿੰਘਥਾਕੇਸ੍ਰੀਦਰਕੋਰੁਕੀ
 ਜੋਕੋਦੁਸ਼ਾਲਾਦੇਦੇਨਾਸੋਦਿਤਾਹੈਕੋਨਹੀਹੋਰ
 ਅਤੀਕੀਥਾਤਬੀਨਹੀਲਿਖੀਕਿਕਿਤਾਮਨੀਦ
 ਰੁਕਲਿਅਹੈਕੋਨਹੀਹੋਰਕਾਦੀਰੀਸਿੰਘ
 ਕਿਸੇਦੇਕਹੇਭੂਨਾਮਕਿਤਗਲਪਾਦਿਲਦੀਭੁ

ਬਾਣੀ ਨਾਂ ਉਹੋ ਗਲ ਪਾਇ ਲਈ ਭਾਂਗੁ ਹੁਨ ਬੁਝ
ਨ ਬਾਣੀ ਕਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਘੋੜਾ ਭੀ ਇਕਾ ਮਧ
ਰਖਨਾਂ। ਸਮੁਕੀ ਜਾਧੇ ਅਗੇ ਸੋਕੇ ਸਾਹੇ। ਚੁਭ
ਉਚਕਾ ਉਠਖ ਛਾਹੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਕੀ ਮਹੋਰ ਬੀਕ
ਰੀ ਕੇ। ਇਕ ਤਾਰੁ ਜਨ ਨਾ ਕਿ ਸੋਕੇ ਦਸੀ। ਇਕ ਕੀ
ਸੇਨੁ ਹੁਠਾ ਨਾਂ ਵੇਈ। ਤੇਤੀ ਸੁਗਾਈ ਲਾਇ ਕੇ ਨਾਥੇ
ਲੀ। ਚਉਥਾ ਕਿਸੇ ਤੇਲ ਤਾਂ ਨਾ ਦਬਵਾਂ ਲੀ। ਜੇਦ
ਬਦਵੇ ਤਾਂ ਜਨਾਂ ਨੇ ਤੇਨਾਂ ਦਬਵਾਂ ਲੀ। ਏਹੁ ਬਤ

ਮੇਰੀਆਂ ਮੰਨ ਨੀਆਂ ॥ = ॥ ਹੋਰ ਦੇ ਹੁਰ ਦਾਸ
 ਦੇਖ ਲੈਣੀਆਂ ਮਹਿਲੇ ਬਹਿਰੇ ਜੀ ॥ ਹੋਰ ਕੁੜੀ
 ਦਾਂਦਾ ਬੀਆਵ ਰਖਨਾ ॥ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਕੜੇ ਬੀਤਿ
 ਰਗਹਿਲੁ ਜਨਾਨਾ ਮੁਦਾਨਾ ਸੁਖ ਦੇ ਚਕਰ
 ਹਰੇ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ਦੇਵੀ ॥ ਸਾਰੇ ਕਾਖਰਾ ਸੀਦਾ
 ਕਰ ਦੇਵੀ ॥ ਜਿਨਹੁ ਪਾਨਹੀ ਦਿਤੇ ਤਿਸ ਤੇ ਲੈ
 ਏ ਕਾਗਤ ਦੇਖ ਕੇ ॥ ਹੋਰ ਰੋਗ ਬਹੁਤ ਪਾਏ ਹੈਨ
 ਤੇ ਕੇਈ ਰੋਗ ਬਿਬੇ ਕੇਨੀ ਤਪਾਵਨੇ ॥ ਸਤਿਗੁ

ਹੁਬਾਤਕਰਨੀਕੇਕੁਸਲੀਜ਼ਕਪਜਾਬੀਟਿਵਲੁ
 ਸਾਡੀਤਿਆਰੀਹੀਥੀਤਾਂਏਹੁਗੁਲੁਬਰਤਿ
 ਆਮੀਗਿਤੇਲੋਕਾਂਨੁਜਥਾਂਸਕਤਦੇਵਲੁਜਿਤ
 ਨਾਬਹੁਆਵੇਸੋਦੇਵਨਾਂਥੀਤੋਪ੍ਰਮੇਸਕੇਗ
 ਵਨਦੀਉਂਦੀਹੈਮਨੁਖਤੇਨਹੀਰਜਹੀਦੀ॥੩॥
 ਜਥਾਸਕਤਕਰਤੀਜੋਪੁਜਾਆਵੇ॥੪॥ਪ੍ਰਮੇ
 ਰਤੋਬਾਦੀਬੋਲੀਆਨਤੇਹੁਨਕਾਨੇਥੀਕੁਗਲੀ
 ਅੰਕਰਨਲਗਪਈਹੋਤਾਂਪਈਸੁਖਾਂਮਾਰੇਜਿ

ਬੇਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੋਹ ਖਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ਖੁਹ ਕਾਲ ਕਰ ਲਾਏ
 ਹੋਰ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਭੁਧ ਦਾਰ ਥਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਬਾ
 ਬੇਜੁ ਮਾਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ੧੬੦ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਸੇ ਮ
 ਨੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਰਾ ਪੁਦਾਏ ਹੋਨ ਕੇ ਨਹੀਂ ॥ ਹੋਰ ਮੇਲਿ
 ਖਾਸੀ ਕੇ ਬਾਣੀ ਕੰਠ ਕਰਨੀ ਸੋਲਹੀ ਹੋਨ ਕਰ ਲਏ
 ਨਹੀਂ ਸੋ ਭੁਧ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾ ॥ ਹੋਰ ਤੁਸੀ ਛਿਤੀ ਸਿੰਘ
 ਨਾਭੇ ਜਿਸ ਆਜੇ ਕੁਛ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦਮੇ ਲਾਏ
 ਖਕੇ ਆਵੇ ਬਸਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਾ ਜਾਏ ਗਾਜੇ ਸਾਹ

ਫੇਰਾਸੋਦੇਖਾਜਾਵੇਗਾਇਹੁਹਰਦਾਸਦੇਲੀ
ਰਾਂਮਦਾਸਪੁਰੇ॥ਸ੍ਰੀਵਹਿਜੀਕਿਖਾਲਾਜਸ੍ਰੀ
ਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹਰਦਾਸਲਿਖੀਚੇੜੇ
॥੩॥੬ ਸੰਮਤ੧੮੩੨

੧੬ ਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ

ਲਿਖਤੁ ਮਾਇਆ ਮਾਲਸਿੰਘ ਜੋਗ ਸੂਬ ਉਪਮਾ ਜੋਗ
 ਈਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਤਖਤ ਸਿੰਘ ਤੇ
 ਹੋਰ ਸਮੁਹ ਸੰਗ ਤਕੇ ਸੀਦਾ ਹੋਗ ਰੂਜੀ ਕਿਆ ਲਾਸ
 ਸੀਦਾ ਹੋਗ ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ਬਜੇ ਜਕੇ ਸੂਬ ਕੇ
 ਹੋਰ ਜੀ ਸੁਹਖਾਨ ਧਾਨ ਪਹੁਚਾਤੁ ਮਾਰਾ ਤੇ ਰੂਪ
 ਹੋਰ ਮਸਕੋਰੁ ਸਲੇਜ ਨਹੀ ਕਪੜੇ ਕੀਨਾਂ ਫਕਨ
 ਕੀ ਚੀਜ਼ ਕੀਨਾਂ ਲਕੇ ਪੈਸੇ ਕੀ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਸਭ ਕੁਸ
 ਹੈ ॥ ਰੂਜੀ ਨੇ ਦੇਹ ਖਹੈ ਬਬੇਰਾ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ॥

ਥੀ ਨਹੀ
 ਲੋੜ ਸੋਈ ਅਇਪਹੁਤਾ ਹੈ॥ = ਬਡੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਏ
 ਕਸੀ ਗਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਹੈ॥ ਅਰਭੁਜਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕ
 ਕਰਨ ਕੀ ਅਕਰਾਵਨ ਦੀ ਬੀ॥ =॥ ਸੋ ਜੀਤੁ ਸੀ
 ਤਕ ਜੇਹੇ ਕਰਭੁਜਨ ਬਣੀ ਕਰੇ॥ = ਸਾਰੀ ਸੀ ਗਤ
 ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਤੁਸਾਂ ਫਿਲੈ ਹੋਵਨ ਭੁਜਨ
 ਬਣੀ ਤੇ ਪਿਛਾਰਾ ਤਸਵਾਪਹਿਰਤੇ ਏ ਸਨਨ ਕ
 ਰਸੁ ਚੁਰਾਜੀ ਨੇ ਬਡਾ ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਾ ਹੈ॥ = ਫੇਰਾ
 ਜਿਤਨੇ ਦੇ ਲੋਹੇ ਜਾਵੇ ਚਿਤ ਨੇ ਦੇ ਲੋਭ ਰੁਕ ਕਰਨਾਂ ਤੇ

ਰਾਈਗੁਰਾਦਿਤਾਰਾਂਅਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀਸਿਤ
 ਨੀਬਣਾਯਾਵੇ॥ = ਸ੍ਰਬਖਾਲਸੇਸਬਦਗੁਰੂਦਿ
 ਟਾਦੇਈਗੁਰੂਜੀਕੋਪਹੁਚਦੀਹੈ॥ ਸਤਿਪ੍ਰਤਿਤਿ
 ਨਾਮ॥ ਅਰਦੇਹਭੀਕਿਹਵਤਹੈਕੇਦਸਮਨੁਖਾਂ
 ਅੰਲਾਨੀਅਤੇਦੇਕਾਮਾਦਮੀਕਾਬੋਲਹੋਜਾਂਦੇ
 ਸੇਜੇਬਹੁਤੇਸਰੀਰਬੋਲੀਥੀਸੇਵਾਬੀਕਕਯਾਂ
 ਇਕਜਨੇਦੀਗੁਰੂਜੀਰਹੋਜਾਂਦੇ॥ = ਜੇਕਰ
 ਮੇਰੇਕੋਗੁਰੂਪੰਜਾਬਮੇਲੀਆਉਤਾਂਤੁਹਾਨੂਬੀਹਫ

ਹੋਊ॥ ਕੁਜਨਬਲੀਕਰਤਕੜੇਹੋਕੇਸਬਦਪੜ
 ਨੇਦੇਲੇਸਬਦਕੇ॥ = ਫੇਰਕੇਦੀਬੁਝਨਾਰਹੁਗੀ॥
 ਸਤਪਤੀਤਜਨਨਾ॥ = ਦੇਸਬਚਨਕੀਸਿਭਨੇ
 ॥ = ਦੇਹੁਹਰਦਸਦੇਦੀਕਲਕਤੇਕੁਦੀਗਾਂਭਿਜਿ॥
 ਕੋਬਡੀਸੰਗਤਮੇ॥ = ॥ ਦੇਹੁਕਮਨਾਂਮਕਿਸੇਮ
 ਨਮੁਖਕੋਨਹੀਸੁਨਵਨਾਂ॥ ਝਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਭਿ
 ਕਾਨਾਂਮਹੈਜੋਰਾਹੁਜੀਨਿਕਰਨਕਹਾਹੈਸੋਨਾਂਕਰ
 ਨਾਂਤੇਜੋਨਾਂਕਰਨਕਹਾਹੈਸੋਕਰਲੈਦਾ॥ = ਸਤ

ਸੀਰੀਕੋਸੁਨਾਵਨਾਂਸੋਪਜ਼ਦੇਮੇ॥ ਜਿਤਨਾਂ
 ਚਿਰਬੰਦਹਾਂਓਤਨਾਂਚਿਰ॥ ਜਦਗੁਰੂਬੰਦਤੋ
 ਰਾਉਤਾਫੇਰਭਾਂਐਕਿਸੇਕੋਸੁਨਾਦੇਵਦੁ॥ ਜਿਸ
 ਨੂਤੋਰੀਅਰਜੀਹੋਵੇਰੀ॥ ਤੇਹੁਕਮਨਾਂਐਕੋਤਾਂਬੇ
 ਕੋਪੜਪਰਬੀਨਹੀਲਿਖਨਾਂ॥ ਤੇਇੰਉਬੀਨਾਂ
 ਆਖੀਕੇਮੇਂਦਾ॥ ਲਾਸਿੰਘਕੋਲਗਿਆਸਾਂ
 ਅਰਭਜਨਬੀਤੀਹੀਦਸਦੇਵੀਆਲਾਸਿੰਘਤੇ
 ਹੀਰਾਸਿੰਘਕੋਨਾਲੇਰਹਿਤਦਸਦੇਵੀ॥ ਪ੍ਰਸੇ

ਸੋਇਹੁਬਾਤਉਤੇਸਦੇਈਭੇਬਹੁਬਾਤਰੀ
 ਗੀਨਹੀਭੇਭਿਸਦੇਸਾਇਉਲਿਖਦੇਦਕੇਲੀ
 ਤਨਹਿਰਤੁਸੀਏਮੇਤੇਦਿਕਬਾਤਨਾਕਰਲਵੇ
 ਓਤਨਾਂਚਿਰਾਮਸੀਤਹਰੇਮਗੇਤਨਖਾਹਿਬ
 ਖਸਾਵਨਕੋਨਹੀਖੜੇਹੀਦੇਭਾਵੇਤੁਸੀਕਿ
 ਤਨਾਂਕਹੋਓਤਨਾਂਚਿਰਤੁਸੀਦਾਕਹਿਨਾਂਸਾਂਨੁ
 ਇਉਲਗਾਦਹੈਜੇਸੇਭੂਤਕੀਦਿਦਹੀਈਹੋ
 ਮਦਾਸਪੁਰੇਸੁਬਕੇਸੁਨਾਇਦੇਦਿਏਤਬਾਭਿ

ਸੁਖਕੋ॥ = ਨਾਸੇਉਤਰਕਰਕੇਦੇਨਾਂਦਿ॥ ਹੋਰਕੁ
 ਦੀਹਰੀਸਿਖਜੀਹੋਰਨਰੇਦਿਸਿਖਤੈਨੇਬਾਰਦੇਜ
 ਮੇਕੀਬਾਤਕਿਥੇਤੇਸੁਨੀਹੈਸਾਂਨੂਦਸੀਲਿਖਕੇ॥ =
 ਜੇਅਸੀਕਹੀਦੇਤਾਬੋਲਨਾਂਨਹੀਤਾਂਨਾਬੋਲਨਾਂ॥
 ਹੋਲੀਹੋਲੀਕਜਨਬਾਈਕਰੋਤਕਜੋਹੋਕੇਤਾਂਸਬ
 ਸਹੋਜਾਉ॥ ਤੇਸੀਗਤਕੇਅੰਕਅੰਦੇਵੇਸਬਰੁ
 ਜਲਬਾਈਕਰੋਤਕਜੋਹੋਕੇ॥ ੫॥ ਫੇਰਬਹੁਤਸੁ
 ਖਨਿਕਲੁਗਾਸਤਿਪ੍ਰਤਿਤਜਨਲੁ॥ = ਤੇਅਜ

ਕਰਕੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਗੁਰਮਤ ਕਾ ਦੰਨ ਮੰਗ
 ਨਾ ਸਿੰਦਰ ਦੰਨ ਨਾਂ ਅੰਨ ਮੰਗ ਲਾ ॥ ਏਸ ਮੰਗ
 ਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਿਰਜ ਸੋਚ ਲਗੇ ॥ ਹੋਰ ਅਤੀ ਕਾ
 ਕੁਸਨ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਤੇ ਦਿਵਾਹ ਕਰਵਾਇ ਲਿ
 ਆਸੂ ਕੇ ਨਾਂ ॥ ਤੇ ਭਾਈ ਜੀਉ ਤਮੀ ਕੋ ਲੀਜਾ
 ਕਪੜਾ ਰੁਤਿ ਰੁਤਿ ਕਾ ਦੇਣਾਂ ਕੀ ਬਨੀ ਸਾਧਨੀ ਹੋ ॥
 ਹੋਰ ਅਗੋ ਬਹੁਤ ਲਿਖ ਹੋਭ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਖ ਲੇਣੁ
 ਸਹਿਜੇ ਮੰਗ ਮੰਗ ਲਈ ॥ ॥ ਦੁਸੁ ਦਾ ਦਾਨਾ ਸਮਾਂ

ਦਰਦਿਆਂ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰ ਦਿਆਂਦਾ ॥ = ਭ੍ਰੰਜ
 ਨਾਨਹੀ ਦੇ ਸਮੰਗਤਿ ॥ = ॥ ਖਬ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਤਿਸਾਂ
 ਕੇ ਮੈਂ ਚੰਡੀ ਬਾਰਕਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਿਖਾ ਸੀ ਸੋ ਕਰ ਲਏ
 ਗੇ ਹੋ ਨਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ॥ = ॥ ਹੋਰ ਭਾਵ ਲੇਵਾ ਲੇਵਾ ਲੇਕੀ
 ਬਾਤ ਪਛੋ ਪੁਛੀ ਤਿਹੀ ਸੋ ਕੀ ਕਰ ਲਿਖਾ ਤੇ ਹਫ਼ਾ
 ਹੁਨਤਾ ਹੁੰਦੀ ਬੀਤੀ ਹੈ ॥ ਪਰਾਹਿਲੇ ਪੁਛਨਾਂ ਸੀ ॥
 ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਦੇਹੁ ਚਲਾਉਂਦੇ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਆਵਾਸ
 ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਵਾਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਜਦ ਸਰੂਪ

ਸਿੰਘ ਮਾਏ ਵਿਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਡਿਰਾ ਲਿਖੀ
 ਹੈ ॥ = ਅਗੇ ਜੋ ਰਾਗੁ ਸੁੰਘੀ ਰਿਜਾਇ ॥ = ਹੋਰ ਸਿੰਘ
 ਤਕੇ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇ ਦੇਣਾ ਸੋ ਸਬ ਲੋਕ ਤਕ ਜੋ
 ਕੇ ਕਰੇ ਰੁਜਾਇ ॥ = ॥ ਹੋਰ ਬੀ ਬੀ ਨਿਦਾਂ ਜਦ
 ਸੋਰ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਵਾਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਲੈ ਲੈਣਾ ॥ ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ
 ਮੁਰੀਆਂ ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਲੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੇ ਕਰਾਵਣਾ ॥ ਤੇ ਨ
 ਲਿਖਾਇ ਕੰਠ ਕਰਾਵਣੀ ਤੇ ਨ ਲੇਖ ਜਾਵਣੀ ਤੇ ਗ
 ਰੂਠੀ ਸਾਹਬ ਕੋ ਪਾਠ ਕਰਾਵਣਾ ॥ = ॥ ਤੇ ਪਿਛਲੀ

ਰਾਤ ਸਭ ਡੇਦਿ ਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਚੇਕਰਾ ਉਦਿ ਪਿਛਾ
 ਰਾਤ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸੋਨ ਦੇਵਨਾ ਜੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦੇ
 ਹੋਨਾ ਕੁੜੀਆ ਮੁਢਿ ਆਉ ਚਿਤੋਰੀ ਮਹੀਤੀ ਹੋਂ।
 ਚਿਤ ਮੀਕਾ ਬੀਆ ਦਰ ਰਖਨਾ ॥ ਉਤਮੀ ਨੇਲੀ
 ਖਹੈ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ॥ ਤੇ ਉਤਮੀ ਤਿਨ ਦਵੇ ਕ
 ਹੋਵਿ ਚ ਚਲਾਨਾ ॥ ਅਜੇ ਨਿਦਾ ਕਹੇ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਂ।
 ਹੋਵਤਾ ਟੀਹ ਰੀਸਿ ਪਾਤੀ ਤੁਸਾਂ ਇਥਨਾ ਕੇ ਜੇ ਜੇ
 ਖੇਲੇ ਮੇਰੇ ਸੀਚਿ ਹਵਾ ਤੇਲੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਭਏ

ਕੇਈਹੁਨਾਅਵੇਤੰਦਿਹੁਲਿਖਦੁੰ॥ਅਹਜੇਮੇਰੀ
 ਵਹੀਉਤੇਲਹਿਣਲਿਖਾਥਾਸੋਸਭਨੇਇਤਹੈ
 ਜਾਨਹੀ॥=ਜਿਨਾਨਹੀਇਤਸੋਭਲਿਖੇ॥ਅ
 ਸਾਹਬਨੇਜੋਖਾਸੀਕੀਦਵਦੀਪਛਹੈਸੋਹਮਾ
 ਰੇਤਾਏਹੀਦਵਦੀਹੈਵਡੀਜੋਕੀਅਕੁਜਨਾਕੋ
 ਰਾਤਿਦਿਨੇਕੁਜਨਕਾਰਿਆਕੋਤਕਜੇਹੋਕੇਮਏ
 ਹੁਦਾਰੂਸਬਤੇਬਡਹੈ॥ਬੋਜੀਹਛੀਮਖਾਇਕ
 ਰਬਹੁਤਗਲਾਨਹੀਕਰਨੀਆਂਕੁਜਨਕਾਰੀਭਾ

ਅਰਾਂਮਹੋਜਾਦੇਗਾ॥ ਗੁਰੂਜੀਨੋਲਿਖਾਹੈ॥ ਸੁਬਰੇ
 ਗਕਾਮਉਖਦਨਾਂਮ॥ ਨਾਂਮਹਤਿਸਾਰੇਦੁਖਦੁਰ
 ਉਦੇਹੈਨ॥ ਤਨਮਨਦੇ॥ ਹੋਰਹਰਦਸਲਿਖੋਤਸੀ
 ਸੀਮਹਾਰਾਜਮਹਾਰਾਜਨਾਂਲਿਖਾਕਰੋਖਬਸਾਰਸਿ
 ਖਿਆਕਰੋ॥ =॥ ਅਰਏਛੀਦੀਬਾਰਉਗੁਦੀਤਕਿ
 ਪਾਠਕਰੀਆਕਰੋਹਮੇਸਾਂ॥ = ਜੋਮਖਰਨਹੀਪ
 ਜ਼ਿਆਸੋਕੀਠਕਰਲੇਵੇ॥ ਪਜ਼ੇਸੁਰਜਚੜੇਥੀਪਹਿ
 ਲੇਪਲਜਾਇਤਪਹਿਲਾਂ॥ ਪਾਠਤੋਰਨਾਂ॥ ਭੁਈਭੁਭ

ਏਥਾਂ ਭੀ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭਾਂ ਮੇ ਕਿ ਤਨਾ ਹੀ ਕਿ ਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰਿਜ
 ਕ ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ॥ ਅਰਜੇ ਰਿਜ ਕ ਬੀ ਕਿ ਸੇ ਦੇ
 ਪਾਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ ਨੀਤ ਨਹੀਂ ਭਰਦੀ ਕਿਸਨਾਂ
 ਦੀ ਮਰਾਜ਼ ਦਾ ਹੀ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨਖੀ
 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਧਨ ਪਿਆ ਹੀ ਛੁਡ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ
 ਹੋ ਨ ਦੁਰਗਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਦਾ ਹੈ ॥ ਬਿਨਾਂ ਭਜਨ ਪੁੰ
 ਨ ਤੇ ॥ ਹੋਰ ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿ ਮ ਥੀਂ ਵਾਫਾ
 ਨਹੀਂ ਰਖ ਨੇ ਬੈਲ ਤੇ ਮਗੇ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਕਿ ਸੇ ਦੇ

ਕਹਿ ਦੇ ਲੰਕੇ ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇ ਜਾਂਤਿ ਤਨਾ ਬਨਾ ਅਵੇਅ
 ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇ ਲੰਕੇ ਜਿ ਤਨਾ ਕੁਸਰੇ ॥ ਭਾਂਦੇ ਕਿਸੇ ਭੋਖ
 ਦਾਹੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਫਕਾਨ ਹੀ ਬੋਲਨਾ ॥ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
 ਜੋਹ ਦੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਬਾਲੇ ਸਿੰਘ ਹੋ ਨ ਓਨਾ ਕੋ
 ਹਿਨ ਕੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗੋਏ ਦਾ ਸੁਭਾ ਉਬਰਤਿਆ ਤਾਂ
 ਨਹੀਂ ਉਠਾ ॥ = ॥ ਜਗਤ ਵਿਚ ॥ ਸੋ ਗੋਏ ਮਖਨੇ ਦਾ
 ਭਾਉ ਨਹੀਂ ਬਰਤਨਾ ॥ ਜੋ ਬਰਤੇਗਾ ਸੋ ਕਿਤੇ ਮੁਹਟੇ
 ਨ ਜੋਗਾ ਨਹੀਂ ਗਾ ਅਗੇ ਰੁਸੀ ਜਾਣੇ ॥ = ॥ ਇਹ ਹਰ

ਦਾਸ ਦੇ ਵਸੀਰੇ ਤੇ ਹੁਨ ਜੋ ਆਵੇ ਸੋ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ
ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ ਜਦ ਬਿਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ
ਘਟੁ ਗਜ਼ ਕਰ ਨਲਗਜ਼ਾ ਵੇ ਉਰੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆ
ਦੁਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੀਮ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਲਸ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ७
ਸਤਿਸ੍ਰੀਅਕਾਲ

੧੬ ਸਤਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਲਿਖਤ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਸੂਬ ਉਪਮਾਨੇ ਗਭਾਣੀ
 ਕਾਂਹ ਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨਥ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸਾਪੁਹ ਖਾਲਸੇ ਕੋ
 ਸ੍ਰੀ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਫਤੇਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨੀ ॥ ਹੋਰ ਮਾਣੀਆ ਬੀ
 ਬੀਆਂ ਕੋਰਾਂ ਮਸਤਦਾਦ ਲਈ ॥ ਹੋਰ ਸੂਬ ਕੋ ਹੁਕਮ
 ਹੈ ਕੋਇ ਕਤਾਂਬ ਲੀਕੇ ਨ ਕਰਨੀ ॥ ਪੰਜਗਰੰਥ ਤ
 ਈ ॥ ਜੇ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜਪਜਾਪ ਰਹਿਰਾਸ ਸ
 ਹਿਲਾਸੁ ਖਮਸੀਆ ਸਾਕੀ ਬਾਰਦਿਤ ਨੀਤਾਂ ਜ

ਰੂਹੀ ਕਰਨੀ॥ ਪਿਛਰਾਤ ਸ੍ਰਬ ਨੇ ਇਸ ਨਾਨਕ
 ਰਨਾ॥ ਫੇਰ ਜਿਤ ਨੀਰਾਤ ਤੇ ਪੁਜਾ ਅਵੇ ਪ੍ਰਸਦ
 ਪਹਿਰਦਾ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੀ ਬਜਾ ਹੀ ਮਹਾਤਮ ਇ
 ਖਿਆਰੇ॥ ਰਾਤ ਕੋ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਤੇ ਇਨੇ ਭਜਨ
 ਕਰਨਾ ਫੇਰਦਿਆ ਤੁਰਦਿਆ ਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਜੋ ਕੀ
 ਮਤੇ ਦੇ ਹਲ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਕੀਤ ਬੈਠ ਕੇ ਭਜਨ ਬਾਣੀ
 ਕਰਨੀ॥ = ਅਰਲ ਜਕੇ ਲੜਕੀਆਂ ਕੋ ਮਖ
 ਪੜ੍ਹਾ ਦੇਣੇ॥ ਹੋਰ ਲੜਕੀ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰਨੀ ਤੇ

ਨਾਂ ਬੇਚਨੀ ਨਾ ਬਦ ਕਰੇ ਤੇ ਜੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵੇਚੇ ਜਾਵ
 ਟਕਰੇ ਚਿਸਟੇ ਹਥ ਟਾਜਲ ਅੰਨ ਪਾਨ ਨਹੀ
 ਰਨਾਂ ਤੇ ਨਾਂ ਚਿਸਟੇ ਕੀਸੇ ਨੇ ਸੀ ਗਤੀ ਬਚਨ ਹੀ
 ਬਜਨ ਦੇਣਾਂ ॥ = ਹੁਨ ਬੋਧਿ ਛੇ ਜੇ ਹੋਇ ਅਜੇ
 ਹੋਇਆ ॥ = ਅਗੇ ਸਮਝ ਕੇ ਬਰਤਨਾਂ ॥ ਕਿ
 ਜੇ ਦਾਧ ਨਪਦੁਰ ਬਨ ਹੀ ਲੈਣ ਨਾਂ ਪਕਾ ਕਰਕੇ
 ਨਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਨਾਂ ਠਗੀ ਕਰਕੇ ॥ ੨ ॥ ਕਖਾ ਅਦ
 ਕਬੀ ਨਹੀ ਲੇਵਨਾਂ ॥ ਰਾਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ

ਕਪਰਾਇਆਨਾਂਨਕਾਓਸਸੂਰਉਸਰਾਇ॥
 ਤਾਂਭਾਈਗਾਂਇਖਾਕਰਹਿਦੂਕਹਾਂਭਿਹਾਤੇਸੂ
 ਰਖਾਕਰਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਰਿਹਾ॥ ਸੋਜੀਅੰਸ
 ਵਖਤਤਾਂਬਹੁਤਅਪਰਾਧਕਰਕੇਬਰਾਨੇਹਕ
 ਨੂਲੇਦੇਹੈਨਦੇਸਕਰਕੇਬਜਾਵਖਰੇਰਿਹਾਉ
 ਜਗਤਮੇਅਹਿਬੀਥੋਹੜਾਬਰਸਦਾਹੈ॥ ਕੋ
 ਕੋਈਬਚਿਆਹੋਵੇਗਾਦੇਸਮੇਂਦਿਬਜਿਸਕੋਗ
 ਰੂਰਖਿਆਹੋਊਗਾਦੇਸਕੀਮਤਿ॥ ਹੋਰਜੇਕੋਈ

ਸ

70

ਮੈਂ ਦਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਭੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਧੀਰ ਜਤਾ
ਹੀਂ ਦਿਹੈ॥ ਛੇਤੀ ਕੀਤਿ ਗਲ ਨਹੀਂ ਪੈ ਜਾਣਾ ਚਹੈ
ਦੈਹੈ॥ ਦੇਹ ਭੀ ਸਿੰਘ ਨੂਚਾ ਹੀ ਦਹੈ ਕੇ ਭਖੇ ਨ੍ਹਾ ਮੈ
ਨਨੀ ਗੋ ਨੁਬ ਸਤ ਜੋੜਾ ਦੇਲ॥ ਹੋਰ ਖਾਲ ਸਜੀ
ਦਾ ਨਕੀਤਿ ਪੁੰਨ ਪਨ ਨਹੀਂ ਘਟ ਦਾ ਧਨ ਜੋ ਘਟ
ਦਹੈ ਸੋ ਕੁਚਾ ਲਚ ਲਣ ਤੇ ਘਟ ਦਹੈ॥ ਅਗ
ਰ ਵਕਤ ਚਾਹੁ ਜੀ ਅਗੇ ਬੈਠੀ ਕਿਰਨੀ ਹੋ ਗਾਰੂ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਰਾ ਦੀ ਪਾਪੀ ਜੀ ਵਹਾ ਤੇਰ

ਪਤਤਪਾਵਨਾ ਬਿਰਧਸੁਲਕਰਤੇਰੀਸਰਨਾਮ
 ਏਆਹਾ॥ ਹੁਨਤੁਮੇਨੂਬਖਸਲੇ॥ ਤੁੰਕਦੇਨ
 ਦੇਸਰੀਨਾਦੁਖਵਿਚਨਾਸੁਖਵਿਚਸਦਾਹੀਮੇਰੇ
 ਹਿਰਦੇਵਸਿਆਰਰੀ॥ ਚਿਥੇਮੇਰਾਜੀਉਤਾਵੇ
 ਚਿਥੇਹੀਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਖਸੀ॥ ਚਿਥੇਅਪਨਾਹੁਕ
 ਅਮਨਾਂਦੀ॥ ਤੇਭੈਰਾਗੁਰੂਪਧਾਰਕੇਹੁਕਮ
 ਵਿਤਾਹੈਗੁਰੂਰੀਬਖਸੀਬਖਸੀਜੇਤੁੰਅਪਨਾ
 ਮੇਨੂਸਦਾਹੀਮਨਾਂਦੀ॥ ੨॥ ਤੇਦੇਹੁਦਨਕੀ

ਰੁਕਮ

ਮੰਗਨਾਂ ਕੇ ਹੇ ਰੂਹ ਜੀ ਮਨੁ ਖਾਏ ਸੀਰਤ ਤੇ ਰਖ
 ਲਈ ਮਨੁ ਖਾਏ ਚਿਓ ਬਖਸ਼ ਲਈ॥ ਏਹੁ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ॥ = ਹਰ ਦੁਕਤ ਰੂਹ ਜੀ ਕੋ ਮਰੇ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰਨੀ॥ ਅਰ ਚੰਡੀ ਦੀ ਬਾਰਣ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਥੀ ਪਹਿਲੇ ਅਧੀ ਅਜੀ ਪ
 ਠ ਤੇ ਰਨਾਂ॥ ਬੜਾ ਮਹਾਂਤ ਮਨੁ ਖਾਏ ਰੂਹ ਜੀ ਨੇ
 ॥ ਫੇਰਨ ਜੁ ਨੀ ਆਇ ਆਜਿ ਨ ਏਹੁ ਜਸਗਾ
 ਏ ਆ॥ ॥ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਗੇ ਮਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰ

ਨੀਹੇ ਸਕਤ ਮਾਤਾ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜੋ ਮਨੁ ਮਖੀ
 ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਨਤੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਜੋ ਤਾਂ ਮਸੀ ਸੁਭਾਵ ਹੈ
 ਦੁਖ ਦੇ ਨਦਾ ਲੇਹੇ ਸਕਤ ਮਾਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਸਭ ਨਾਂ ਕਾਨ
 ਸਕਰੀ ਹੋਰ ਭੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਜੇ ਹਜ਼ੀ ਹੋਵੇ ॥ ਤੇ
 ਰੁਗੀਤੀ ਬਿਤੁ ਕੀ ਬਾਰ ਕੀ ਚਿਤੀ ਪਹਿਲੀ ਪੌੜੀ
 ਕਾਨਾਂ ਮਹੈ ॥ ਰੁਗੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚੋ ਬਿੰਦ
 ਸ੍ਰੀ ਪੜ੍ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਹਾਇ ॥ ਰੁਗੀ
 ਤੀ ਅੰਕੇ ਪਾਠ ਕਾ ਰੁਗੀਤੀ ਬਿਤੁ ਮਹਾਤਮ

ਲਿਖੈ ਸੋ ਸਾਖੀ ॥ ਜੇ ਦਿ ਕੇਤ ਸੋ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਈਗ
 ਨੀਤਾਂ ਸਭ ਜਾਂਚ ਲੀਹੋ ਜਲ ਤਾਂ ਬੀ ਚਰੇ ਹੋਨ
 ਏਹ ਹਰਦ ਸਸਤ ਕੇ ਸੁਨ ਦੇਈ ॥ ਸਤ ਸੀਰੀ ਕੋ ਪ
 ਜੇ ਦੇ ਮੇ ਸੁਨਾਵਈ ॥ ਚੰਡੀ ਕੀ ਬਾਰ ਬਾਪਾ ਨਰਾਧ
 ਤਕਰਨਾ ॥ ਉਛੀ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਜੇ ਦੇ ਸਹਰਦਾ
 ਕੇ ਸੁਨ ਕਰਮੀ ਨੇਗਾ ॥ ਚਿਸਕਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
 ॥ ਸਤ ਕਰਮੀ ਨਾਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸੋ ਲਿਖਦਾ
 ਹਾਂ ਸੀਰੀ ਤਕੀਤਰ ਫਜੇਰਾ ॥ ਜੀ ਕੀ ਹਕਮੀ ਹੈ ॥

ਮੇਕੇਈਗੁਰੂਨਹੀਮੇਤੇਰਪਦੀਦੇਕੀਆਫਕਹ
 ਅਗੇਮੰਨਣਸੰਗਤਨੇਹੈਤੇਮਨਾਂਵਨਗੁਰੂਜੀ
 ॥=ਹੋਰਸਵੇਰਾਸਿੰਘਕੋਫਤੇਵਾਚਉਹੋਰਸ
 ਬੇਰਾਸਿੰਘਜੀਤੁਸੀਜੋਬਨਆਵੇਸੋਦੇਬੇਹੀਦ
 ਨਪੁੰਨਕਰਾਵੇ॥=ਦੇਬੇਅਵਨਮੇਵਿਅਰਥਧ
 ਨਖਰਚਹੁੰਦਾਹੈ॥ਵਖੇਪਤਾਬਹੁਤਹੈਤੇਦਰਸ
 ਨਮੇਲਹੋਨਨਹੀਦੇਦੇਮਹਾਂਮਲੇਛਤੇਜੋਜਹਾ
 ਉਤੇਧਰਚਹੁੰਦਾਹੈਸੋਵਿਅਰਥਜਾਂਦਾਹੈ॥=

ਮਲਿਛੰਕੀਖੁਜਾਉਦੀ॥ ਅਜੇਮੇਹੁਕਮਲਿ
 ਖਦਾਹਾਂਸੋਜੇਅਦਾਸਮੇਲਿਖਦਾਹਾਂਜੇਮੰਨੂ
 ਏਸਹੁਕਮਕੋਸੋਤਾਂਮੇਰੇਪਾਸਹੀਹੈਸਦਾ॥
 ਅਰਜੇਹੁਕਮਨਾਂਮੰਨਿਆਂਤਾਂਓਹਸ੍ਰੀਰਭਾਂਵੇ
 ਕਦੀਗੋਜਾਅਵੇਕੁਸਲਾਹਭਨਹੀਹੋਵੇਗਾ
 ਸੋਭਸੀਦੇਥੇਹੀਕਰੇਭਜਨਬਾਣੀਪੁਨਦਾਂਨਕਰੇ
 ਜਥਾਸਕਤਤਾਂਤੇਸਾਰੇਹੀਕਾਰਜਸਰਜਾਂਨਹੀ
 ਏਥੇਹੀਪ੍ਰਤੀਤਜਾਨਉ॥ ਤੇਕਾਹਨਸਿਖਤ

ਮੇਹਰਸਿੰਘਨੂਆਖਨਾਂਕੇਛਪਲੁਕਕੇਦਿਨ
 ਟਲੇਏ। ਸਾਢੇਪਾਸਨਹੀਆਵੁਣਾਕਿਸੇਨੇਭਾ
 ਏਕਿਏਦੀਦਿਨਕਾਹੀਕਸਟਹੈਭਾਈਤੁਸਾਂਏ
 ਪੈਰੋਹਕਿਰਾਉਨੀਹੈਹਛਾਕੇਦੀਓਤਾਨਾਕੇ
 ਰਾਹੁਜੀਕਾਹੁਕਮਹੀਏਸੇਤਥਾਂਕਾਸੀ। ਹਰ
 ਜੀਆਂਕੇਕੀਬਸਹੈ। ਜੇਦੇਥੇਮਿਲਨਦੇਵਨ
 ਤਾਂਸੋਕਜੇਬੀਆਜਾਵਨਤਾਂਬਜੀਹਛੀ।
 ਹਰਭਾਈਦਰਬਾਰਾਭਿਅਜੀਤੁਸਾਂਪਛੇ

ਬਾਣਕਰਕਾਸੁਭਾਉਨਹੀਰਖਸਾਂਤਕੜੇਹੋਕੇ
 ਰਜਨਬਦੀਕਰਸੀ॥ਰਾਤਦਿਨੇ॥ਹੋਰਗਾਈ
 ਹਰੀਸਿੰਘਭੁਵੀਦਰਸਾਰਸਿੰਘਕੋਰਾਜੀ
 ਰਖਣਾਂ॥ਹੋਰਤੁਸਾਬੈਰਕਾਵਨਹੀਰਖਣਕਿ
 ਸੇਨਲਾ॥ਤੋਜੇਕਰਕੋਈਤੁਸਾਂਨਲਰਖੇਗਾ
 ਤਾਂਆਪੇਹੀਖੋਹਖਾਇਕੇਭੁਖਾਂਮਾਰਕੇਹਟਜ
 ਦੇਗਾ॥ਹੋਕਰਿਸੇਭੇਖਕਾਹੋਦੇਓਸਕੀਸਿਦਾ
 ਕਰਸੀ॥ਅਦਰਖਣੁਭਾਵੇਨੀਦਾਵੀਭਰਦ

ਹੋਵੇ॥ ਭਾਈ ਜਦ ਦੇਹੁ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਨੀ ਦੂਰ ਖਰਚਾ
 ਕਰਕੇ ਆਂਦ ਦੇਹੈ ਨਾ॥ ਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਛੁਕ ਨੇ ਨਹੀ
 ਮਿਲ ਦੇ ਸੋ ਜੇ ਹੁਇ ਖਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਹੋਇ ਸੋ ਮੇ
 ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਹਾਂ॥ ਮੇਫੇਰਾ ਮਰਜ਼ ਕਰਦਾ
 ਹਾਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੋ ਬਾਂਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਰਦੇ
 ਹਾਂ॥ ਇਕੋ ਤਾਂ ਸਨ੍ਰੀ ਮਾਰ ਦੇਹੀ ਇਕੋ ਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਮੇ
 ਲੇਛਾਂ ਕਾਨਾ ਸਕਰਾ ਮਗੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇ
 ਗੁਰੂ ਬਣੇ ਦਾ ਮਾਲ ਕਹੈ॥ ੨॥ ਅਰਦਾਸ ਲਿਖੀ

ਚੇਤ੍ਰਸੁਦੀ ४॥ ਅਦਾਸਟੇਲੀਤੋਰੇ ਤੀਸੀ ३
ਸੀਮਤ १੮੬ ३੭ ਸਤਸ੍ਰੀਮਕਾਲਿ ੮

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਖਤਮਹਿਪਾਲਸਿੰਘ
ਜੋਗਰਾਣੀਸਮੁੰਦਸਿੰਘਤੇਹੋਰਸਮੁਹਸੀਗਤ
ਕੇਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਫਤੇਬੁਲਾਣੀਪ੍ਰਮਾਣਕਰਨੀਹੋਰਗੁਰਾਣੀਸਮੁੰਦ
ਸਿੰਘਜੀਯੋਯੋਉਪਰਾਮੰਨਪਾਣੀਆਪੋਆਪਨਾ

ਛਕਣਕਰਕੇ ਰਾਹਵਾਹੇਤੀਭਵਾਂਉਮੁਕਤਸ੍ਰ
ਦਮਦਮੇਸਾਹਿਬਅੰਸ਼ਿਤਸ੍ਰਜੀਹੋਰਭਾਈਸਾਰੀ
ਗਾਇਕਾਨਾਸਿੰਘਰਾਮਦੀਵਲੋਪ
ਪ੍ਰਦਸਤਾਨਹੀਓਓਸਨੇਮਸਤਾਨੇਹੋਕਰਜ
ਮੀਨਬੇਚਕਸਾਧਸੀਗਤਕੋਖਵਾਇਤੀਹੋ
ਤੇਪੁਦਿਆਲੇਵਾਲੇਨਾਂਮਕਦੀਤਹੈਕੋਈ
ਰੁਕਾਵਾਨਹੀਹੀਰਾਭਾਈਕਲਸਿੰਘਜੀਕੀ
ਗਾਇਕਾਨਾਸਿੰਘਰਾਮਦੀਵਲੋਪ

ਹੈ॥ ਅਰਥਹਤਬੰਗਾਹੈ॥ = ਦਿਹਬਾਤਬੋਹੜੀਲਿ
ਖੀਹੈਬਹੁਤੀਕਰਜਾਨਣੀ॥ = ਸਮਾਹੈਸੋਲੀਘਜ
ਉਗਾ॥ ਦਸਾਜਨਾਕੀਆਲਕੜੀਆਤੇਦੇਕਸ
ਨੇਕਾਬੋਝਹੋਜਾਂਦਾਹੈ॥ = ਆਖੈਸੋਸਰਗਾਂਕੀਸ
ਰੀਗਾਂਕੀਸੋਦ੍ਰੁਸ਼ੀਤੀਹੋਈਬਿਰਥੀਨਹੀਜਾਂਦੀਹੈ
ਬਹੁਤਮਹਾਕਸ਼ੇਹੁੰਦਾਹੈਸਤਕਰਕੇਮੰਨਨਾ॥ ਕਿਉ
ਕੇਮੰਗਲਾਨਾਤਹੋਰਥਾਂਉਮੰਗਲੈਂਦਾਹੈਜੇਦੇ
ਕਥਾਂਉਨਾਮਲੇਤਾ॥ ਤੇਜਿਸਨੇਮੰਗਲਾਨਾਉਹੋਦੇ

ਤਿਪਲੇਵੀਕੁਸਨਾਂਹੋਵੇ॥ ਓਸਕੀਸੇਵਾਕਾਬਹੁਤ
ਲਾਹਬਹੁਦਾਹੈ॥ ਸਮੁੰਦਸੰਘਜੀਤੁਸਾਦੇਹੁਬਾ
ਤਸੁਬਸੰਗਤਕੇਜੁਨਾਦੇਉ॥ ਹੋਰਸਮੁੰਦਸੰਘ
ਜੀਤੁਸਾਂਘਾਪਜਾਕੇਅਤਰੀਦੇਆਪਿਆਕੇਆ
ਖਨਾਂਕੇਦੇਹੁਤਾਂਦਿਆਲੀਹੈਤੇਤੁਸੀਕਿਸੇਦੇ
ਲੜਕੇਸਿਖਦੇਨਾਲਾਮਨੀਦਭੁਜਾਦੇਹੁਗੇਮੇਰੇ॥
ਵਨਦੀਤਾਂਗਲਗੁਰੂਗੋਚਰੀਹੈਗੁਰੂਲਿਆਉ
ਤਾਂਗੁਵੇਲੇਆਵੇ॥ ਫੇਰਮੇਰੀਓਦੀਦਾਜੀਹੋਦੇ॥

ਦੇ ਸਬਤ ਕਾ ਸਮਾਨ ਹੀ ਹੈ। ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਸਾਰੀ ਉ
ਮਕਟ ਨੀ ਸੁਤਾਂ ਸਤ ਸੀ ਤੇ ਪਨ ਲਬੈ ਨੀ ਰਹੇ
ਭਜਨ ਬਲੈ ਕਰੇ ਤਕ ਜੀ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁ ਪਾ ਜਨਮ ਸੁ
ਦਾ ਬਲਵੇ। ਜੇ ਵਿਚ ਰੁਲ ਗਈ ਤਾਂ ਦੁਹਾਂ ਸਿਧੀ
ਅਤੇ ਜਾਉ। ਸਮਾਂ ਬਡਾ ਕਰ ਰਹੇ। ਤੁਸਾਂ ਭਾ
ਸਮੀਦ ਸਿੰਘ ਜੀਆ ਪਤੁ ਸਾਂਖ ਨੇ ਜਾਣੁ ਤੇ ਨਾ
ਲਹੇ ਰਚਾਰ ਭਲੇ ਮਾਨ ਸਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣੁ। ਸਦੀ
ਕਬਾਤ ਕਰ ਲਵੇ ਪ੍ਰਵਾਣੁ ਇਕੇਤਾਂ ਮਨਿ ਦਪੜ

ਕਹਾਲਵੇਨਾਂਤਾਂਸਤਸੀਤੇਖਨਾਲਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕਨਾਂ
 ਮਜਯੇਮੇਨਕੁਦੀਕੋਲੀਘਾਟਨਾਰਹੁਗਾਏ
 ਵੀਸਰੁਪਹੋਜਵੇਖਜੇਹਛੀਤਰਾਰਹੇਗੀ॥੧॥
 ਛੀਤਰਾਰਕੇਸਮਾਜਦੇਭੀਅਤੀਦੇਮਾਧੀਅਤੀ
 ਦੇਹਬਾਤਿਬੋਹੜੀਲਿਖੀਕੋਬਹੁਤੀਕਰਕੇਭਨ
 ਲਾਂ॥ਕੁਦੀਸਮੁੰਦਭੀਘਜੀਤੀਭਜਨਬਲੀਸੀ
 ਗਤਪਾਸੇਬਹੁਤਕਰਾਉਦੰਤੇਰਾਬੀਬਹੁਤਭਲ
 ਹੋਊ॥ਸਤਕਰਮੰਲੁ॥ਹੋਰਕੁਦੀਸਮੁੰਦਭੀ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਬੋਧੀ ਛੇ ਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀ ਰਾਗੁ ਗਰੰਥ ਸਾਹਬ ਕੋ ਅਜਬ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦੇ ਹੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿਖਤ ਹੈ ਹੋਰ ਗੁਰੂ
 ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇ ਅਗੋਂ ਅਪਨੇ ਖਾਲਸੇ ਮੇਂ ਦਿਹਾ
 ਤਾ ਗਬਰਤਿ ਆ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਲਖ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇ ॥ ੧੫ ॥
 ੨੮ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਲਿਖਤ ਮਹਾਂ ਸਿਖ ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਮਹਾਂ ਸਮੁ

ਲਿਖਤੋਇਆਲਸਿਘਰਿਪਾਲਸਿਘਤੇਉਜ
 ਲਈਦਰਗਨਿਰਮਲਬੁਧਪਰਉਪਕਾਰੀਧਰ
 ਮਕੋਰਛਕਬਲੀਕਾਸਰੂਪਸਤਸੀਤੋਖੁਕਸ਼ਿ
 ਰਤਸੁਬਰਹਮੰਦਰਸਪੰਨਸੁਬਉਪਮਾਜੇਗ
 ਰਾਈਸੁਪਸਿਘਜੀਤੇਹੋਰਸਬੁਹਖਾਲਸੇ
 ਜੋਗਸਿੰਦਾਹਿਰਾਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸਿੰਦ
 ਹਿਰਾਰੂਜੀਕੀਫਤੇਬੁਲਾਈਪ੍ਰਮਾਣਕਰਲੀ
 ਹਥਜੋਜੋਕੇਹੋਰਜੀਏਬੇਸਭੇਪਾਸਸੁਖ

ਅਨੰਦਹੈਤੇਆਪਕੀਸੁਖਅਨੰਦਅਕਾਲਪੁ
ਰਖਜੀਪਾਸੇਮੰਗਦੇਹਾਂ॥ਹੈਰਜੀਮਤਾਲਬ
ਏਹੁਹੈਸਾਰੀਸਿਗਤਨੁਹੁਕਮਦੇਵਨਾਂਕੇਭੋਭ
ਪਾਵਨੇਮਿਹਰਬਾਲਕਰਕੇਜਿਵੇਪਵਨਤਿ
ਵੇਹੀਪਾਵਨੇ॥ਤੇਸਾਰੇਹੀਬਾਲਕੀਠਕਰੇਜ
ਨਨੇਮਦਾਂਤੇ॥ਕੁੜੀਖੰਡੇਤੇਲੈਕਰਾਮਖਰ
ਗੀਭੁਜਾਉਠੇ॥ਅਭੁਜਨਕਰਦੇਗਹਿਨਾਂਛੁ
ਡਨਹੀਦੇਵਨਾਂ॥ਏਹੁਨਹੀਕਹਿਨਾਂਕੇਕਿਤੇ

ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਂ ਨਭਜਨ ਦਸ ਨਵਾਂ ਲੇਖਾ ਲੀਏ
 ਹਾਂ ਕਾਮੇ ਲਾਮੇ ਸਾਹੀ ਉਂਦਾ ਹੈਂ ਦੇਹ ਕਿਸੇ ਸਮੇ
 ਬਿਨਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ ਤੇ ਕੁਜਨ ਬਣੀ ਦੇ ਸਜੀਵ
 ਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਅੰਧੇ ਦੇ
 ਲੇਨਾ ਮਹੀ ਸਹਾਇ ਕੁ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਕੁਲੀ ਸੁ
 ਧਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮਗੇ ਵਰਗੀ ਹਰਦਾਸ
 ਫੇਰਨ ਹੀ ਕਦੇ ਲਿਖਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਮਹਾਪੁਰ
 ਖਰੇ ਤੇ ਮੇਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੀਤ ਜਨ ਦਾ ਹਾਂ ਜੀ।

ਏਹੁ ਹਰਦਾ ਸਕਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਸਾਂ ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਆ
 ਆਪ ਜਾ ਕੇ ਸੁਨਾਵਨਾ ਤੇ ਕੀ ਸੇ ਕੀ ਆਪ ਨੇ ਪ
 ਸਸਦ ਕੇ ਸੁਨਾਵਨਾ ਤੇ ਜਮੰਨੁ ਗਾਓ ਸੁਕਾ
 ਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਊਗਾ ਸਤਿਕਰ ਕੇ ਮੰਨਦੇ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ॥ ਭਜ ਉਗੇ ਬਿੰਦੂ ਸ
 ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਓ ॥ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਕਾਏ ਹੀ ਲਾਹੁ
 ॥ ਹੋਰ ਜੇ ਕਰਸਾ ਭਵਲ ਕੇ ਦੀਆਵੇ ਤਾਂ
 ਪਨੀ ਸੁਖ ਸਾਂਤ ਕੀ ਖਬਰ ਲਿਖ ਲਿਖਾਵੇ

ਹੁਨਤਾਹਰਦਸਾਕਾਮੇਲਾਹੈਦੇਹਾਂਕਾਤੇਗ
 ਰੁਕਾਵੇਗਾਤਾਹੈਵੇਗਾਨਹੀਤਾਹੈਚੁਕਾਹੈਸਿ
 ਤਨਾਹੈਨਾਥਾਹੈਰਜੀਸਾਹੀਸੀਗਤਨੁਨਾਮਜਪ
 ਵਨਾਹੈਸਦੇਸਤਾਤੁਸਾਕਾਹੀਸਰੀਰਰਹਿ
 ਗਿਆਹੈਤੁਸਾਬਾਦੀਕੰਠਕਰਨਨੁਸੁਖਕੋਮ
 ਖਨਾਬਹੁਤਕਰਕੇਅਮੀਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਦਿਸ
 ਨਾਨਕਨਕਾਬਡਾਮਹਾਤਮਲਿਖਾਹੈਗਾਫੁ
 ਜੀਨਿਨਾਥਸਕਤਸੇਵਾਬਕਿਰਸੀਅੰਨਬ

ਸਤਗੁਰੀ ਭਾਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਤੇ ਤੇ ਪਨ ਨਹੀ ਘਰ
ਦਸ ਗੋਰ ਦਧਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਪਨ ਕੁਚਾਲ ਬ
ਲਨ ਤੇ ਪਦਦ ਹੈ ਬੋ ਕੁਲਿਖਾ ਬਾਤ ਰ
ਜਾਨਦਾਂ ਭਾਈ ਨਾਂ ਮਨਾਂ ਮਲਿਖੇ ਤੇ ਕਾਗਤ
ਦੁਖ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ॥ ਖਾਲ ਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਹੋਰ
ਲੀ ਗਾ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੁਦਾ ਲਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਲ
ਸਿੰਘ ਜੁਦ ਤੇ ਬੁਲਾ ਲੀ ਪਮਾ ਲਕਰ ਨੀ ਤੇ ਕ
ਹਿਨਾਂ ਕੁਤੁ ਸੀ ਕੀ ਲੀ ਮਾਪ ਕੀ ਹਥ ਦੀ ਹਰ

ਗਭਾਈ ਮਸਤਾਂ ਨਿਸਿਘ ਤੇ ਕਾਹ ਨਿਸਿਘ ਤੇ ਜੋ
 ਧਸਿਘ ਤੇ ਨਰੈ ਲਸਿਘ ਤੇ ਏਕੁ ਮਜ਼ੀ ਨਰੈ ਲ
 ਸਿਘ ਤੇ ਮਫੈਰ ਲੀਸ ਸਿਘ ਹੋਰ ਸੁਬਤ ਸਫੈਰੀ
 ਏਤੇ ਹੋਰ ਸੁਖੁ ਹਸੀ ਗਤ ਕੇ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਮ
 ਲਕਰਨੀ ਹੋਰ ਮਾਂ ਲੀ ਆਬੀ ਬਿਅੰਕੋਰਾ ਮਸ
 ਤਿਵਾਚਨੀ ਹੋਰ ਖਾਲ ਸਾਜੀ ਸਭ ਨੇਰ ਲਕੇਰ
 ਜਨ ਬਾਈ ਕਰਨ ਤੇ ਕਹੇ ਦੇਖ ਨਾਇ ਤੇ
 ਲੇਨਹੀਏ ਜਲਨ ਸਾਨੁ ਕੀਰਾ ਰੂਲੇ ਆਉਤ

ਅਸਾਂਬੀਦਰਸਨਕਰਨੇਹੈਨਸੀਗਤਕੇਜੇਹ
 ਰੂਕਰਾਉਤਾਂਨਹੀਤਾਂਦੇਹਕਾਮੇਲਭਗਮਨੀ
 ਤਹੈਵੇਖੋਕੋਨਸੀਦੇਹਨੇਰਹਿਦੁਹੈਅਸਥਿਰ
 ਇਸਥਿਤਤਾਂਸਦਨਾਂਮਹੀਹੈਹੋਰਬਹੁਤਕੀ
 ਲਿਖਨਹੈਦੂਜੇਹੀਹਕਮਨਾਂਮੇਦੇਖਲੈਲੇ।ਸ੍ਰ
 ਰੀਸੀਗਤਕੇਵੇਸਤਹੈਜੇਦੇਨਾਂਮੇਲਿਖਹੈਸ
 ਸੁਬਨੁਕਰਨਾਂਚਹੀਦੇਸਤਿਸ੍ਰਮਕਾਦ॥

ਹਕਮਨਾਂਮਾਸਪੁਰਨੀ॥

10

105

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਲਿਖਤੁ ਮਦਿਅਾ
 ਲਸਿੰਘ ਰਿਪਾਲਸਿੰਘ ਜੋਗਸੁਬਉਪਮਾਮੇਰ
 ਰਸਿੰਘ ਤੇ ਦਇਅਾ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸੁਹਸੰਗਤ ਕੇ
 ਸ੍ਰੀਦ੍ਰਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਛੇਤ੍ਰਲਾਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਈ ਜੀ॥ ਹੋਰ ਜੀ
 ਅਸੀ ਸੁਬਤਰਾਂ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹਾਂਦਿ ਕਦੁਖਦਿ
 ਉਤੇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਦਹੈ॥ ਜੋਗੁਰੂ ਚਾਹੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਰ
 ਤਹੀ ਮੇਦ ਦੇਉਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਸਭਨਾਂ ਗਲਾਂ ਕੋ ਸਮ੍ਰ

ਬਹੈ ਜੋ ਚਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਸਾਡੀ ਖਾਤ ਅਰਜਾ ਬੈ
 ਨਤੀਆਂ ਹੋਨ ਤੇ ਏਕ ਨੇ ਵਲਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਗੇ
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭ੍ਰਿਗੁ ਵੇ ॥ ਹੋਰ ਭਾਈ ਬੀਬਿਆਂ ਕਾ
 ਅਨੰਦ ਭਯਾਨ ਦੇਵੇ ਜੇ ਮੰਗੀ ਹੈ ਮੰਤਾ ਅਗੇ
 ਵੀ ਲਿਖਾ ਥਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਭਯਾਨ ਦੇਵੇ ਹੋਰ ਭਯਾਨ
 ਲਿਖੇ ਤਕ ਜੇ ਹੋ ਕੇ ਭਯਾਨ ਦੇਵੇ ਗੇਤਾਂ ਰਿਜ ਕਬੀ
 ਬਥੇਰ ਹੋ ਜਾ ਭ੍ਰਿਗੁ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ ਹਰ ਬਿਸ
 ਰ ਤੁਸਕਾ ਮੁਹਤਾ ਜਿ ਸੋ ਤੁਸੀਰ ਜਨ ਬਣੀ

ਤੇ ਫਿਲੇ ਨਹੀ ਹੋਵਨਾ। ਜਿਤਨ ਬਲੁ ਮਾਵੇਓ
 ਤਨੇ ਵੇਲੇ ਤੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨਾਨਕਰ ਨਾਂ ਸਹੇ
 ਦਬਰ ਨੇ ਕਰਨਾ ਅਰਬ ਲੰਕੇ ਠਕਰਨੀ। ਸਾਨੂੰ
 ਮਹਾਰਾਜਿ ਪਤਾ ਮਾਧਿਅਮ ਹੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਲੀ ਕੀ
 ਨਹੀ ਹੋਈ ਜੇ ਕਰਨਿ ਤਨਾਂ ਨਾਲ ਇਕਤ ਕਵੀ
 ਠਕਰੀ ਜਾਵੇ ਹੋਗਾ। ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਲੀ ਕੀ ਨਹੀ ਜਾਵੇ
 ਗੀ ਬਲੀ ਕੀ ਠਕਰਨ ਤੇ ਤੇ ਪੜਨ ਤੇ ਆਲਸ ਨ
 ਹੀ ਕਰਨਾ। ਰਿਸੇ ਤੇ। ਭਾਈ ਤੇ ਗੀ ਬੁਥਾ ਅਵਸ

ਥਾਹੈ ਕੀ ਠਕਰ ਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਹਿ ਲਵੀ
 ਸੁਥ ਕੀ ਕਰਨੀ॥ ਰੋਈ ਕਪੜੇ ਕੀ ਜਥਾ ਸਕਤੀ
 ਵੀ॥ ਹੋਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਤੂੰ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹ ਲੈ ਹਛੁਰਾ
 ਰੂਰੀ ਬਸ ਹੀ ਬਪੜ ਨ ਵੇਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਹੋਰ
 ਸਾਡੇ ਨ ਮਿਤਰੋਗਾ ਪਾਵਨੇ ਤਿਤਨੇ ਪੁਜਾ ਅਵਨ
 ਤੁਸਾਂ ਤੇ॥ ਤੇਜਿ ਸਵੇਲੇ ਕੀ ਮਥੀ ਵੇਹਲ ਲਗੇ
 ਸਵੇਲੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ॥ =॥ =॥ ਆਪ ਨੀ ਆਪ ਨੀ
 ਨਿਆਰੀ ਲਿਖਿਆ ਕਰੋ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤਨੀ ਬਣੀ ਕੀ ਠਕਰੀ
 ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਤਨੀ ਕੀ ਤੀ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਗਾਈ ਦੁਪ ਪੀਵਨ

ਕੋਗਉਲੈਲੈਉ। ਚੀਗੋਵਛੇਦੇਵਨਵਾਲੀਹੋਰ
 ਅਸਤੁਹਾਂਤੁਸੰਰਪਮਾ ੧੦॥ ਰੇਜ਼ਿਆਹੈਸੋਤਿ
 ਥੇਮਰਜੀਹੋਵੇਥੇਵਰਤਲੈਲਾਂ। ਹੋਰਮਾਦੀਤਿ
 ਆਖਦੀਹੈਕੇਮੰਨੁਖੰਗਹੀਦੀਹੈਸੋਤੁਮਾਦੀਭੁਤ
 ਨਕਰਿਆਕਰਕੁਨਥੀਬਿਨਾਸੁਖਰੋਗਲਗੇ
 ਰਹਿਏਹੈਨਾ। ਹੋਰਜਮੀਨਕਾਮਾਮਲਾਪਦੀਕਾਤ
 ਹੀਭਰਨਾਂ। ਜਾਂਤਾਂਸੀਰੀਰਖਲੈਲਾਂਤੇਜੇਸੀਰੀ
 ਨਾਂਰਖੇਤਾਂਮਾਮਲੇਤੇਦੇਦੇਵਉਜੇਵਾਹਧਾਨਾਂ
 ਮਲੇਤਾਂਸੁਕਾਰੀਮਾਂਮਲੇਤੇਹੀਦੇਛਤਨੀਹ

ਨ

ਛੇਭਲੇਮਾਂਸਹੋਵਣਾ। ਜੇਹੜੇਬੇਈਮਾਨੀ
ਕਰਨਾ। ਤੇਆਪਣੇਵਲੇਸੀਰੀਨਾਲਨਰ
ਮਾਈਰਖਲੀਥੋਹੜੇਕਖਪਣੀਪਛੇਗਲ
ਨਹੀਪੰਜਾਣਾ। ਜੇਕਰਆਪਨਰਮਾਈ
ਥੋਗੇਤਾਂਸੀਰੀਭੀਕੀਮਹਛਾਕਰਦਹੀ। ਤੇ
ਜਹਾਂਸਾਧਸੀਗਤਕਾਜੇਜ਼ਮੇਲਾਹੋਵੇਜੇ
ਦੁਹਾਰਾਈਮਾਂਤੇਨਾਂਜਾਇਆਜਾਵੇਤ
ਇਕਜਨਾਂਜਰੂਰਜਾਇਆਕਰੇਹੋਰਕੀਲਿ

ਖਨਹੈਬਹੁਤਲਿਖਿਆਹੈ॥ ਕੁਦੀਦੋਹਭਾ
 ਦੀਆਂਨੇਕਮਖੀਤੀਕੀਕਰਨਹੈਕਿਤੇਜੁਟ
 ਜਦਨਹੀਹੋਜਾਣਾਤੀਵੀਆਕੇਕਹੇਤੇ॥
 ਤੇਜੇਕੀਮਖੀਵੇਹਲਲਗੇਤਾਰੁਜਲਕਰ
 ਕਿਤੇਲੋਕਾਵਿਚਥੈਠਕਰਮਗਜਨਹੀਮਰ
 ਨਾ॥ ਹੋਰਕੁਦੀਸਧਸਿੰਘਤੀਅਖਰਪੜਾਏ
 ਵਣੇਫਲੇਕੀਧੀਕੋਹਛੀਤਰਾ॥ ਹਛਾਹੋ
 ਇਅਜੋਵਿਵਾਹਕਰਲਿਆਹਦੀਤਾ॥
 ਜੇਕਰਭਗਵਾਸਨਾਹੋਦੀਤਾਬਹੁਤਬੁ

ਥੀਥੀ॥ ਤੇਨ ਲੇਨਾਂਗਾ ਕੋਟਵਾਲਾ ਕੰਹਿ ਦਾ
 ਹੀ ਦਾ ਬਾਕੇ ਛੁੜਾ ਪੈਤ ਹੁੰਦਾ ਹੋਂ ਤੇ ਕਬੀਲਾ ਦਾ
 ਭਾਈ ਹਛਾ ਮਗੇ ਰੁੱਖ ਮਕੇਲਾ ਹੀ ਭੁਜਨ ਬਾਂ
 ਟੀਕਰ ਦਾ ਹੀ ਦਾ ਸੀ॥ ਜੇ ਕਰ ਲੜਕੇ ਬਾਲੇ ਹੋ
 ਏਗੇ ਦੇਵੇ ਦੇ ਚਾਰ ਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ
 ਦੇ ਹੋ ਜਾਨ ਰੀ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਭੁਜਨ ਬਾਲੇ ਹੋ ਦੇ
 ਗਾ॥ ਬਖਸ਼ ਸਨੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੋ ਨ ਛੁੜੇ
 ਬੀ ਤੇ ਕਬੀਲਾ ਦਾ ਰਬੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੇ ਤਕ ਜੇ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਹੋਕਰ ਇਹੁਹਰਦੇਈਕੋਦਕਛੁਦੇ ੧੧

ਅਤਰਸਿਘਕੋ ਲਿਖੀਫਰਨਾਈ॥

ਸੰਮਤ ੧੮੩੮

੫

ਪਿੰਦਹਿਰਾਜੀਕੀਫਤੇ

ਲਿਖਤੇਇਮਾਲਤੇਰੁਪਾਲਸਿਘਤੇਜੋਸੁਖ
ਉਪਮਾਭਾਈਸਿਅਮਸਿਘਤੇਬਘੇਲਸਿ

ਅਤੇ ਨਥਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੁ
 ਹ ਖਾਲਸੇ ਜੋ ਗਾ ਸਿੰਘ ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕਾ ਖਾਲ
 ਸਾ ਸਿੰਘ ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾ ਲੀ ਪਵਾ
 ਲ ਕਰ ਲੀ ਜੀ। ਤੇ ਮਾਂ ਲੀ ਮਾਂ ਬੀ ਬੀ ਮਾਂ ਕੋਰ
 ਮ ਸਤ ਵਾ ਚਲੀ। ਹੋਰ ਦੇ ਬੇ ਸਖਾ ਮਨੀ ਦਹੇ
 ਤੇ ਮਾਪ ਕੀ ਸੁਖਾ ਮਨੀ ਦਮੰਗ ਦੇ ਹਾਂ ਹਮੇ ਸਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ। ਹੋਰ ਮੀਂਹਾਂ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮ
 ਦੀ ਕੀ ਤੇ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦਵਾ ਲੀ ਲਿਖੀ ਥੀ

ਕੁਸਦੈ ਦਾਹੇਦਿ ਮਾਹੈ ਤਾਂ ਲਿਖੋ ॥ ਹੋਰ ਮੀ ਹਾਂ ਸਿ
 ਘਰੀ ਦਵਾਈ ਕਰਨੀ ॥ ਮਹਿ ਦੀ ਦੇ ਪਤਿ ਕੋ ਰੇਰੂ ॥
 ਰੇਵਿ ਬਰੇ ਉਛਰੇ ਤਿਨ ਪੈ ਸਾਭੁ ਰਤੇ ਪਾਣੀ
 ਜਿਤ ਨ ਪੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪੈ ਸਤ ਵਾਂਗੁ ਮਲ ਕੇ ਸਾ
 ਫਕਰ ਕੇ ਮਿਸਰੀ ਛਕ ਲੇਵੇ ॥ ਜੇ ਲਾਰੇ ਜਖਮ
 ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਮਹਿ ਦੀ ਕੇ ਪਤਿ ਪੀਸ ਕੇ ਤੇ ਕਥ ਜਖ
 ਮਾਂ ਉਪਰ ਧੂੜੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇ ਸਤੇ ਨਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋ
 ਵੇਤਾਂ ਨਗਦ ਬਾਉਰੀ ਖੁਦੀ ਲੈ ਕਰ ਰਾਤ ਕੋ ਦ
 ਕਾਰ ਸਵੇਰੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਾਫਕਰ ਕੇ ਮਿਸ

ਰੀਪ ਕੇਛਲੇਲੀ ਪਿਉਖਲੁ ਮਖਦਾ ਮਿਠ
 ਨਹੀਖਲੁ ॥ ਜੇਕਰ ਦੇਸਵੀਨਾ ਫਾਇਦਾ ਕੀਤ
 ਤਾਂਦਕਾਭਰੁ ਰੰਗ ਗਲੇਨਾਂ ਤੇਗਤ ਕੋਭੇਉਛ
 ਭਲਾਂਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਜਕਸਾਫਕਰਕੀਸੀਪੁ ॥
 ਕੇਛਕਲੇਲੁ ॥ ਕਿਸੇਨੁਦੇਸੇਵੀਨਾ ਤੇਇਖਦੇ
 ਬੀਨਾ ॥ ਪੁਛੇਦਤਾਰਾਜੀਨੇਕਰਨਹੈਗਾਰੁ
 ਗਾਰੁ ਜਪਨਾਰ ॥ ਤਿਦਿਨੇ ॥ ਦਸਨੇਤੇਦੁਆਈ
 ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਕਰਈ ॥ ਮਹਾਰਾਈਸੀਅਮਸੀ

ਅਜੀਪੁਜਾਂਗੀਅਕੋਓਨੀਬਰਸਹੋਗਦੇਹੈਨ
 ਭੋਕਦਿਅਕੋਦੇਨਕਾਵੈਰਪੰਗਿਆਹੈਗਾਰੁਨ
 ਲਜਿਸਗਾਰੁਨੇਖਾਲਸਾਚਾਹੈ। ਦੇਨਕਾਕੋ
 ਦੀਦਿਕਾਨਾਨਹੀਦੇਹਕਿਸੇਵੇਲੇਕੇਸਾਫੇਹੈਨ
 ਗਾਰੁਜੀਕੋ। ਤੇਨਾਂਮੈਨੂੰਬੁਧਮਾਣਕੀਲੋਜ਼ਰੈਤੋ
 ਨਾਂਮੈਨੂੰਗਾਰੁਸਿਖੀਬੁਧਮਾਣਕੀਲੋਜ਼ਰੈ। ਦੇਹ
 ਤਾਂਦੇਵੈਰਭੋਕਦੇਮਰਗਦੇਹੈਨ। ਇਕਬਾਤਿ
 ਕਹਿਨੀਅਕਾਲਬੁਧੀਦੁਲਿਆਕੋਕੋਦੇਹਰਚ
 ਨਾਂਤਹਾਂਨੂਗਾਰੁਜੀਕੀਮਲੀਮਹੰਦੀਏਤਾਤੇਤੁ

ਸੀਸਾਰੇਰਲਕੇਤੁਨਖਾਹਬਖਸਾਵੇਨਹੀਤਾਂਮੇ
 ਦਦੇਵੇਕਿਸੇਤਰਾਂਸੇਏਬਾਤਾਂਤੇਇਕਕਰੋਜੇਕੋਈ
 ਨਾਂਕੀਤੀਤਾਂਤੁਮਾਰੇਪੇਸਾਮਾਵੇਗੀਤੇਕਹਿਨਾਂਕੇ
 ਹਤਾਂਮੁਕਗਏਹੈਨਤੇਹੁਨਤਕਦਮਰਹਿਗਏ
 ਹੈਨ॥ ਸੁਬਕੋਇਹੁਬਾਤਿਸੁਨਾਇਦੇਲੀ॥ ਤੇਪਾ
 ਠਕਰਾਵਲੇਸੀਗਤਨੁਕਹਿਸੁਨਕੇਦੇਖਹੁਖੰਕਿ
 ਤਸਕੁਫਾਇਦਾਹੈਦਹੈ॥ ਇਹੁਬਾਤਦੁਕਹਿਦੇਲੀ
 ਜੇਭੁਛਨਾਕੀਤਾਏਹਾਂਤੇਭੁਜੇਹਜੇਮੰਹਨਲਥਿ

ਖਕੇਟੇਗੀਹੈਕਲਾਂਮਚਿਸਮੂਹਤੇਚਾਰਕੂਟਤੈਮ
ਦੀਪਉਗੀ।ਇਹਬਾਤਜਰੂਰਕਹਿਏਦੁਖੀ।
ਹੋਰਦਇਆਕੋਰਕੋਮੇਰੀਰਾਂਮਸਤਦੁਬਲੀ
ਹੋਰਸਿਰਦੁਖਨਕੀਤੇਭਿਲਾਂਕੀਦਵਾਈਜੋਪਛੀ
ਪੈਸੋਬੈਦਕਦੀਪੋਥੀਦਿਭਲਿਖੀਹੋਈਹੋਤੇਫ
ਦਾਗਾਰੂਜੀਨੈਕਰਨਾਹੈ।ਸੁਨਾਇਕੁਦਕੇਕਪ
ਜਛਾਂਨਕਰਨੀਤੇਧਨੀਆਜੁਦਾਕਪਜਛਾਂਨਕ
ਰਨਾਂਤੇਜਲਕੇਪਦਾਂਨਲਸਵੇਰੇਨੋਨੋਆਸੇਲੇ

ਈਜੇਕਰਨਾਂ ਸੁਲੇਸਰੀਰਤਾਂ ਸਤਸਤਮਾ ਸੇਲੇ
 ਈ। ਫੇਰ ਚਿਤਨੀਮਾ ਫਕਰੇ ਵੇਚਿਤਨੀਲੇਲੀ।
 ਇਕੀਇਨਲੇਲੀਫੇਰ ਇਕੀਇਨਛਰੇਲੀ
 ਤੇਫੇਰਖਲੀਮਖਨਨਾਲ ਕੰਮਕੁਜਨਾਂਕਰਨ।
 ਖਲੀਮਨਗੀਖਾਨਾਂਦਾਲਫਲਕਾਪੁਉ
 ਏਹਛਕੇ। ਰਾਤਨੂੰਸੇਰਦੁਪਪੀਕੇਲਾਂਤੇਜੁਦ।
 ਰਮਕੀਕੀਰੇਲੀਨਗੀਖਾਵਲੀ। ਏਹਛਵਲੀ
 ਰਿਲਾਂਕੀਵੀਰੇਸਿਰਦੁਖਨਕੀਵੀਤੇਨਜਰਬੀ

ਵਧੇਰੀ ਅਗੇ ਫੈਦਾ ਰਾਹੁ ਸਾਹ ਬਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ
 ਮਾਈ ਬੀਬੀਆਂ ਕੁਜਨ ਬਣੀ ਕਿਰੋ ਸਾਰੇ ਤਕੜੇ
 ਸੋਸ ਬਰਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੇ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰਨੇ ਸੇਹੀ
 ਦੂਰ ਹੋ ਦੇਹੈ ਨ ਰਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸਬਰ
 ਗਕਾ ਅਭਿਖਾਨ ਮਾਇ ਹੁਦਵਾਈ ਕੁਜੀਨੀ
 ਦਾਂਕੋ ਵੀਲਿਖ ਦੇਵਣੀਨੀ ਦਾਬੀ ਕਹਿ ਦੀਬੀ ਕੇ
 ਮੇਰੇ ਵੀ ਚਿਲਾਂ ਚਿਠੀਆਂ ਹੈਨ ਜੇ ਫੈਦਾ ਕੀ
 ਤਾਂਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋ ਬੀਦ ਸਦੇ ਲੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਹਛੀ ਕ

ਰੇਗਾਂ ਬਿਨਾਂ ਭਜਨ ਬਾਲੀ ਤਾਂ ਵਦ ਦੀ ਭੀ ਫੈ
 ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈਂ। ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਲੇਖ
 ਨੇ ਕਹਿ ਕੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਹਾਇ ਹੋਈ ਸੁਖ
 ਸੀਰਾ ਤਕੇ। ਸੁਖ ਜੀ ਵਤੇ ਹੀ ਸੁਨਹਾਂ ਸੁਖ ਜੀ
 ਹੋਰ ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕੇ ਰਹਿ ਤਕਾ ਹੁਕਮ ਨਾਂ
 ਮਿਲੇ ਹੋਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਰ ਦਾ ਸਾਂਹੀ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਮੇ
 ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਦਾ ਸਾਂ ਮੰਨ ਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੋ
 ਉਠੇ ਦੇ ਸਦ੍ਰਵ ਦੀ ਤੇ ਸਾਕੀ ਮੇਲ ਸੁਝ ਜਾਈ

ਤੇਸਰੇਵਿਗਾੜਹੀਮੇਲਤੇਹੋਦੇਹੈਨ॥ ੧੦

ਸਤਸ੍ਰੀਅਕਾਰ

ਦੁਹਰਦਾਸਲਿਖੀਚੇਤਸੁਦੀ ੧੮ ਸੰਮਤ ੧੬੩੧
ਲਿਖਤੇਇਆਲਸਿਘਜੋਗਸਮੁਹਖਾਲਸਾ
ਸ੍ਰੀਦਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਦਹਿਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਛਤੇਬੁਲਾਈਪਦਲਕਰਨੀ॥ ਰਹਿਤਨਾਮਾਂ
ਸਮੁਹਸੰਗਤਕੇਵਾਸਤੇਲਿਖਾਹੈ॥ ਪਿਛਲੀਤਉ
ਠਕਗਾੜਵਾਲਜਾਇਕਰਮਦਾਨੇਹੋਇਆਵਨ

ਤੇ ਦੋ ਫੇਰੀ ਗਾਝ ਵਾ ਮਾਜਨਾ ॥ ਦਾਤ ਨ ਕਰ ਕੇ ਦਿ
 ਸਨਾਂ ਨ ਕਰਨਾਂ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਿਤ ਨੀ ਕੰਨ ਹੋਵੇ
 ਜੇਨਾਂ ਕੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਰ ਲੈ ਲੀ ॥ ਸਬ ਮਾਣੀ ਬੀਬੀ
 ਬੁਢੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਾਣੀ ਕੰਨ ਕਰਨੀ ॥ ਤੇ ਮਦਾਂ ਬ
 ਸਤ ਲਾਹ ਕੇ ਜਾਵਣਾ ॥ ਤੇ ਦਿਸਨ ਨ ਕਰੇ ਬੋਧਿ
 ਨਾਪੁ ਸਾਇਨਾ ਦੁਖ ਦੁਖ ॥ ਜੇ ਕਰ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤੀ
 ਨਾਂ ਕੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਪੁਰਾਧ ਦੇਹਾਂ ਕੇ ਹਜਾਰੇ ਬੋਧ
 ਦਰਹਿਰਾ ਸਾਮਾਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਦੇ ਤਨੀਤ ਜ

ਰੂਰਹੀਕਰਨੀ॥ ਹੋਰਸੀਲਸੀਤੇਖਸੁਬਨੇਰਖ
 ਲਾਂਤੇਅਠਪਹਿਰਕੁਜਨਕਰਨਾਰਾਗੁਸਚੇਦਾ
 ਹੋਰਪਰੀਈਧੀਭੈਲਾਵਿਲਮੀਧੀਦਿਸਦਨਾ
 ਏਖਨਾਅਪਨੀਧੀਭੈਲਕਰਜਾਨਲੀ॥ ਤੇਪ
 ਰਾਇਆਹਕਾਮਰੋਹੀਗੁਰੂਜੀਲਿਖਾਹੈ
 ਓਸਸੁਰਓਸਗਾਇ॥ ਹੋਰਜੇਕਰਕੋਈਕੁਜ
 ਨੁਪੁਛਕੇਨਾਕਰੁਗਾਤਾਓਸਕਾਮੁਹਕਾਲਾਹੈ
 ਰੂਰਾਹੋਰਕੁਟੀਸੋਲਕਬੋਲਸੁਬਕਾਸਹਿਜ॥

੧੭੬

ਲਾਸੀਗਤਨੇ॥ ਜੇਕੋਈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਬੀਖਿ ਮਾਂਕ
 ਰਸੀ॥ ਤੁਸਾਂ ਦਾਰਛਕ ਗੁਰੂ ਹੈ॥ ਤੁਸਾਂ ਹਰਦ
 ਖਤਾ ਮਾਪਣੀ ਰਲਿਆ ਲਛਪਾਵਨ ਦੀਕ
 ਰਨੀ ਮਰਹਰਵਕਤ ਦੀਵਨ ਲਾਵਨਾਂ ਤੇ
 ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਨਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਵਿਚ ਚਰ
 ਨ ਪੋਕੇਵੜਨਾਂ ਤੇ ਹੋ ਮਬੀਕਰਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਚੋਕ
 ਦੇਨਾਂ॥ ਲਕੜੀ ਬੀਬੀ ਕੀ ਜਾਂ ਪਲਾਸਕੀ ਪਾਵ
 ਨੀ॥ ਫੂਕਨਹੀ ਮਾਰਨੀ ਹੋ ਮਕੀ ਮਗਨ ਕੋ॥

ਪਖੇਨਾਲਲਲਲੀਹਮਨਕੀਬਸੰਤ॥ ਪੰਜਾਮਾਦ
 ਮੀਹੋਮਕੀਤਬੀਆਬੈਠਕਰਬਾਈਪੜਨਾ॥
 ਜਪ॥ ਜਪ॥ ਚੰਡੀਕੀਵਾ॥ ਚਿਰਦੰਤੀ॥ ਚੰਡੀ
 ਚਰਿਤ੍ਰਤੋਚੰਦਈਤੋਅਕਾਲਉਸਤਤਾ॥ ਤੇਛੇਵ
 ਅਦਮੀਅਹੁਤੀਪਾਵੇਸਤਵਾਜਲਕਾਛੁਰ
 ਦੇਵੇ॥ ਹੋਰਗਾਈਜੇਕੋਈਮੰਦਕਰਮਕਰੇਚੋਰ
 ਯਾਰੀਤਕਿਸੇਥਾਂਦੀਵਾਠਵੇਚਕਿਸੇਨੇਵਜ
 ਨਨਹੀਦੇਵਲਾ॥ ਜੇਕਰਜੇਗਾਵਰਹੇਵੇਤਾਂਸ
 ਕੁਨਾਂਨੇਮਿਲਕੇਅਰਦਾਸਕਰਨੀਕਿਹੋਗਾਰੂਜੀ

ਏਹਾਮਾਦਮੀਏਬੇਮਾਵਨਜੇਗਾਹੀਨਾਂਰਹੇਤਿ
 ਜਮੇਰੀਮਤਬਹੁਤਬੇਜ਼ੀਹੈਤੁਸੀਆਪਹੀਸਭ
 ਕੁਸ਼ਸਮਣੁਲੈਲੁਗਹੋਰਜੀਸਭਨੇਰਲਕੇਹਥ
 ਜੇਜਲੇਪ੍ਰਮੇਸਰਾਮਗੇਕੇਹੇਮਹਾਰਾਜਸਾਡਾਪ੍ਰ
 ਰਾਮਬਨਿਆਰਹੇਕਛਾਂਟੇਰਖਨੀਆਇਕਪਾਉ
 ਰਾਪਕੇਦੂਸਾਲਹੁਲੁਗਤੇਭੁਜਲੁਬਾਣੀਕਰਨੀ
 ਭਾਈਸਿਖੀਤੇਨਾਂਮਤੇਭੁਜਨਬਾਣੀਹੈਤੇਕਛਾ
 ਲਾਤਓਨਹੈਸੀਤਖਾਲਸੇਕਾਹੋਰਕਿਸੇਨੇਪੀ

129

ਭੈਲੁਕਪੈਸਨਹੀਖਵਲੁ॥ ਖੋਫਰਖਨਾਂਹਰ
 ਵਕਤਗੁਰੂਜੀਕਾ॥ ਹੋਰਵੀਸੁਨੋਸੀਸਾਰਕੇਦੁ
 ਖਾਕੀਗਲਾ॥ ਖਲਕਦੀਸਮੁਸਖਲਕਹੋਦੂਪੀ
 ਸਾਦਿਖਉਦੀਪਾ॥ ਭਾਈਚਿਹਸਮਾਂਅਦਿਪੁਜ
 ਹੈ॥ ਜੇਹੜਾਗੁਰੂਜੀਨੋਲਿਖਸੀਅਗੇਗੁਰੂਦਿ
 ਅੰਤਹੈਅਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਾ॥ ਹੋਉਗਾ
 ਜਾਪੁਜਾਸਨੇਆਦਨਹੀਦਿਲੀਆਤਾਂਜਹਰ
 ਹੋਉ॥ ਤੇਹੋਰਬੀਅਪਨੇਸੀਤਖਾਲਸੇਕੀਭਿ

ਆਵਾਸ ਤੇ ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੰਦ
 ਆਵੇਗਾ ਮੰਗਵਾਈ ਐਗਾ ਸੋਭਾਈ ਸੀ
 ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਦੁਖਵੀ ਦੇ ਨਾਂ
 ਬਹੁਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸਮਾਭੀ ਆਇਉ ਤਪਤ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਸੰਤ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਛੋਕਰੀ ਹੈ ਸੰ
 ਠੀਕ ਕਰੂਗਾ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਜਲ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਸ੍ਰੀ ਧੰਨਾ ਛੋਕਨਾਂ ਸੁਚ ਸੇਧਵ ਲੇਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ
 ਹਥ ਨਹੀ ਛੋਕਨਾਂ ਰਾਹੁ ਕਲਗੀ ਵਿਲੋਕ ਹੁਕਮ

ਹੈ॥ ਜਕੀਰਹਿਤਨਜਾਂਦੀਮੇਗੁਰਮੰਤਨਹਿਚੀ
 ਰਾ॥ ਤਾਂਕਾਭੇਜਨਖਾਇਕੋਬਿਸਰੇਹਰਕੀਪ੍ਰਿ
 ਭਾਈਦੇਹੁਨਹੀਜਨਨਦੁਖਲੇਪਾਇਕੀਆਖੈ
 ਠਾਲੀਕਾਂਕਛਦਾਹੈ॥ ਮੇਤਾਂਭਾਈਸੁਬਕੇਭਲੇ
 ਕੀਜੋਬਾਤਹੋਵੇਸੋਲਿਖਦਾਹਾਂਤੇਸਮਾਗੀਅ
 ਦਿਗੀਅਹੈਗਉਅਤੇਸਾਧਾਂਦੇਕਸ਼ਦਮੇਦ
 ਨਦਾ॥ ਪ੍ਰਿਸਚਕਰਨਾਂਤੇਜੇਹੜਾਤਸਾਕਹੀਅ
 ਹੈਕੇਕਦੀਸਿੰਘਉਡੀਕਦੇਥੜਗਾਏਹੈਨਤੇ

ਕਦੀ ਸੀਗਤ ਬੋਝੁ ਟਗਾਏ ਹੈ ਨ ਸੋ ਜਣਾ ਅਸੀਂ
 ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵਟੇ ਸਰੂ ਜਾਗ ਉਠ
 ਨਗੇ ਜੈ ਸੇ ਪਹਿਲ ਛਲੇ ਕਾ ਮੀਰ ਬਰਸਦਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਭੂਭੂ ਜਾਗ ਉਠਦੇ ਹੈ ਨ॥ ਤੇ ਜੇ ਹੜੇ ਚੜ੍ਹ
 ਏ ਹੈ ਨ ਸੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆ ਗਏ ਹੈ ਨ ਤੇ ਜੇ ਹੜੇ
 ਬਿਧ ਹੋ ਗਏ ਹੈ ਨ ਸੋ ਓਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ
 ਰਬ ਸਕਾਏ ਉਗਧਾ ਆਹੇ ਏ ਆਹੇ ਜਿਸ ਕੇ
 ਅਵਾਂਗੇ ਸੇ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾ ਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ

ਧੰਨਿਅੰਕੇਕਾਲੇਹੋਜਾਵਨਗੇ॥ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁ
ਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹੇ॥
ਰਹਿਤਕਾਹੁਕਮਨਾਂਅਸਪੁਰਨੀ॥ = ੧੧

੧॥ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ
ਲਿਖਤੋਇਆਲਸਿਘਜੋਗਸੁਖਉਪਮਾਭਾ
ਹਰੀਸਿਘਜੀਹੋਰਸਬੁਖਾਲਸਾਰਾਮਦਸ
ਪੁਰੇਕਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪੁਵ ਲਕ ਕਈ ਜੀ
 ਹੋਰ ਬੀ ਬੀ ਅਮਾਂ ਦੀ ਅੰਕੋਰ ਅਸਤ ਵਧਾ
 ਹੋਰ ਜੀ ਅਸੀਰਾ ਜੀ ਪੁਸੀਹ ਤੇ ਇਕ ਸੀਗ
 ਤਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਹੋਰ ਸੋਇ ਹੋਰੀ
 ਰੂਪੁਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੀ ਸੇ
 ਦੀ ਪੁਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਨਹੀ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਅਇ ਪੁਜਾ
 ਹੈ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਬੀ ਅੰਤ ਹੋਰ ਅਰਦੁਕਮ ਹੋਰ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਅਨ ਦਸ ਸਤ ਬੀ ਤੇ ॥ ਮਹਾ ਦੁਰਕਿਸ਼ਨੁ ॥

ਨਾਸ ਭੁਲੇ ਫਿਰਿ ਗਏ ਚਹੇ ਨਹਿ ਰਹੈ ॥ ਹੋ
ਰਤਾਂ ਸਭ ਕੁ ਸਹੇਰੀਆਂ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਅਇਯੁ ॥
ਹੈ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਜੋ ਚਹੇ ਸੋ ਕਰੇ ॥
ਏਦਮਾਲ ਕਹੈ ॥ ਹੋਰ ਜੋ ਪਾਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਕ
ਰਨਾਂ ਤੇ ਸੀ ਗਤ ਪਸੋ ਕੀ ਕਰਾਇਆ ਕਰੇ ਤੇ ॥
ਪਰੀ ਕੀਤਾ ਕਰੇ ॥ ਨਾਲੇ ਕੁ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰਿਆ
ਕਰੇ ॥ ਏ ਸਿਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕੀ ਹੋ ਕਛਮ
ਲਾਤਾਂ ਸੀਨ ਹੈ ਮੇਰਾ ਕਹੈ ਨਾਮਾ ਵਾਗਉਣੀ ॥

ਜਨਨਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੋਲਿਖ ਦਹਾਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋ ਰਹੁ
 ਜੀ ਕਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰੂਨ ਹੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਪਈ ਏਕੀ ॥
 ਕਹਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਨੇ ਗਾ ਸੋ ਹੋਵੇ ਗਾ ਸੁਖੀ ਸਦਾ ॥
 ਰਤ ਕੋਈ ਥਾਂ ਭਿਨ ਹੀ ਇਸਾ ਮਾਦਾ ਰੁਦੇ
 ਸਿਭੀ ਜਤਨ ਕਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਰ ਕਈ ॥
 ਜੇ ਬਹੁਤ ਰਖੇ ਹੈਂ ਨਾ ਬਿਅਰਥ ਖਰਚਾ ਰਖੀ ॥
 ਚਰਖਾਂ ਚਛੇ ਬਹੁਤ ਹੈਂ ਨਾ ਦੁਖ ਥੋਰ ਜਾਇਦ
 ਹੈਂ ਬੈਲਕੀ ਮਤੇ ਦਾ ਧੋਕਾ ਸਨ੍ਰਿ ਰਖ ਨੇ ਹੈਂ ਨਾ ਭੁਖ

ਨਬਲੀਕਰਲੀਤਕਜੇ॥ ਅਰਹਦੀਵਾਲੇ॥
 ਕੇਸੁਨਦੇਨਾਂਕੇਜੋਥੋਏਵਾਂਗੀਕਰੇਗਾਚਿਸੁ॥
 ਕੇਲੋਕਪਲੋਕਦੇਸੁਖਦੁਰਹਜਾਂਨਗੇਅਗੇ॥
 ਤੇਜਾਂਨਮੇਨੂਜੇਹੁਕਮਗਾਰੂਸਾਹਬਕਾਹੈਸੇ॥
 ਲੁਖਦਾਹਾਂ॥ ਸਾਰੀਸੰਗਤਕੇਸੁਨਦੇਦਾਂ॥
 ਕੇਲੀਕਿਜੇਕੀਥੀਜਨਾਲੇਵੇਨਾਂਖੋਹਕੇਚਰ॥
 ਕੇਲੋਲੀਤੇਸੈਕੇਨਾਂਦੇਨਾਂਦੇਹਮਹਾਂਪਾਪਹੈਸੇ॥
 ਜੀਬਗਾਨੀਚੀਜਕਾਸਭਨੇਤਿਆਰਕਰਨ॥

ਇਕਬਾਤ ਹੋਰ ਭੀ ਕਿਹਾ ਕੀਨਾਂ ਕੋਈ ਕੁਜੀ
 ਵੇਚੇ ਨਾਂ ਵਦਾ ਕਰੇ ਸੀਗਤ ਕੋ ਸੁਨਾ ਦੇ ਵਦਾਂ
 ਜੇ ਇਹ ਬਾਤ ਨਾਂ ਮੰਨ ਚਿਸ ਕੋ ਸੀਗਤ ਮੰਨ
 ਵਜਨ ਦੇ ਵਨਾਂ ਕਹਿਨਾਂ ਕੋ ਫੇਰਨ ਆਂ ਵੀ ਤੇ
 ਜੇ ਕਰਨਾਂ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਚੁਤੀ ਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਛ ਦੇ
 ਵਨਾਂ ਕੁਸ ਕਰ ਦਫਿਰੇ ਜੇ ਅਸਾਂ ਲਿਖਿ
 ਹੋ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਇ ਕਰ ਸੀਗਤ ਕੋ ਸੁਨਾ ਦੇ
 ਜੇ ਹਜ਼ਨਾਂ ਮੰਨੇ ਚਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਮੇ ਕਰਨੀ ਭਾ

ਸਿਖਤਾਂਪਦੇਗਦੇਹੈਨਕੁੜੀਆਂਮਾਰਨਤੇ
 ਮਲੇਛਹੋਗਦੇਹੈਨਤੇਮਲੇਛਖਾਲਸੇਕਨ
 ਸਹੋਊਗਾਕਰੁਗਾਰਊਆਵੇਪਿਛਮ
 ਗੋਭੀਹੋਇਆਜੇਸੀਗਤਮੰਨੀਗਤਾਂਤੇ
 ਹਰਦਸਾਂਬਤਲਿਖੀਆਂਹੈਨਾਤੇਜੇਨ
 ਮੰਨੀਅਦੁਕਮਤਾਂਦੇਸਰੁਦਸਰੁਨਾਂਸਿਖ
 ਭੇਜੀਦੇਤਕੇਦੀਛਾਇਏਨਹੀਨਿਕਲੁ
 ਮੈਤਾਸਾਗੀਸੀਗਤਕੀਸੁਖਕੀਬਤਲਿਖ

ਦਾਹਾਂ॥ ਚਿਸਸੇਂਜੁਖਹੋਵੇ॥ ਤੇਦੁਖਕਟਿਆਜ
 ਵੇ॥ ਅਗੇਸੀਗਤਜਲੇ॥ ਇਕਕੋਨਹੀਸਾਰ
 ਸੀਗਤਕੇਵਾਸਤੇਹੈਨਹੁਲਦੇਸਾਖੀਰਦਨਾਂ
 ਰਾਂਅਦਾਸਪੁਰਾਸਾਦਿਆਕਰੋਨਾਂਅਧਾਰੀਹੋ
 ਲਿਕਾਂਕੋਨਹੀਆਖਨਾਂ॥ ਸੀਗਤਾਮਾਖੇਰਾਂਅ
 ਦਾਸਪੁਰਾ॥ ਹੋਰਹੁਨਦੇਖੋਆਵਨਤੇਮਨੋਕ
 ਰਿਆਕਰੋਦੇਖੋਆਵਨਮੇਖੋਚਲਖਰਚਾ
 ਹੁਤਹੈਤੇਮੇਲਾਕੇਦੀਨਹੀਕੁਸਵੀ॥ ਜੇਕਰਦੇ

ਹੁਲੇਕਮਲੁਮਕਰਲੈਂਨਗੋਤਾਖਵਰਨਹੀਕੀ
 ਦੁਖਦੇਨਗੋਆਵਨਵਲੇਨਕੀਅਖਨਗੋ
 ਏਨਕੇਅਨਮੇਰਹਿਮਨਹੀਜੇਕਰਸਤੂਦੁ
 ਖਰੋਇਆਤਾਂਕੀਬਰਹੈਤੇਜੇਅੰਦਨਵਲੇ
 ਕੇਕਿਸੇਤਰਕਾਰੋਇਆਤਾਂਸਾਂਨੁਅਪਨੇਤੇ
 ਭੀਬੜਾਦੁਖਹੈ। ਇਹਬਾਤਤਾਂਮੁਕੀਪਲੇਹੈ
 ਜੇਤਾਂਮੇਰਓਹੈਜੇਹੜਾਗੁਰੂਜੀਨੇਲਿਖਾ
 ਹੈ। ਬਾਫੀਸੁਤਾਤਾਂਤੇਮੇਆਖੋਹੀਅਇਤਾ

ਸਰੀਰ

ਉਕੇਲੀ ਦਿਨ ਤਾਂ ਦੀ ਡਿਰੇ ਤੇ ਮੈਂ ਜੇ ਚਿਹਰਾ ਸਹ
 ਰਨ ਹੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੇ
 ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚਾਰ ਕੇ ਦੇਖ ਲਵੋ
 ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਨਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਸਹਰ ਦਾ
 ਕਾਉ ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਤਪ ਰਜ ਡਿਰੇ ਦੇ ਦੇਲੀ
 ਹੋਰ ਰਜ ਨ ਬਾਂਲੀ ਕਰੇ ਤਕ ਜੇ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਤੇ
 ਰਾਣੀ ਪੁਜਾ ਦ ਬਾਇਲੇ ਦੀ ਹੈ ਬਿਨਾ ਰਜ

ਨਬਾਣੀਮਾਰਲੈਨੀਹੈ॥ ਦੇਖੋਤੁਮਾਰੇਸਾਮ
 ਨਿਪੁਜਾਗੀਆਂਲੋਕਾਂਕੀਮਤਮਾਰੀਗਲੀ
 ਜੇਪੁਜਾਖਾਇਕਰਭੁਜਨਨਹੀਕੀਤਾਤ
 ਤੇਗੁਰਮੁਖੀਚਾਲੇਕੋਤੇਭੁਜਨਕੋਕਸਾ
 ਕਹਿਉਨੇ॥ ਵਡੇਛੋਦੇਗੀਆਨੀਧਿਆ
 ਨੀਸਾਧਦੇਦੀਐਛੀਦਿਹਸਿਰਫਬਿਨ
 ਭੁਜਨਬਾਣੀਪੁਜਾਨੇਹੀਮਾਰਲਦੇਹੈਨਾ॥
 ਮਾਜਕਾਲਕੋਪੁਜਾਗੀਬਹੁਤੇਮੁਸਲਮਾਨ

ਹੈ ਨ ਜੇ ਮੁਖੀ ॥ ਬੀਬੀ ਨਿਦਾ ਤੈਲ ਝਕੀ ਅਤੇ
 ਬਹੁ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਖਰ ਰੁੜਾ ਦੇਵ ਲੇ ਅਨ ਲੇਖਾਂ
 ਟੀਕਿ ਨ ਕਰਾਉਂਦੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਸਭੁ ਸੇਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਬਲੀ ਕਰੇ ਤਕੜੇ
 ਹੋ ਕੇ ॥ ਹੋਰ ਹਰਿ ਮਿਸਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਬੁਲ
 ਦੀ ਪਵਣੁ ਕਰਨੀ ॥ ਮਿਸਰ ਸੀਜੇ ਤੇਰੇ ਜਨ
 ਨ ਕਰੇ ਗਾਤਾਂ ਤੇ ਗਾਏ ਆਰਾਧੇ ਤੀਰਥ ਨਵ
 ਲਿਆਂ ਨ ਲੇਰੀ ਹਛਾ ਗਾਯਾ ਲੀ ਗੇ ਗਾ ॥

ਨ

ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਕੇ ਜਾਨ ਲੀ। ਅਨਾਲੇ ਸੁਖੀ
ਹੋਗਾ। ਤੇ ਨਾਲੇ ਤੇਰਾ ਅਦਰ ਕਰਨ ਗੇ ਤਮਿ
ਸੁਹੀਰਾ ਦੂਰ ਕੀ ਦੇਖ ਨਹ ਲੀ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਤਰ
ਫਹੀ ਦੇਖ ਲੈ ਅਸੀ ਗਾਰੀ ਬਜਾਤ ਲੁਹਾਰ
ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਂਤ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰ ਕੇ ਪੂਜ ਦੇ ਹੈ ਨਹ ਜਾਂ
ਰਾਂ ਲੋਕ ਲੋਹ ਜਾਰਾਂ ਰਾਖੁ ਭੇਟਾਂ ਰਖ ਦੇ ਹੈ
ਨਾ। ਤੇ ਤੇ ਤਾਂ ਬਰਹਮਾਨੁ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਤੇ ਭੁਜਨ
ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਉ ਨਾਂ ਮਨੁ ਗੇ ਤੇ ਅਸੁ ॥

ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਮੰਤਰ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਓਂ ਅਥਿਨਾਂ ਭੁਜ
 ਨਤੋਂ। ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੁਨੇ ਤੇ ਰੇ ਦੇਖ ਦਿਅਾ ਹੀ ਸੋ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਇਅਾ ਭਜਨ ਕਾ। ਇਹ ਹਰਦਾ
 ਸਦੇ ਵਨੀ ਡੇਰੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਦੇਸ ਹਰਦਾਸ
 ਕੋ ਅਖਰ ਜੁਜਨ ਜਾਨ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨ
 ਲਿਖੀ ਹੈ। ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਛਤ੍ਰ ਕੋ ਲਿਖੀ ਹੈ
 ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਛਤ੍ਰੇ। ਅਹਰਦਾਸ ਲਿਖੀ ਭੋਰ ਬਈ
 ਸੰਮਤ ੧੮੩੭ ੧੨

X

ੴ ਲਿਖਤੋਇਆਲਸਿ

ਪਤਿਕਿਪਾਲਸਿਘਜੇਗਸਬਤਿਪਸਾਂਸਮੁਹ

ਖਾਲਸੇਰੋਸ੍ਰੀਦੁਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਦੁ

ਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਬੁਲਾਈਪਦਨਕਰਨੀਜ

ਹੋਰਮਾਈਆਂਬੀਬੀਆਂਕੋਰਾਂਮਸਤਵਾਚ

ਨੀਮਹੋਰਮਸੀਮਨੰਦਖਸੀਹਾਂਤੇਸਮੁਹਸੀ

ਗਤਕੀਖਸੀਅਕਾਲਪੁਰਖਪਾਂਸੇਮੰਗਵੇਹ

ਹੋਰਖਲਸਾਸੀਜਧੂਰੋਈਦਖਨਹੀਤੇਇਕ

੬੬ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ

ਸਾਧਸੰਗਤੋਕਾਵਿਛੇੜੇਕਾਦੁਖਹੈਰਾਤ
 ਦੇਨੇ॥ ਸੇਏਹੁਗੁਰੂਸਾਹਬਕੇਮੇਲਨਕਹੈ
 ਜਦਗੁਰੂਚਾਹੁਗਾਤਾਮੇਦਦੇਉਗਾ॥
 ਸੋਜੀਸਮੁਹਸੰਗਤਕੀਛੁੰਮਾਈਨਿ
 ਸਜਿਸਕੀਛਿੰਨੀਆਈਮੂਨਿਜਜਿਸ
 ਨੇਜੇਜੇਹੀਜਸਾਡੇਵਾਸਤਭੇਜੀਸੋਸਭ
 ਮਿਲੀਰੁਪਮੇਕਪੁਤ੍ਰਤੇਆਦਲੇਕਰਮਿ
 ਲਾਸਭੀਦੇਮਿਲੇ॥ ਸੁਖਸੰਗਤਕੀਖਿਦ

ਖੜ

(੫੭)

ਰਸੁ ਨ ਕਰਹ ਰੇ ਹੋ ਦੇਹਾਂ ਤੇ ਸਬ ਨਾਂ ਨੇ ਜੇ ਬਥ
 ਨਾ ਬਿਲਾਸ ਬੋਲਿਆ ਸੇ ਸੁਖ ਸਮਝੁ ਲਿਆ ॥
 ਹੋਹ ਛੀਤਰਾਂ ਭੇਤੇ ਨਾਮ ਨਾਮ ਤਾਂ ਸਾਥਿ ਅਕੇ
 ਸਮਝੁ ਲਏਹੈ ਨਾਮ ਰਾਭਿ ਨ ਭਿਨ ਨਹੀ ਲਿਖੇ
 ਜਾਂਦੇ ॥ ਇਕ ਤਾਂ ਕਾ ਕਤ ਬਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਭੁ
 ਜਨੁ ਬਲੀ ਕਾ ਹਰ ਜਾਹੀ ਦਾਹੈ ॥ ਮੇਅ ਕਲ ॥
 ਲਿਖਨ ਦੁਲਾਹਾਂ ॥ ਤੇ ਭੁਲੀ ਮੇਇ ਉਬਾਤ
 ਸਮਝੁ ਪੈ ਕੇ ਸੀਰਾਤ ਕੋ ਭੀ ਵਡਾ ਦੁਖ ਹੋਇ

ਛੇ ਜੇਕਾ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀਤਿ ਜਨ ਬਾਂਲੀ ਕਰੋਤ
 ਕੜੇ ਹੋ ਕੇ ਉਚਾ ਕਨਕਰਨ ਪ੍ਰਭਾਤੇ ਅਤੇ ਭੋਗ
 ਗਰੀਬ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜਿਤ ਨੇ ਪੁਜਾਮੇ
 ਸੋਇ ਕਦੁ ਖਕਿ ਮਾਂ ਬਬੀ ਦੁਖ ਮਿਟ ਜਾਂਦ
 ਏਗੇ ਸਤ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨ ਨਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ
 ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਬਰੋਗ ਕਾ ਮਉਖ ਦਨਾਂ ਮਾਂ ਨਾਂ ਮਕ
 ਤੇ ਬਾਂਲੀ ਕਾ ਬਡਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਪਰ ਸਪੁਸ਼ਟ
 ਹੈ ਦੇਖ ਹੁਨਾਂ ਮਾਵਿ ਚਕੇ ਡੀ ਸਕਤ ਹੋ ਕਈ ਯ

੬੫

ਸਿੰਘ ਬਾਣੀ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਕੋਲਾਏ ਹੈਨਾ ਤੇ ਬਾਣੀ
ਨਾਂ ਅਕੇਗਾ ਲੰਕੇ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਅਮੋਲ
ਕਚੀ ਜਾਂ ਹੈ ਨਦੇ ਨੇ ਦੇ ਨਾਂ ਕਾ ਕੁਸਮੁਲ ਨਹੀਂ ਪਾ
ਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਅਪਰਿਧਾ ਕਰਾਇਤ ਹੈ ਸੋ ਤਸਾਂ ਨੇ ਤਕ
ਜੇ ਹੋ ਕਰ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾਂ ਸਾਰੀ ਸੀ ਗਤ ਨੇ ਤੁਰ
ਦੇ ਫਿਰ ਦੇ ਕੀਮਤ ਕਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ
ਮਹੈ॥ ਅੰਗਾ ਹਰ ਕੁੰਝਾ ਹਗਾ ਪਿਛਾ ਹਿਫਰਨ ਮੇ

ਹਰਿ ਕਾ। ਨਾਨਕ ਸਿ ਚ ਸਦੇ ਹਰਿ ਵਰੰ ਬਹੁ
 ਰਨਹੇਵੀ ਜਿ ਨ ਮਜ਼ਾ ਸੋਖ ਲਸਾ ਜੀ ਜੀ ਮਨ ਰਨ
 ਕਾ ਜੂ ਨਾ ਕੇਵਡਾ ਦੁਖ ਹੈ ਤੇ ਮਨੁ ਖਾਜ ਨ ਮ
 ਥੋ ਬ ਨਾ ਕਹਾ ਹੈ ਭ ਜਨ ਦਾਨ ਇਸ ਨਾ ਕ
 ਹੋ ਹਥਾ ਮਾਂ ਵ ਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਇਹ ਬੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹਰਿ ਮਹੀ। ਏਥ ਹੁਨਾ ਮਹੁ ਭੁਲਿ ਮਾਂ ਫਿਰ
 ਹਥ ਨ ਕਿਥਾ ਭੁਧਾਇ। ਜੋ ਨੀਜ ਭੁਭੁਦਾ
 ਮਹਿ ਦਿਚਾਵਿ ਸਦਾ ਪਚਹਿ ਪਛਾਹਿ। ॥੧॥

ਨਾਂ ਮਦਿ ਬਸ ਬਦੁ ਤਿਆਈ ਮਾਂ ਰੂਜੀ ਕੇ
 ਕਹੀ ਮਾਂ ਹੈ ਨਾ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲ ਨ ਕਉ ਮਈ
 ਮਾਸ ਦੁਖ ਸੀ ਮਾਸ ਦੁਖ ਉਤਿਨ ਮੁਖ ਟਿਕੇ
 ਨਿਕਲ ਹਿੰ ਤਿਨ ਮੁਖ ਸਚ ਨਾਉ ॥ ਗੁਲੀ ਸੰ
 ਮਕੀ ਤਾਂ ਮਮਿ ਤਦੁ ਤਿਆਈ ਹੋ ॥ ਮੇਰੀ ਜ
 ਮਮਤਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ॥ ਸੇ ਮੇਰਾ
 ਧਾਰਾ ਲਖ ਦਹਾਂ ਕੇ ਸੀ ਗਰਬੀ ਚਿਰ ਕੇ ਜੋ ਬ
 ਜੋ ਲਾਗੇ ਨਾ ਦੁਖ ਸੇ ਰੂਜੀ ਕਹੁ ਕਮੰ

ਜੇ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਦੇ ਦਿਸਨ ਨ ਕਰੇਗਾ ਤਰਹਿ
 ਦੀ ਸੇ ਸਮੇਤ ਕੇ ਸੀ ਤੇ ਗੁਰ ਬਾਂਲੀ ਕਾ ਤੇ ਨਾ ਮਕ
 ਚਿਤਾਰ ਕਰੇਗਾ ਚਿਸਕ ਮੇਰੀ ਦਾ ਨ ਕਾਪੁਨ
 ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਸੁਦਰ ਨ ਕਾ ਫੇਰ ਰੁਪੇ ਕਾ ਫੇਰ
 ਤਾਂ ਬੈਕ ਫੇਰ ਅੰਨ ਕਾ ਫੇਰ ਦੂਧ ਕਾ ਫੇਰ ਦਿ
 ਨ ਚ ਜੇ ਪੁੰਨ ਕੁਸੁਨ ਹੀ ਪੀਤਾ ਪੈ ਦਿਲੇ ਦੁਹੈ
 ਦਿਹੁ ਕੁਮਹਾਰਾ ਜਦ ਸਦੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੀ
 ਮੁਖਾਰਾ ਬਿਦਕਾ ਹੈ ਸੇ ਜਿਤ ਨਾ ਬਨਾ ਮਾਵੇ

ਤਨੀਗਤ ਤੇ ਜਗਤ ਕਰਣੀ। ਹੋਰ ਪਾਲ ਸਕੀ
 ਜਿਤਨੇ ਪੁਜਾ ਅੰਦਰ ਚਿਤਨੇ ਪੁਰੋਗਾਭਾਈ
 ਪਾਵਨੇ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪਾਵਨੇ ਚਿ
 ਆਪ ਪਾਵਨੇ ਤੇ ਜੇ ਕਰਾਇ ਕਘਰ ਤੇ ਨਾਪੁ
 ਜਾਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਏ ਚਾਰ ਸਿੰਘ ਲਕੇ ਕਰ ਲੇ
 ਨਾਂ। ਵਡਾ ਅਡਿਬਰਨ ਹੀ ਕਰਨ ਬਹੁਤੇ
 ਤਾਂ ਏ ਸਿੰਘ ਨਹੀ ਕਰਨੇ ਕਰਨੇ ਜਥਾ ਸਕਤ ਪੁ
 ਜਾ ਦਕਰ ਕੇ ਭੋਗ ਪਾਏਨੇ। ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ

ਸੇਲਿਖਾਹੇਕੇਮੇਰੇਤੇਬੁਲੀਕਿਨਹੀਉਈ
 ਗੁਰੂਜੀਗਿਦਿਕਾਸਿਖਕੋਕਹਾਸੀਕੋਅਖਰ
 ਜ਼ਿਆਕਰਤੇਓਸਨੇਕਹਿਅਸੀਮੇਰੇਤੇਅ
 ਖਰਨਹੀਪੜਨੇਆਂਦੁਏ। ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁ ੫
 ਕਮਦਿਤਾਤੁੰਦਿਸਜਗਾਂਦਿਕਾਬਰਸੁਦਜ
 ਦਿਆਕਰਤਾਂਹਮੇਸ਼ਾਂਸਦਨੇਤੇਫੇਰਲਗ
 ਗਿਆਪਥਗਾਂਕਾਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀ
 ਸਿਖਾਜੇਦਿਕਾਅਖਰਬੀਨਿਤਸਿਖੇਤਾਂਸਿ

ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਭਗਮਖਰਪੜਗਿਆਸੋਖਮ
 ਸਾਜੀ ਇਕਦੇਤਕਾਂਕੀ ਠਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ
 ਬਾਣੀਕਿਠਹੋਜਵੇਗੀਸੋਭਾਈਬਾਂਲੀਸੁਬਨੇ
 ਕੀਠਕਰਨੀਬੁਢੇਬਾਲੇਨੇਮਾਈਬੀਬੀਨਿੰ। ਤੇਸੁ
 ਬਨੇਪੜਨੀ। ਤੇਜੋਬਾਣੀਪੜੇਗਾਭੁਜਨਕਰੇ
 ਗਾਤਭਿਸਕੇਵਾਸੁਤੇਸੁਬਸੁਖਹੋਨਗੇਤੇਹਿ
 ਕਾਵਿਚਭੀਬੁਕਤਹੋਓਗੀਤੇਸਰੀਰਵੀਅਰੋ
 ਗਾਰਹੋਗਾ। ਸਤਕਰਕੇਮੀਨਲਾਂ। ਗੁਰੂਸਾਹਿਬ

ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੰਤਰੀ ਨ ਸਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ॥
 ਰੀਤ ਨ ਮਰਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ॥ ਕੁਕਰ ਹਸੁ ਕਰ
 ਹਰਿ ਪਥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਸੁਪਨ ਹਰਿ ਤਲਖ ਲਹ
 ਏਤਨਾ ਜੀਨਾ ਕੀਨਾ ਅੰਦੀਰੋ ਬਿਨਾ ਭਜਨ
 ਤੇ॥ ਸੋ ਜੀ ਮੇਏ ਸੇਵਾ ਸਤੋ ਲਿਖਿ ਚਾਹੁ ਬਖੁ
 ਕੰਠ ਕਰੇ ਕੇਏ ਹਜੀਏ ਜੀਨਾ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਵ
 ਨਾ॥ ਮੇਜ ਦਹਰ ਦਾਸ ਲਿਖਿ ਨ ਲਗਾ ਦਹ
 ਤਦ ਹੀ ਗੁਰੁ ਸਾਹਬ ਅਗੇ ਹਰਿ ਜੇਰ ਕਰਾ

ਰਜਕਰਦਾਹਾਂਬੇਨਤੀਕੋਹੋਗਾਰੂਸਾਹਬਜੀ
 ਜੇਤੈਨੁਹਛੀਲਕੇਸੋਮੇਬੇਲਿਖਦਾਈਂਤਾਂ
 ਜੇਗਾਰੂਸਾਹਬਮੇਰੇਤੋਲਿਖਵਾਂਦਦਾਹੋਸੋਮੇ
 ਲਿਖਦਾਹਾਂਭਿਜਦਾਹਾਂਸੀਗਤਕੀਓਗਾਰੂ
 ਦੀਮੇਰੇਸੇਂਤਾਂਕਿਆਮਤਹੋਜੇਮੇਰੇਮੇਮਤ
 ਦੀਤਾਂਮੇਮਲੇਛਕਕਿੰਦਵਿਚਕਿੰਦਮ
 ਦਦਾਦੇਖੇਖਾਲਸਾਜੀਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗ
 ਤਮਸੋਕਰਤਾਰਕੀਇਖਾਵਦਾਹੋਹੋਰ

ਜੀਏਥੇਅੰਨਕੇਸਾਖੀਅੰਕੇਅਰਥਬਹੁਤ
 ਦਿਚਾਰੇਹੈਨਾ। ਗੁਰੂਸਾਹਬਕੀਮਿਹਰਨਲ
 ਸਾਖੀਅੰਦਲਅਰੋਥੋਹਜਾਧਿਅੰਨਜੀ
 ਕੋਈਦੁਖਨਾਂਸੀਭਿਜਨਬਾਣੀਜੁਖਸਹਿਤ
 ਕਰਦੇਸਾਂਖਾਨਪੈਨਲਕੀਕੋਈਕਮਤੀਦੁਖ
 ਖਾਨਪੈਨਨਕੀਨਾਂਸੀ। ਜਾਂਹੁਨਦੁਖਹੋਇ
 ਆਤਾਂਗੁਰੂਕੀਆਬਚਨਾਂਦਲਧਿਅੰਨ
 ਏਆਤਾਲਗੋਫੂਰਕਰਨ। ਬਿਨਾਂਦੁਖਵੇਦ

ਕੀ ਦੂਤ ਨਹੀ ਕਰੀ ਦੀ। ਜਾਂਹੁ ਨ ਦੁਖ ਹੋ
 ਦਿਆ ਤਾਂ ਲਗੇ ਵੈਦਾ ਕੀ ਦੂਤ ਕਰਨਾ।
 ਸੋਭਾ ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਖੀ ਅੰਕੇ ਬਚਨ
 ਸਤ ਹੋਨ ਪਰਾਮਰਥ ਬੋਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕਰ
 ਦੇ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਵਾ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮਸੀਬ
 ਅੰਦੇ ਹੋਵੇ ਸੇ ਕੇ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸ
 ਥਕਿ ਉਦਿ ਰੋਧ ਰਖ ਦੇ ਹੋਨ ਸੇ ਦੇ ਨਾਂ ਕੇ ਬ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਥਾ। ਗਿਆਨੀ ਧ

ਨੀਰੁ ਨੀਪਨਾਛਾ॥ ਨਾਂਮੁ ਜਪਤ ਪਰਾਪੁ॥
 ਮਹਿ ਆਛਾ॥ ਨਾਂਮੁ ਜਪਨ ਵਲਿ ਆਂਕੇ ਸਭ
 ਆਛਾ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਪੁਜ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸਿਰਤਾਂ
 ਈ ਸਭਨੇ॥ ਸੋਭਾ ਈ ਦੇਹੁ ਕਿਸੇ ਸਮੇ ਕੇ ਫਿ
 ਰ ਕਰੇ ਹੋਏ ਹੋਂ ਨਾ॥ ਦੇਹੁ ਸਰਾਫੇ ਹੋਏ ਹੋਂ ਨ
 ਦੇ ਨ ਕੇ ਕੀਦੁ ਸਹੈ ਸਭ ਕੇ ਜੇ ਮੂੰਹ ਮੇ ਆਛਾ
 ਇਨ ਕੇ ਸੋ ਬਕਨ ਮੇ ਸੀਕਨ ਹੀ ਕੀਤੀ॥ ਹੋ
 ਰਖਾਲ ਸਾਜੀ ਆਖੀ ਆਂਕੇ ਬਚ ਸਤ ਹੋ

ਨ

153

ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ॥ ਦੇਹ ਨੀਤ ਕਰ
ਕੇ ਸਤ ਸਾਤਾ॥ ਫੇਰ ਬਰਸ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ
ਸਾਤ ਸਤ ਰਾਂ॥ ਦੇਇ ਸਾਲ ਫਿਰਤਾਂ
ਮਿਲੈ॥ ਰੋਲੀ ਪੜ੍ਹੇ ਸਸ ਬਰਲੈ॥ ਸਰਬ
ਰਸ ਹੋਇ ਤੇਤੀਸਾ॥ ਸੇਖਾਲ ਸਾਚ ਜੁ ਦੇਖੈ
ਤੀ ਦੇ ਰੋਲੀ ਤਾਂ ਪੈ ਗਈ ਹੈ॥ ਮਗੋ ਜੋ ਕਲਕੀ
ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤ ਸਾਹੁ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ॥
ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਵਰਤੇ ਗਾ ਸਤ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨ ਲਾ॥

ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੀਲਿਖੁਨਹੈ ਅਗੇਤਾਂ ਬਿਲਿ
 ਅੰਕੇਨਾ ਸਕਾਸਮਾਂਹੈ। ਤੇਗਾਂਸਦੀਕੇ ਮੁਕ
 ਮਕਜਾਂਲਕਾ ਬਚਨਹੈ ਸੋਸਭਪੂਰੇਹੋਵਨਹੈ
 ਸੁਰਹੋਨਾਂਚੋਤੀਦੇਮੇਹੈ। ਅਸੀਬੀਆਂਦੇਹੋਦੇ
 ਥੋਕੇਜੇਕਰਚੋਤੀਮੇਹੈ। ਮਾਤਾਂਅਗੇਭੀਸਭ
 ਕੁਝਹੋਵੇਗਾ। ਸੋਚੋਤੀਦੇਮੇਜੇਕੁਸਕਹਾਥਾ
 ਸੋਸਭਸੁਸਹੋਦਿਆਹੈ। ਤੇਅਗੇਵੀਸਭ
 ਸਹੋਵੇਗਾ। ਅਗੇਦੇਖੋਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤ

ਮਾਸੇਜੋਕੀਦਿਖਾਵਦਾਹੈ॥ ਹੋਰਜੋਸੰਗਤ
ਨੇਲਿਖਾਥਕੇਪਜਾਬਮੈਤੁਸੀਕਿਦਾਅਵੇਗੇ
ਸੇਖਾਲਸਾਜਬਸੰਬਸੁਰੀਫਿਰੁਗੀਤਾਂਅੰ
ਵਾਰੋਭਾਈਅਗੋਗਾਰੁਬਿਅੰਤਹੈਜੋਚਾਹੇ
ਸੋਕਰੇ॥ ਆਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਾਹੇ
ਰਸੰਗਤਨੇਲਿਖਾਥਕੇਦਿਖਾਵੇਗਾਤਾਂਕਿ
ਥੇਕਦੀਏਗਾ॥ ਸੇਖਾਲਸਾਜੀਦਿਖਕੇਸਮੇ
ਸੁਬਸਿਘਾਂਨੇਮਿਲਕਰਕੇਦੀਹਛੀਜਗਾਦਿ

ਚਾਰਲੈਲੀ॥ ਓਥੇਕਟਲੈਲਾਂ॥ ਪਰਮਜੇਤ ०
 ਬਧੇਰਾਵਰਹੈਨਾਲੇਹਛੀਤਰਾਂਸੇਅਜੇਅ
 ਗਨਹਮਿਚੀਲਕਜੀਬਾਲਣਅਕਟਹੁੰਦ ०
 ਹੋਰੇਰਖਾਲਸਾਜੀਪ੍ਰਤੀਤਰਖਲੀਸੋਭਸੁ
 ਬਣੀਨਾਮਦੰਨਦਿਸਨਾਨਕਰਨਾਂ॥ ਪਾਠੇ
 ਗਇਹੁਪਾਲਜੇਕਰੂਗਾਓਸਕੀਬਿਰਥੀ
 ਨਾਜਾਓਗੀਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨਹੈਇਕਤਿ
 ਕਨਹੀਭਿਨੈਪਾਲੇ॥ ਏਸਬਚਨਕੀਪ੍ਰਤੀਤ

ਰਖਣੀ॥ ਹੋਰਖਾਲਸਾਜੀਜੇਸਨਬੀਧੀਸਰੀ
ਰਛੁਤਜਾਵੇਤਾਂਓਸਦੇਪਿਛੇਕਿਸੇਰੋਵਲਾਂਪ
ਟਨਾਂਨਹੀ॥ ਜੇਕੁਸਬਲਾਮਾਵੈਜਥਾਸਕਤੁ
ਸਾਦਪੁੰਨਦਾਂਨਬਸਤ੍ਰਜਿਤਨਾਂਪੁਜਾਮਾਵੈਸ
ਕਰਨਾਂ॥ ਤੇਰੋਲੇਪਦੇਤੋਭਾਵੀਦੇਕਤਾਪੁਮ
ਸਰਤੇਬੇਅਖਹੋਲੀਦਾਹੈਤੇਸ੍ਰੀਰਕੋਭੀਕਸ਼
ਦਹੀਦਾਹੈਤੇਨਾਲੇਪਲੇਵੀਕੁਸਨਹੀਪੈਂਦਾ
ਤੇਜਿਸਕੋਰੋਵਦੇਹੋਂਨਓਸਨੂੰਵੀਖੇਦਹੀਦਾ

ਹੈਸੀਡਾਮਰੋਵਨਕਾਪਾਣੀਉਸਕੇਉਪਕ
 ਗਿਰਦਾਹੈਤਾਂਓਹਪਾਣੀਆਖਦਾਹੈਕੇਹੋਪ
 ਮੇਸਰਦੇਨਾਂਕਾਕੋਲੀਹੋਰਮਾਨੁਖਮਰੇਤਾਂਹ
 ਛਾਹੈਕਿਵੇਂਮੇਰੀਪਛਾਛਡਦੇਵਨਾਬੋਜੀ
 ਨਾਂਕਿਸੇਕੋਸੁਖਹੀਹੋਇਆਤੇਹਥਪਲੇਭੀ
 ਕੁਸਨਾਂਪਿਆਤੇਨਾਂਕੁਝਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨਾਲਹੀਰੀ
 ਫਲਗਾਸੇਮਹਾਰਾਜਜੀਕਿਹਿਏਹੋਨਕੇਮੇ
 ਸਾਕਿਮੁਲਨਕੀਏਭਿਤਮੰਤਪਛੇਤਦੇ

ਮੇ॥ ਜੇਖਾਲ ਸਾਜੀਭੁਜਨ ਬਾਣੀਯੜ
 ਕਰਗੁਰੂਸਾਹਿਬਦੇਅਗੇਗਾਲਮੇਪਲ
 ਪਾਣੀਕੇਹਥਜੇੜਕਰਗੁਰਮਤਦਾਂਨ
 ਮਦਾਂਨਸਿਦਕੁਰੋਸਾਮੰਗਨਾਂਬੈਨਤੀ
 ਕਰਕੇਅਗੇਜੇਗੁਰੂਜੀਕੋਭਾਵੇ॥ ਖਾਲ
 ਸਾਜੀਕੋਈਹਮੇਸ਼ਾਭੀਤੀਸਾਡੇਮਗਰਪ
 ਨਹੀਰਹਿਯੀਸਮਾਂਸੋਬੀਤਜਾਵੇਗਾਖ
 ਵਰਨਹੀਜੇਸਾਡੇਕਿਤਨੇਕੁਪਾਧਥੇਗੁਰੂ

ਜੀਨੇ ਬੋਲੇ ਮੇਰੀ ਦੂਰ ਕਰ ਦੀ ਜੇਹੰਨ ਨਿੰਦ
 ਚੰਦ ਕਰ ਦਾਇਕੇ। ਮੇਰੇ ਇਹ ਜਨ ਦਾਹਾਂ
 ਠੀਕੁ ਹੋਰ ਭਾਈ ਨੇਹਾਂ ਸਿਘ ਜੀ ਤੇ ਭਗਵੰ
 ਨ ਸਿਘ ਜੀ ਤੇ ਨਿਧਾਂ ਨ ਸਿਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਰ ਹਰ
 ਸਤੁ ਸਾਂਸਾਰੀ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਸੁਨਾ ਦੇਵੀ। ਸੁ
 ਬ ਦੇ ਸਾਂਦਿ ਚ ਖਾਲਸੇ ਕੋ। ਜੋ ਦੇ ਸਹਰ ਦੁ
 ਸਰੇ ਬਚਨ ਮੰਨੇਗਾ। ਚਿਸਕਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ
 ਉਗਾ ਸਤ ਕਰ ਮੰਨੇਗਾ। ਸੇਭਾਈ ਖਾਲਸਾ

ਜੀਸਾਰੀਬਾਤਮੇਅਖੀਏਖੀਹੈਆਪਣੀ॥
 ਭਜਲੁਬਣੀਭੀਸੀਗਤਵਲਲਿਖਦੇਗਾਂਤਾਂ
 ਸਾਡਾਕੋਈਕਿਮਨਹੀਖੜਾਪਰਉਪਕਾਰਵੇ॥
 ਸਤੋਲਿਖਦੇਹਾਂਗੁਰੂਸਾਹਿਬਦੀਓਟਕਰਕੇ
 ਦਿਨਕਰਦੇਹੈਨਾ॥ ਤਾਂਨਹੀਸਾਡਾਕੋਈਟਿਕਾਣਾ॥
 ਨਹੀਥਾ॥ ਸ੍ਰੀਦਾਹਿਗੁਰੂਤੇਬਿਨਾ॥ ਹੁਕਮ
 ਸਤਸ੍ਰੀਦਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹੈ॥ ਗੁਣੀਕ
 ਈਕਰਮਸਾਂਝੇਏਥੇਲੇਅਇਆਹੈਥੇਦੀਜ॥

ਹਰਾਟੇਹੁਟੁਖਾਂਕੀਥੀਪਰਬੈਹੜਕੁਸਭ
 ਜਲਬਾਲੀਕੀਤਾਸੀਨਾਮਧਰੀਕਹੀਸੋਸ
 ਨੂੰਦੇਤਨਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀਸੁਨਨੇਕੋਲੀਦੁਖ
 ਨੇਜੇਨਹੀਆਵਨਾਦਿਤਾਗੁਰੂਜੀਸੁਨ
 ਪੜੇਕੀਰਾਖਤਾਹੈਦਿਹੁਬਿਰਧਸਾਮਾ
 ਕਾਹੈਗੁਲੀਦਿਹੁਚਿਲੀਸੁਬਦੇਸਾਕੇਵਸ
 ਸਤਿਲਿਖੀਹੈਸੁਬਕੇਸੁਨਾਦੇਵਨੀਜਿਥੇ
 ਤਸੀਸਾਵੇਜੇਹੜਾਤੁਹਾਰੇਪਾਸਆਵੇ॥

ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸਾ ਮਾਵੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇ
ਲੀਚਾ ਹੋਤਾ ਉਤਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇ ਲੀ ਜਿਥੇ ਮੁ
ਜੀਚਾ ਹੋਓ ਥੇ ਰੁਜ ਦੇ ਵਲੀ ਜਿਤ ਨੀਆਂ
ਚਾਹੋ ਉਤ ਨੀਆਂ ਚਾਹੋ ਉਤ ਨੀਆਂ ਉਤਰ
ਲੈ ਲੀਆਂ। ਨੈਲੁੰ ਸਿੰਘ ਆਂਧਾ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
ਅਦਾ ਸਰਹੇ ਤਾਂ ਹਛੀ ਹੋ ਮੇਲਿਖ ਨਨਾ
ਜਾਂਨ ਦਭਾਈ ਨੈਲੁੰ ਸਿੰਘ ਜੇ ਤੋਂ ਆਪ ਕੇ
ਪਾਸ ਰਖੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤੀ ਬਾਈ ਤੂੰ ਜਾਂਦੇ ਕੇ

ਦਿਖਾਂਦੀ। ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਰਲ ਹੋਰ ਭੀ ਜਾਇਕੇ
 ਹਛੀ ਤਰਾਂ ਸਾਂਭ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਪਿੰਡੇ ਕੇ ਪਸੀਲੇ
 ਨਾਲਿ ਲਗ ਕੇ ਅਖਰ ਨਾਂ ਜੁੜ ਜਾਂਦਾ।
 ਹੋਰ ਭਾਈ ਫਿਰ ਗੀ ਕਾਨੈ ਕਰਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇ
 ਜਿਹੋ ਉਗਾ ਸੋ ਬਹੁਤਾ ਮਠਿ ਖਾਰੇ ਉਗਾ ਭਾ
 ਈ ਦੇ ਨਾਂ ਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਮਨ ਕਰਾਂ ਤਕ
 ਮਾਰ ਕਾਹੁ ਕਮ ਹੋ। ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜਾਣੈ ਹੋ
 ਰਸਾ ਤੇ ਵਲ ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਿਖੇਤਾਂ ਸੁਖ

ਲਿਖਨੀ ਕੋਈ ਕੋਈ ਚਿਠੀ ਮੈਂ ਜੀ ਆਂ ਵਦ
 ਹੈ ਕੋਬਹੁਤ ਖੰਡਤ ਕੋ ਆਪੇ ਰਨਹੀ ਹਥ
 ਸਕਾ ਆਂ ਵਦਾ ਹੋਰ ਕੁਈ ਸੁਬਰੇਖਾਂ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਰਕੀ ਚਿਤ ਨੀ ਪੁਜਾ ਮਦੇ
 ਜਥਾ ਸਕਤ ਭਾਵੇ ਨੀ ਦਿਆ ਕਰਨ ਵਲੋ
 ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਲੋ ਕੋ ਸੇਵਾ ਕਾ ਫਲ ਤੇ ਨੀ
 ਦਿਆ ਵਲੋ ਕੋ ਨੀ ਦਾ ਕਾ ਫਲਾ ਆਪ ਸੁਬ
 ਕੀ ਸਾਥਾ ਮਨੀ ਦਰਹਿਨਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਹੈ

176

ਨਾਂ ਬਿਲਾਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕਾਂਡੇ ਦੇ ਉਰੁ ਰਮਪਾਇ
 ਮਾਹੈ ਚੰਡੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੋ ਕੂਕੇ ਤਮਾਰਗ
 ਜਥੇ ਸਲੈ ਨਗੇ ਮਗੇ ਵਾਂਗੂ ਸਿੰਢੇ ਚਰਾਇ
 ਮਾਪਾ ਸੋਧੋ ਲਿਆਸਾ ਦੇ ਹੁਚੀ ਸਿੰਘ
 ਹੋਂ ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿ ਮਾਮੇ ਨ ਕੇ ਦੇਹ ਸਭੇ
 ਪਿਛੇ ਪੈ ਗਏ ਹੋਂ ਨ ਤੇ ਭਾਈ ਸਾਡੀ ਤਾਂ ਸਲਾਹ
 ਮਨਸਾ ਕਿਸੇ ਕੋ ਕਖ ਦੁਖ ਵਨ ਕੀ ਭੀ ਨਾਸਾ
 ਇਕ ਗਊ ਕਾ ਤਰਸ ਨੀ ਕਾ ਮਾਂ ਵਦਾ ਹੋਂ ਹੁਨ ਵੀ

ਦੇਖਲਵੇਕਾਉਮੇਰਾਨਤੋਂਬਹਤਹੈਨਤੇਅ
 ਵਰਾਣਦਿਕਵੀਨਹੀਹੈ। ਰੁਲਦੁਕਲਿਖ
 ਰਕਿਬਖਸਨੀ। ਸ੍ਰੀਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਸ
 ਸਾਸੀਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਛਤੇ
 ਹਰਦਾਸਲਿਖਾਧੋਹਦੀਸਤਦੀ॥
 ਸ੍ਰੀਮਤਉਨੀਸਿਸੇਤੀ॥੧੮੩॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ॥ ਲਿਖਤ ਮਹਾਰਾਜ ॥
 ਜਤੇ ਸਮੁਹ ਸੰਗਤ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀਆ ਕੀ ਤੇ ॥
 ਜੇਗ ਸਮੁਹ ਪੁਜਾਰੀਆ ਕਾਲਬੁਰੇ ਵਾਲੇ ॥
 ਕੇਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥
 ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ॥ ਹੋ ॥
 ਗੁਰੂਗਾਂਥਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿਤ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ॥
 ਨੀ ॥ ਹੋਰ ਜੀ ਮਤਲਵ ਦੇਹ ਹੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿ ॥
 ਬਜੀ ਬੋਹੜੇ ਹੀ ਮੈਂ ਸਮਝ ਲੈ ਲਾਂ ਕੇ ਜੀ ਨ ਕੇ ॥

ਕੂਕੇਆਇਹੋਤੇਰਾਂਮਸਿੰਘਕੋਜੇਕਹੀਏਹੋਸ
ਤਗਾਰਸੇਜੇਤਾਂਇਹਰਬਨਾਂਦਸਮੇਪ੍ਰਤ
ਸਾਹੁਕੀਮਲੁਮਹੀਦੀਤਾਂਤੇਤੁਸੀਸਾਰੇਏ
ਸਾਕੇਪੁਜਾਰੀਤਨਖਾਹਿਬਖਸਾਵਹੁਹ
ਬਜੇਜਕੇਤਾਰੁਬਖਸੀਦਹੇਗਲਮੇਪ
ਲਾਪਾਕਰਾਮਾਖਹੁਕੇਅਸੀਭਿਲਗਾਏ
ਹਾਂਤਾਰੁਬਖਸਲੇਵੇਗਾਕਹੋਕੇਅਸੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਕੇਸੁੰਗਕੇਨਹੀਜਾਂਨਸਕੇ॥

ਤੇਹੁਕਮਕਬੂਲਕਰੋਜੇਨਾਂਮਧਾਰੀਕ
ਰਦੈਹੈਨਾ। ਤੁਸਾਂਨੇਬਜ਼ੀਅਨਮਤਕੀਤ
ਹੈਸਭਨੇਰਲਕੇਗੁਰੂਜੀਕਿਹੁਕਮਨਾ
ਟਾਵਾਬੰਨਿਆਹੈਅਰਤੁਸੀਜਾਨਦੇ
ਹੋਕੇਦਿਹੁਕਮਗੁਰੂਜੀਕਾਨਹੀ। ਰਾਂ
ਸਿੰਘਨੇਹੀਭੂਤਾਪੜਕਰਲੀਤਾਹੈ
ਕਰਾਂਅਪੜਕੇਤਾਂਤੇਭਾਈਰਾਂਅਸਿੰਘ
ਕੇਨਾਂਮਧਾਰੀਤੁਹਾਡੇਅਗੇਕਿਅਦ

ਜਹੰਨ ਕਿਉ ਕੇਤੁ ਸੀਆ ਪਭੀ ਵਡੇ ਹੋਤੇ
 ਮਾਰੇ ਪਖੀ ਵੀ ਤੇਹੈ ਨਰ ਜੇ ਬਲ ਧਾਰੀ ਸ
 ਰਿਰਲ ਕੇਰਾ ਮਸਿਘ ਕੇਤੁ ਰੇ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ
 ਦੇਹਾਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਰ ਜੇਤੁ ਹਾਂ ਪੁੰਝੀ
 ਲਗੇ ਜੇ ਕਰੇ ਹੇਹਾਂ ਤੇ ਇਕ ਨਾਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ
 ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ਾ ਅਵੇਗੀ ਦੇਹੁ ਮਤ ਮਤ
 ਤੁਸੀਂ ਵਰਤੀਹੈ ਜੇਤੁ ਸੀ ਕਿਹੇ ਕੇ ਕਟਾ
 ਦੇਗੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਕੇਹਤਾਂ ਮੁਕਰਾ ਦੇਹੈ ਨਾ॥

ਹੁੰਨ ਕਦ ਮਰਹਿ ਗਏ ਹੋਂ ਨਾ। ਤਕ ਜੇ ਹੋ ਕੇ
 ਕਰੋ ਇਕ ਬਾਤ ਜੇ ਦੁਖ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ
 ਤੁਮਾਰੀ ਮਬਹੂਤ ਵਿਗਾੜ ਸਾ ਵਿਗਾ
 ਸਰ ਤੇ ਹਛੀ ਬਾਤ ਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ਦੇਹ ਬਾਤ
 ਠੀਕਾਂ ਜਾਨ ਲੀ। ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਗਾੜ
 ਨਾਂ ਬਾ ਸੋ ਵਿਗਾੜ ਚੁਕਾ ਹੈ ਮਬਤੁਮਾਰ
 ਵਾਰੀ ਅਲੀ ਹੋਂ ਨਾ ਲੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪੀ ਅ
 ਕੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਜੇ ਮਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋ ਸੋ

ਵਗਉਨਨਾਂਜਨਨਾਂ॥ ਜੇਕਰਗੁਰੂਜੀ
 ਕਾਕਹਿਨਾਂਝੁਨਹੈਤਾਂਦੇਹੁਭੀਝੁਨਹੈਦੇ
 ਗਾਤੇਗਾਰੂ ਜੀਕਾਹੁਕਮਤਾਂਸਦਾਹੀਸ
 ਚਾਹੈਤਾਂਦੇਹੁਭੀਸਚਹੈਹੁਨਦੇਰਨਹੀ
 ਕਰਨੀਦੇਬਾਤਾਂਤੇਇਕਕਰਲਵੇਤੇ
 ਜਿਸਦਿਨੁਤੁਸੀਨਾਂਮਧਾਰੀਪੰਥਕੇਮ
 ਦਾਦੇਵੇਗਫੇਰਾਮਸੀਸਰੋਦੇਸਾਂਕੇਨਾਂ
 ਮਧਾਰੀਤੁਮਾਰੇਤੇਤਨਖਾਹਲੁਮਾਲੇਵੇ

ਗੋਤੇ ਅਗੰਦੀ ਨਹੀ ਬਖਸਾਵਦੇ ਭਾਂਦੇ
 ਤੁਸੀਂ ਕਿਤਨਾਂ ਕਹੇ ਸਾਰੇ ਅਕਲੇ ਹੋ ਕਰਪੁ
 ਜਾਗੀਤੇ ਨ ਲੇਕਾਲੀ ਪੋਸ ਨਿਹੰਗਾ ਬੋਝੇ
 ਲਿਖੇ ਕੋਬਹੁਤਾ ਜਾਨਣਾ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਮ
 ਗੋਲਿਖ ਕਰਕੇ ਜਿਅਹੇ ਤਸਾਂ ਨੇਕੇ ਨਾਂ
 ਮਧਾਰੀ ਕਲਾ ਅਜਪਾਏ ਹੋ ਨ ਚਿਥੇ ਚਿਥੇ
 ਦੇਸ ਹਰਦਾਸ ਕਾ ਭੀ ਹਕਮ ਸੁਣਾਂਦੇ ਵ
 ਨਾਂ ਚਿਕਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਾਰੇ ਅਕਲ ਭੀ ਹੋਇ

ਹੀ ਦੇਹ ਫੈਲੀ ਹੈ ਕੇ ਕੁ ਕੇ ਕਲਾਂ ਮਪੜਦੇ
 ਹੈ ਨਾ ਜਿਸ ਤਾਂ ਸੁਖ ਮਾਰੀ ਹੈ ਹੁਨ ਦੇਹ ਭੀ
 ਖਵਰ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕੇ ਕੁ ਕੇ ਦੇਹ ਮਾਂਧੇ ਹੈ
 ਸਭ ਨੀਥਾਂ ਦੀ ਕਰ ਦੇਹ ਤਗੜੇ ਮਗੇ
 ਵਾਂਗੁ ਸਿਖੀ ਨਿਬੰਧ ਪਾਇਆ ਤਸੀਧੀ ਨਹੇ
 ਤੇ ਜਿ ਤਨੁ ਚਰਤ ਸੀ ਦੇਹਾਂ ਬਾਤ ਤੇ ਦੇ
 ਕਨ ਕਰੇ ਚਿਤ ਨ ਚਰਤ ਸਾਂਦ ਕਹਿ ਨਾਈ
 ਚਿਲਗਾ ਦਾ ਹੈ ਚਿਤ ਨ ਚਰਾ ਅਸੀ ਤਨੁ ॥

ਹਬਖਸਾਵਨਨਹੀਖਜੇਏਏਭਾਂਦੇਤੁਖੀ
 ਤਨਾਂਬਕੋ। ਓਤਨਾਂਦਰਤੁਸਾਂਦਕਹਿਲੁ
 ਸਾਨੂੰਏਉਲਗਦਾਹੈਜਿਸਤਾਂਬੂਤਕੀਏ
 ਟਹੁੰਦੀਹੈਭਾਂਦੇਤੁਸੀਂਕਿਤਨਾਂਕਹੋਤੇਜਿ
 ਤਨਾਂਚਿਰਜੇਏਬਾਤਾਂਅਖੀਅਹੈਨਉਨਾਂ
 ਵਿਚਾਂਏਕਥਰਲਵੇਗੇਤਾਫੇਰਅਸੀਅ
 ਪਹੀਤੁਹਾਭੇਅਗੇਹਬਜੇਜਕੇਖਜੇਹੋਜਾਂ
 ਵਾਂਗੇਸਾਰੇਏਸਾਂਕੇਨਾਂਅਧਾਰੀਜੇਅਰਜੀ

ਹੋਵੇ ਸੇਤ ਨਖਾਹਲਾ ਵਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸਾਂ
 ਨਤ ਨਖਾਹਲਾ ਵਸਨੀ ਨਹੀਂ ਮਾਥਾ ਦੇਹਾਂ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਰਨ ਕਾ ਉਪਾਇ ਕਰੋ ॥ ਜੇ ਕਰਨ
 ਹੀ ਉਦਮ ਕਰਨਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਕਰ
 ਹਿਲਾ ਸੀ ਤੁਸਾਂ ਕਾ ਕੀ ਹਨੁ ਕਸਾਨ ਹੀ ਦਾ ਸੀ ਹ
 ਨਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਹੀ ਪਤਰ ਹੀ ਦੀ ਹੀ ਜੇ ਨਾਂ ਮ
 ਧਾਰੀ ਪੰਥ ਕੋ ਮਦਾ ਕੇ ਦਿਖਾਵੇ ॥ ਨਹੀਂ ਤਾਂ

ਤਿਥੇਤਿਥੇਕਿਨੇਕਲਾਂਮਲਿਖਕੇਫੇਰ
 ਹੇਠਥੇਭੁਮਾਰੇਖੁਹਉਪਰਮੀਦੀਪਉ
 ਗੀਮਿਦਾਦੇਹੇਚਾਹੇਸਾਰੇਲਗਕਿਚਹੇ
 ਬੋਹਥੇਲਗਕੇਤੇਦਿਕੇਮਿਲਪਵਾਹ
 ਬਜੇਥਕਰਬਖਸਾਵੇਤਾਂਫੇਰਮਿਲਾਹ
 ਸਾਂਝੀਭੀਅਪੇਗੇਤਾਂਮਸੀਹਬਜੇਥਕ
 ਰਬਖਸਾਇਲਵਗੇਤਾਂਸਾਂਕੇਅਗੇਜ
 ਜੇਮਰਜੀਤਨਖਾਹਲਾਏਵਦੀਮਸ

ਅੰਪਲਾਂਦਿਲਾਜਾਅਪਹੀਦਸਦੇਹਾਂ
 ਜੋਤਹਾਂਨੂੰਹਛੀਲਰੇਸੋਕਰੋਅਗੇਹੋਰ
 ਕੀਲਿਖਨਾਹੈਜੋਕਰਤਸਾਂਤੇਦੇਹਾਂਤੇਦਿ
 ਕਵੀਨਾਹੋਦੀਤਾਤਹਾਂਨੂੰਹਛੀਲਹੋਉਮ
 ਟੁਬਾਚਰੀਦੇਸਬਾਬਕੀਪਤੀਤਜਾਨ
 ਲੀਅਸੀਝੁਨਹੀਬੋਲਦੇਦੇਸਬਾਬੀ
 ਹਿਦੁਬਦਾਹਿਰਾਰੁਸੀਦਿਹਿਰਾਰੁਸਬਕੇ
 ਹਿਰਦੇਵਸਸੁਆਮੀਹੋਰਖਾਲਸਸੀ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਬਰਸਾ ਹੋ ਗਇ ਹੈ ਨ ਕਹਿੰਦੇ
 ਅੰਕੇ ਕੁ ਕਿ ਚਿਤ ਨ ਖਾਹ ਬਖਸਾਵੁ ਤੇ
 ਅਸਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕਰ ਕੇ ਨਹੀ ਬਖਸਾਈ ਅ
 ਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਿ ਅੰਕੇ ਆਹੁ ਤਾਂ ਹੈ ਸੁ
 ਅੰਧੇ ਹੈ ਨ ਮੋਤੀ ਆ ਫਿਰਾ ਹੈ ਦੇ ਨਾਂ ਕੇ ਬੁ
 ਧਰ ਪਾਇ ਜਾਂ ਉਤੇ ॥ ਮੋਤੀ ਆ ਜਿ ਸਕੇ ਨ
 ਜਾਂ ਉਪਰ ਫਿਰਾ ਉਂਦਾ ਹੈ ਚਿਸ ਦੇ ਨੇ ਜ ਦੇ
 ਨ ਕੇ ਤਾਂ ਹਛੇ ਉਂਦੇ ਹੈ ਨ ਪੁਨ ਜਰਨਾ ਹੀ ॥

ਵਦਾਂ ਦੇਖ ਨ ਕੋਤਾਂ ਤੁਸੀਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇਖ ਦੇ
 ਭੇਖ ਜਦ ਤੁਸੀਆ ਖਉ ਫੇਰਾਂ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ
 ਕਲਾਂ ਮਜ ਪਦੇ ਹੈ ਨਤਾਂ ਸਿੰਘ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮ
 ਸਾਮੇ ਤੀਆ ਜਾਨੁ ਲੀਤ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਖਸਾ
 ਹੀਲੇ ਦੇ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਪਰਵਾਰ ਤਾਂ
 ਹੀ ਸੀ ਜਪਤ ਕਰ ਲੈ ਲਾਂ ਪਾਮ ਸਾਂਤਾਂ ਮ
 ਖਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਹਨਾਂ ਮੀਨੀਆਂ ਪਾਸੇ ਕੀ ਬ
 ਖਸਾ ਵਲਾ ਹੈ ਦੇ ਨਾਂ ਮਗਰ ਨਾਂ ਲਗੇ ਦੇ ਤ

ਤਾਂਸਾਰੇਸਾਥਮਹਾਵਨੁਵਲੇਹੈਨਾ। ਤੇਏ
ਰਾਮਸਾਂਕਹਿਅਕਿਏਖਹੁਤਾਂਸਹੀਲੀਮੀ
ਤਕਨੀਹਛੀਉਦੀਹੈਹੁਨੇਨਮੋਤੀਆਦਸ
ਤੇਨਾਂਹੀਤਨਖਾਹਿਬਖਸਾਵਹੁ। ਭੁਲਾਜੇ
ਬੋਹੜਾਬਹੁਤਾਇਸਾਮਾਏ। ਛੇਤੀਤਾਂਕੀਮ
ਭੁਤਾਂਕਾਹੁੰਦਾਹੈਤੇਹੁਨਾਮਸਾਂਜਾਨਿਆਂ
ਕੇਤੁਸਾਂਕੋਅਜੇਤਾਂਦੀਕੁਸ਼ਨਹੀਇਸਨ

ਲਗਾ ਕਿਉ ਕੇ ਹੁਨ ਤਾਂ ਈ ਕੁ ਸਨਹੀ ਇਸਨ
ਲਗਾ ਏਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੇ ਕੁ ਕਤਨ ਖਾਹ ਲਵਾ
ਵਹਾ ਸੋ ਜੀ ਜਿਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਰ ਦੇ ਰਾਹ ਬੋਧਿ
ਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁ ਸਕਰਦੇ ਹੀ ਦੇ ਤਾਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿਹਨੂੰ
ਜਾਂਦੇ ਕੇ ਏਹ ਬਰੇ ਖਰੇ ਹੋਨ ਕੇ ਦੇ ਨਾਂ ਨੇ ਸਾ
ਰਾ ਪਾਖੰਡ ਜਾਹਰ ਕਰਨੀ ਤਾਹੀਂ ਤੇ ਅਸੀਂ
ਰਾ ਭਾਈ ਏਹਾਂ ਰੰਧ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਬਿਲਾਂ ਹੋ

ਰਬਾ ਲੀ ਬੀ ਨਹੀ ਪੜਦੇ ਤੇ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਬੋਧਿ
 ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬੀ ਨਹੀ ਝਪਦੇ ਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ
 ਨਾ ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਜਾਂ ਲੁਲਿਅ ਕਿਸਰਾ ਫਾਂਕੀ ਜਿ
 ਗਾਤਾਂ ਠੀਕ ਬੈਠੇ ਹੋਨ ਪਰਾਮਧਾਂ ਤੇ ਮੰਨੇ ਹੋਨ
 ਗੁਰਸਬਦ ਕਰ ਕੇ ਜਾਂ ਲੁਲਿਅ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ
 ਕਾ ਬਚਨ ਹੋਂ। ਅੰਧਾ ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਰੂਤ ਨਾਂ ਪ
 ਰਖ ਲੁਜਾਇ। ਰਤਨਾਂ ਸਾਰਨ ਜਲਦੀ ਅਵੇ
 ਅਪਲਖਾਇ। ਜਦੇ ਸਚੀ ਮਨੀ ਕਿਠੂ ਫੀ ਬੋਧ

ਉਨੇਤਾਂਤੁ ਠੀਕੋ ਸਚੀਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਜਾਂਤੁ ਦੇਹੈ
 ਨ ਕੋ ਸਰਾਫਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤਾਂ ਤੇ ਅੰਧ ਕੋ ਦੇਨਾਂ ਤੇ
 ਕੀਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੈ ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਦੇ ਸੇਤਰਾਂ ਕਾਹਿ
 ਅਕੇ ਦੇਖ ਛੇਤੀ ਨਾਂ ਕਹੈ ਅੰਧੇ ਤੇ ਨਾਂ ਹੀਤਨ
 ਖਾਹੁ ਬਖਸਾਵਹੁ ਭਲਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਾਂ ਉਕਸ
 ਦੇ ਸਾਮਾਵੈ ਸੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤਾਂ ਦੀ ਨਾਂ ਲਰ
 ਦੇ ਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਵਕਿਉ ਕੋ ਅਜੇ ਬੀ ਦੇ ਸੇਤਰਾਂ
 ਹਕਿਉ ਦੇਹੈ ਕੋ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਚਿਤਨ ਖਾਹੁ ਬਖ

ਸ

ਸਾਦ੍ਹੁਸਚੀਅਨੀਕੋਤ੍ਰੁਣੀਦਸੀਜਾਂਦੇਹੋਤ੍ਰੁ
ਸੀਪਕੇਅੰਧੇਹੋਦੇਕਰਕੇਅਸੀਭੁਪਕਰ
ਹੋਰਾਹੁਜੀਥਾਹੁਕਮਹੋਛੇਤੀਕਰਨਾਭੁਤਾਕ
ਕੇਮਹੁਦਾਹਮਨੁਖਾਂਕਾਕੀਮਨਹੀ। ਸੋਜੀਅ
ਅਸਾਂਭੁਤਾਂਕਾਕੀਮਨਹੀਕੀਤਾਂਤੇਤਸਾਂਭੁਤ
ਕਾਕੀਮਕੀਤਾ। ਕੁਸਦੇਖਿਆਨਹੀਤਸਾਂਨੇ
ਕੁਸਖਰਖਿਆਨਾਂਕੋਲੀਧੀਰਜਨਾਂਕੀਤਾ
ਤਤਕਾਲਹੀਸਾਰਿਅੰਨੇਅਲਕੇਸਚੀਮਨੀ

ਕੋਈ ਨੀਕ ਹੋਇ ਨੇ॥ ਭੁਤੰਕਾ ਸੁਭਾਉ ਥਰ
 ਤਿਆ ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਤੁਮਾਰੇ ਅਗੇ ਤਨਖਾਹ
 ਲਵਾਵਨ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹੋਇ॥ ਪਰਫੇਰਾ
 ਨਹੀਂ ਤਨਖਾਹ ਲਵਾਉਵਾ ਸਤੇ ਪੁਖ ਜੋ
 ਕਰਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪੜੇ ਦੇ ਬਾਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਅਖੀਆਂ ਹੋ ਨਸੇ ਤਿਨਾਂ ਮੇਂ ਇਕ ਕਰਾ ਸੇ
 ਤਨਾ ਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਕੋ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇ ਤੇ ਜੇ
 ਠੀ ਮਲੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁਦਾ ਦੇਵੇ ਨਾ ਮਧਾਰੀ ਮਾਕੇ

ਪਲਿਓਜੇਹੜੀਕੀਫਿਰਦੈਥੰਨਪਜੇ
 ਕਰਨਹੀਕਰਦੇਹੋਹਨਤਾਂਪਹਿਲੇਕੋਗਾ
 ਕਿਉਉਠਾਈਸੀਏਹੀਕਿੰਦੀਰੋਲੀਪਾਇ
 ਸੀਤੀਹਛਾਏਖਲਵੇਜੇਬਾਤਬਨਦੀ
 ਹੈਜੇਬਨਾਵੇਪ੍ਰਸਾਨ੍ਹਤਾਭਾਈਦੰਓਦਿਸ
 ਦਾਹੋਕੋਈਕਰੇਕੇਮੈਚਲਦੇਹੜਦਹੀਜ
 ਉਮੈਬੰਧਮਾਰਦੇਵਾਂਤਾਂਪਹਿਲੇਤਾਂਪਲ
 ਦਾਹੀਨਹੀਜੇਕਰਕੋਈਪਾਵੀਲਵੇਤਾਂ

ਤਰਿਸਕਾ ਬੀਤਹੇ ਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪਿਛਰੇ
 ਦਾਹੈ ਫੇਰ ਬਾਧੇ ਕੋਰੇ ਜਕਰ ਅਗਾਭੀ ਰੋਜ਼ ਦਾ
 ਠੈ। ਏਤ ਨਾਂ ਨੁਕਸਾਨੁ ਰਿਸ ਬੀਧੋ ਪਾਵਨ ਮੇਂ ਹੋਇ
 ਹੈ ਤੇ ਤਸਾ ਸਤਿ ਨਾਂ ਮਕੋ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੇਂ ਬੀਧਾ ਪਾਇ
 ਮਾਹੈ ਤਾਂ ਦੇਖੀ ਏਤ ਸਾਕ ਕਰਿ ਦੁਲਹੰਦਾ
 ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਕਤ ਤੁਸਾਂ ਪਰਵਾਹ ਮੇਂ ਬੀਧ ਪਾਵੁ
 ਨੇਕਾ ਮਰਿਓ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਸਾਂ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ
 ਕੇਇਹੁ ਤਾਂ ਮੇਂ ਨੇਮਾ ਗੁਰੈ ਨ ਸਾਬ ਮੁਹਾਵ
 ਨੁਵਾ ਲੈਹੈ ਨ। ਏਨਾ ਪਾਸੋ ਕੀ ਬਖਾਵੁ ਲੈਹੈ।

ਏਹਨਾਮਗਰਨਲਗੋਤਾਤੇਅਸੀਤੁਹਡੇਪ
 ਲੇਖੁਨੀਅਲੀਜਦਕੇਨਲਗੋਮਗੋਗੁਰਸਾ
 ਹਿਬਜਦੇਤੇਅਸੀਤਾਤੁਹਡੇਪਛਾਜੀਹਾਮ
 ਰਤਸਾਂਕੀਮਿਹਰਹੈਤੁਸੀਕੁਸਕਰੇਪਰਮਿ
 ਉਬਾਤਹੈਕੇਸੁਨਾਤਾਭਾਂਵੇਛੋਹਹੋਵੇਭਾਂਵੇ
 ਵਡਾਹੋਵੇਦੈਹਾਂਕੇਖੁਦਗੀਰੀਈਹਾਂਅਜੇ
 ਵੀਦੇਖਲਵੇਹਛੀਤਰਾਂਜੇਕਰਸੁਨੀਅਲੀਹੈ
 ਕੁਕੀਅਪਾਸਜੇਤੁਸਾਸੁਨਬੋਲਕਰਸੁਨ

੨੦

ਕੇਰੋਲੀਧਾਇਤੀਹੈਹਛੀਤਰਾਂਪਰਖਕਰੋ
 ਦੇਸਬਾਤਿਕੀਬਹੁਤਹੋਰਕੀਲਿਖਲੁਹੈ
 ਬੋਹਕਾਂਲਿਖਿਆਬਹੁਤਕਰਕੇਸਮੁਣਲੇਦੇ
 ਹੋਰਸਿੰਘਸਾਹਬਜੀਦੇਹਬਾਤਹੈਕੇਤੁ
 ਸਨੇਉਨੀਸੈਉਨੀਦਿਚੌ੧੮੧੮ਦਿਚੌ੧੮
 ਧਮਾਲਾਤੇਮਾਖਾਮਾਕੇਤੁਸੀਨਾਮਧਾਰੀ
 ਸਰਚਨਖਾਹੀਹਿਤੇਤਨਖਾਹਥੈਬਨਾਂਨਤ
 ਤੁਹਨੂੰਕਿਸੇਰਾਹੁਦਵਾਰੇਮਥਾਦੇਕਨਦੇ

੨੦੨

ਹੈ ਤੇ ਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬੇਦ ਕੀ ਹਰ ਦਸ
 ਰਨੀ ਹੈ। ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਅਰਕੁ ਦਗਾਲ ਗਲੇ
 ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ
 ਲਿਆ ਦੀ ਅਜ ਤਕ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ
 ਤਾ ਸੋਹਣਾ ਅਸੀਂ ਦੇ ਸਬਾਤ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਤੁਹਾਂ
 ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿੰਦ ਸਹਰ ਦਾ ਸਕੇ ਅਦਮੇ
 ਲਿਖਾ ਹੈ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਤਨਖਾਹ
 ਖਸਾਵਹੁ ਸੋ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵੇ ਹੀ ਬਾਂਤਾਂ

ਛਤੀਆਂ ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਰੇ ਹਥ ਜੋ
 ਜ਼ਕਰ ਕਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਨਖਾਹ ਲਵਾਵਨ
 ਕੇ ਤੇਜੇ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ ਸੇ ਤਨਖਾਹ ਲਵਨ
 ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੈ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਤੇ ਤਸੀ ਜਿ ਤੇ
 ਪਰਸਾਏ ਨਾਲ ਮਿਲਤਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕਿ ਮਜ਼ਲੂ
 ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਬਖਸਿ ਮਾਜਿ ਤਨਾਂ ਤਸਾਂਦੁ ०
 ਹਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਦੇਤਨੀ ਬਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਵੇ ਕੇ
 ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਜਿਥੇ

ਤਿਥੇ ਆਖ ਪਲਿ ਆਹੈ ਕੇਨਾਂ ਮਧਰੀਧੀ ਬਰ
 ਰੂਕਾਨ ਹੀਰਾ ਤਿਥੇ ਆਹੈ ਸਾਸੁਣ ਰਾਮੇਰ
 ਸੁਬਰਾਹਮਣ ਦਵਾਰੀ ਮਾਮੇ ਲਿਖ ਭੇਜਿ ਆ
 ਹੰਤ ਸਾਨੇ ਕੇਨਾਂ ਮਧਰੀ ਕਲਾਂ ਮਜਪਦੇ ਹੈ
 ਇਹਨਾਂ ਕੇ ਕੀਤੇ ਛੇ ਹਨ ਨਹੀ ਦੇਵਨਾਂ ਸਿਧੇ
 ਤਾਤੁ ਹਾਂ ਨੀਰਾ ਰੂਕਾਨ ਹੀ ਮਲੀ ਮਹੀਦਾ ਜਾਂਨ
 ਦੇਹੇ ਕੇਰਾ ਮਸਿਧੀ ਨੇਹੀ ਰੂਭਾਖ ਜ਼ਕਰ ਲਿਖ
 ਹੈ ਰੂਪੀ ਬਾਤ ਬਨਾਨ ਦੀ ਹੋ ਕਲਾਂ ਮਧਜ਼ਕਰ

ਤਾਂ ਤੇ ਏ ਸਕੇ ਅੰਦਾ ਦੇ ਵੇ ਬਡੇ ਛੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲ
 ਰਕਿ ਤੇ ਭਿਤ ਏ ਨਤ ਸੀ ਨ ਮਧਾਰੀ ਪੀਥ ਕੇ
 ਅੰਦਾ ਦੇ ਵੇ ਗੋ ਅਸੀ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਂ ਦੇ ਨਾ
 ਧਾਰੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾ ਦਾ ਗੋ ਜੋ ਮਰਜ
 ਹੋ ਦੇ ਸੋ ਤਨ ਖਾਹ ਲਾਂ ਵਲੀ ਸਾਂ ਨੂਪ ਦਾ ਨਹੇ
 ਤੇ ਅਸੀ ਸਭਾ ਆਪਕਾ ਉਪਕਾਰ ਮੰਨ ਗੋ
 ਕਹਾਂ ਗੋ ਕੇ ਤਸੀ ਧੀ ਨਹੇ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਸਾਂ ਨੂ ਕੁਰਾ
 ਹੋ ਕਛ ਕੇ ਰਸ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਰੂਕਾਨਾਹੋਉਤਾਂਹੀਮਿਦਸਾਉਗਤੇਭਾਈ
 ਏਹੁਬਾਤਹੋਕੇਮਨੁਖਕੀਬਿਭਾਈਤਾਂਮਨੁਖ
 ਹਟਸਕਦਾਹੋਤਾਂਮਕਾਲਪੁਰਖਕੀਬਿਲਾਦ
 ਮਨੁਖਤੇਨਹੀਹਟਦੀਜੇਕਰਕਹੋਕਹਟ
 ਮਿਦਤੇਇਦੇਪ੍ਰਸਾਦੇਫੋਜਦਾਰੀਨਹੀਰ
 ਜਾਮੰਗਰੇਜਕਾਹੋਤਾਂਭਾਈਭੂਨਹੋਏਹੁਬ
 ਤਾਂਕਿਉਕੋਰਜਫੋਜਦਾਰੀਨਲਖਭੂਭੀ
 ਤਾਂਨਹੀਹੋਇਆਮੀਤਸਕਤਲਹੋਇ

207

ਅਰੈ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤ ਨ ਲਾਹੀ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇ ਤੇ
 ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੀ ਕਿਤਾ ਹੈ
 ਕੁਕਾ ਬਤਾਰਾ ਮਸਿਘ ਮਕਲੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਤਹੁ
 ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਨਾਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਜਾਂ ਨਾਂ
 ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਦਿਕਟ
 ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਨਾਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਤਸੀ
 ਤਨਖਾਹ ਕੀਲਾ ਦੇਗੇ ਤੇ ਬਖਸੇਗੇ ਕੀਤਾ
 ਨੁਬਤੀ ਨਮੋ ਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਿਹ ਜੇ ਤਨਖਾਹ

ਲਾਵਲਕੋਆਇਹੋਅਗੋਤਸੀਜਲੇਰਾਈ
 ਜਿਸਪਾਸੇਕੁਜਹੋਉਥਿਸੇਪਾਸੇਮੁਕਜਾਉਮੁ
 ਕੁਜਮੇਫੁਰਤੀਚਲਾਕੀਤਾਬਹੁਤਉਦੀਹੋ
 ਪਦਮਕਨਹੀਉਦੀਸਚਬਰਾਬਰਹੋਰਾ
 ਸਕੀਅਕੋਤਸੀਲਗੇਨਾਲਸਿਪਸਭਾਵਲੀ
 ਅੰਕੋਦੀਨਾਲਲੈਲਾਕੁਛਬਾਕੀਨਾਰਖਲੈ
 ਈਨਾਲਚਿਨਾਕੋਭੀਸਮਲਕਰਲੈਲਾ
 ਜਿਸਕੀਅਕੋਤਸੀਲਗੇਜਸਨੇਜਿਸਨੇਮੁ

ਕਤ ਸਰਜੀ ਕਲਾਂ ਅਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜੀ ਹੈਂ ਅਪਨੀ
 ਸਹੀ ਖ ਕੇ ਫੇਰੀ ਹੈਂ ਸਾਰੀ ਅਸਥਾਂ ਨੀਂ। ਸਾਰੇ ਸਿੰ
 ਘ ਸੁਦਾਰ ਰਾਜੇ ਖਾਲ ਸੇਵਾਲ ਹੁਪੀ ਦਿਨ
 ਕੇ ਲਾਇ ਤੇ ਹੋਂ ਨ। ਇਹ ਸੁਥਾ ਆਪ ਕਾਹੀ ਭਿਖ
 ਕਾਰ ਹੋ। ਧੀ ਨਹੇ ਤੁਸਾਂ ਸਿਖੀ ਕੇ ਬੰਦਾ ਦਿਆ
 ਤੇ ਰਖਾਇ ਖਾਇਆ ਹੋਂ ਜਿਥੇ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਗੁ
 ਰ ਕਾ ਅਸਥਾਂ ਨ ਜਦ ਕਰ ਮਥਾ ਦੇ ਕਲਾਤ
 ਦਿਹੈਂ ਤਾਂ ਮਗੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਸਿੰਘ ਦੂਰ ਦੂਰ

ਨ

ਕਰਕੇਪੈਦੇਹੈਨਾ। ਸਭਨਾਂਦੇਸਾਂਕੀਗਾਰ
ਦੁਵਾਰੀਜੇਕਰਸਿੰਘਓਨਾਪਾਸੇਸਿੰਘਓਨਾ
ਪਾਸਹੁਪੁਛਦੇਹੈਨਕੇਕਿਓਨਹੀਅਥਦੇ
ਕਲਦਿਦੇਤਾਂਅਗੋਓਹਆਪਦੇਹੈਨਕੇਤੁ
ਸਾਂਕਾਕੀਹਵਾਸਤੇਹੈਗਾਰਦੁਵਾਰੀਆਨਾ
ਮੁਸਲਿਆਂਕਾਤਾਂਸਿੰਘਪੁਛਦੇਹੈਨਕੇਤੁਸੀ
ਮੁਸਲੇਕਿਓਕਹੀਦੇਹੈਸਾਂਕੀਅਸੀਤਾਂਸਿ
ਘਹਾਰਾਰੂਜੀਕੇਤਾਂਓਹਕਹੀਦੇਹੈਨਕੇਸਾਂ

ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਬੁਰੀ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਹੈ ਵਡੇ
 ਵਡੇ ਮਹਿਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਨਾਲਿ ਤੇ ਅੰਤ ਬਰੇ ਮਹਿ
 ਤਾਂ ਨੇ ਦੂਨ ਤੇ ਨਹੀ ਬੋਲਿ ਪਲਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰੇ
 ਰਹੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਮੁਕਤ ਕਰਹਿ ਦੇਹੈ ਨਕੇਰੇ
 ਗੁਰੂ ਤੇਗੀ ਰਜਾ ਦਿਸੈ ਮਸਾਂਦਿ ਹਰਦਾਸ
 ਰਹਾ ਰੇ ਸਾਂਝੇ ਕੇ ਜੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੁਖ ਹੋ ਸਾਰੇ
 ਪੰਜਾਬ ਕਾ ਅਕਾਲ ਬੁਰੀ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਾ ਲੇਤ
 ਰੇ ਪਾਸ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਗਾਇ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ

ਆਪਦੀਵਡੇਤੇਤਹਾਡੇਪਖੀਭੀਵਡੇਹੈ
 ਨਰਾਜੇਬਲਪਾਰੀਦਿਹਾਕਿਸਾਮੁਕਾਛਡੇ
 ਜਿਸਤਾਂਮੁਕਦਹੈ॥ ਪਾਇਆਭੀਤੁਹਾਂਦਹ
 ਦਿਆਹੈ॥ ਭਾਈਜੇਬਾਂਲਸਿਖਾਂਦਾਰਖੇ
 ਪੜੇਕਲਾਂਮਸੇਬਡਾਤਨਖਾਹੀਹੈ॥ ਤੇਜੇ
 ਕਰਬਾਲਾਦੀਸਿਖੀਕਾਰਖੇਤੇਬਾਂਲੀਭੀਦਿਹ
 ਰੰਬਸਾਹਿਬਾਦੀਬੰਬਿਨਾਂਹੋਰਨਾਂਪੜੇਤੇਮ
 ਤਬੀਸੇਲੀਜਪੇਜੇਦਸਾਂਗਾਭਾਮਾਕਾਹਕਮ

ਹੋਵੇ ਤੇ ਭੀ ਸਕੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨਾਲੇ
 ਮੁਸਲੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤੇ ਨਾਲੇ ਮਾਰਨਾ ਹੋਵਾਵ
 ਨਾ ਗਾਰ ਸਬਦ ਤੇ। ਏਹੁ ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਨੇ ਮ
 ਨ ਮੰਦਿ ਚਾਰ ਕਰੋ ਕੇ ਚਿਹ ਤੁਖਾ ਹੀ ਹੈ ਨਜ਼ਾ
 ਮਾਰਨੁ ਹੋਵਾਵ ਨਵਾ ਲੇ ਤੇ ਭਾਈ ਮੁਸੀਤਿ
 ਬਾਂਟੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਦੇਹਾਂ
 ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇਜ ਪਦੇਹਾਂ ਜੇ ਦਸ ਗੁਰਾਂ ਮੇ ਪੂਰ
 ਲਹੈ ਤੇ ਨਹੀ ਗਾਨਾ ਗਿਆ ਮੇ ਪੂਰੁ ਲਹੈ ਤੇ

ਨ

ਟੋਹ

ਟੀਪਗਾਂਦਾਸਾਂਨੂੰਕੋਈਡਰਪਾਪਨਹੀਭਾਂਵੇ
 ਕਿਸੇਕੀਰਹੇਛਾਹੋਕੀਲਹੇਕਿਉਕੋਡਰਪਾਪ
 ਹੋਉਤਾਂਜਿਨਾਂਕਾਹੁਕਮਹੈਭਜਨਬਾਂਟਿਕਰ
 ਨਕਾਕਿਹਜਾਂਨਲਣਸੇਪਤਸਾਹੀਆਂਕਿਓ
 ਕੇਬਿਨਾਂਭਜਨਬਾਂਟਿਤਾਂਕਿਸੇਕੀਨਹੀਲੈਯ
 ਤੇਜੇਕਰਕਹੇਕੇਅਨਾਂਗਾਂਬਰਸਾਂਪਿਛੋਇਹ
 ਬਾਤਕਿਉਕਹਿਦੇਹੇਤਾਂਸੁਨੇਕੇਅਸੀਤਰ
 ਤੇਤਰਫਏਖਦੇਰਹੇਕੇਅਜਕਲਮੁਜ

ਕੀਸੇ

ਜਾਣੈ ਹੈ ਨਾ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਰਾਬਰ ਸਦਿ ਹੋ
ਹੀ ਕਹਿ ਦੇ ਰਹੋ ਹੋ ਕੇ ਕੁ ਕਿਓ ਤਨ ਮਾਹੁ ਬਖ
ਸਾਵਹੁ ਤਾਹੁ ਹਰ ਦਾ ਸੁਤੁ ਸਾ ਬੈਠੇ ਜ
ਹੈ ਕੇ ਕੁ ਸਕਰੇ ਜੇ ਕੁ ਸਾ ਪਿਛੇ ਲਿਖਿ ਮਾਹੈ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਮਸੀ ਸਾਗੀ ਬੀ ਜਤੁ ਹਾਨੂੰ ਮੇਜ ਦੇਵਾਗ
ਜੇ ਸੁਭਾਉ ਤੁਸਾ ਵਹਿਤਾ ਮਾਹੈ ਕਸ ਹੋਰ ਬੁ
ਵਿਆਜ ਵਜੇ ਮੇਜ ਦੇਵਾਗੀ ਤੇ ਜੇ ਕਰਕਹ
ਕਦੇ ਮੇਜੇ ਗੋਤ ਜਾਣੇ ਗੁਰੂ ਮਜ਼ਾਉ ਤਾ ਫੇਰ

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜਨ ਜੇਹੇ ਹੋਇਓ ਤਾਂ ਦੁਨਤਾਂ
ਭਾਈ ਚਾਹੇ ਕੀ ਬਾਜੀ ਕਿਉ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖ ਦੇਹੀ
ਨ ਲੇਹੇ ਰਬੀ ਬਾਤ ਹੋ ਕੇ ਰਾਹੁ ਜੀ ਨਿ ਲਿਖਾ ਹੋਹਕ
ਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਛੇਤੀ ਕਿ ਮਕਰ ਲਾਂਭੂ ਤਾਂ ਕਾਹੇ ਛੇਤੀ
ਕਰ ਲੀ ਮਨਖਾ ਕਾ ਕੀ ਮਨ ਧੀ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਛੇ
ਤੀ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਤਸਾਂ ਨੇ ਕੀ ਮਕਰ ਤਾਂ ਕਾ ਕੀਤੀ
ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਦ ਮਾਲੁ ਮਹੇ ਉਜੈ ਨੇ ਤੁਓ ਤੇ
ਛਾਹੀ ਲਵਹਾ ਛਲੀ ਕੀ ਮਜੇ ਤੁਹਾ ਛੀ ਮਤੁ

ਜਾਨੇ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਮਸੀਹ ਕੀ ਤਰਾ ਦੇਹਾਂ ਬਾਤ
ਤੇ ਇਕ ਕੀ ਤੇ ਬੋਧਿ ਨਾਂ ਮਸੀਹ ਤਰਾ ਧੰਨ
ਹੀ ਛੇਡ ਦੇ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮੇਲਾ ਦੇਵੇ ਤੇ ਇਕੇ ਮੇਲੇ
ਦੇਹਾਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਜੇਹੜੀ ਤਰਾ ਨੂੰ ਹਛੀ ਲਗੇ ਸੋਕ
ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦੁਹਿਰਾ ਭੂਜੀ ਕਾਖ ਲਖਾ ਸ੍ਰੀ ਦੁਹਿਰਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ
ਸੁਬਤ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਚਿਕੀ ਬੋਹੜਾ ਲਿਖਿਆ ਬ
ਹਤ ਜਾਨ ਲਾਂ ਹੋਰ ਜੇਹੜਾ ਸੀ ਪਤਰਾ ਨੂੰ ਹ

ਰਦਾਸ ਦੇ ਲੁਆਵੇ ਚਿਸਕੋਤੁ ਸਾਂਅ ਪਦਾ ਹਕ
ਮਸਨਾਇ ਦੇ ਵਨਾਂ ਜੇਹੜੀ ਬਾਤ ਤੁਸਾਂ ਕਰਨੀ
ਹੋਵੇ ਹੁਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਨਾਂ
ਵਨਾਂ। ਇਹ ਹਰਦਾਸ ਲਿਖੀ ਫਗਲਦੀ
ਪਹਿਲੀ ੧ ਸੰਮਤ ੧੮੩੮ ਚਿਨੀਸੰਮਤ
ਤੀਵਾਰ ਭਗਵਨ ਸਿੰਘ ਸੰਮਤ ਸਰਗੋਦੇ
ਹਥੇ ਭੇਜੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ੧੮

ੴ ਲਿਖਤੁ ਮਇਆ ਲਸਿਧਾ ਮਗੇ ਜੋਗ ਮਾਈ
ਜੁਵ ਲਾਏਈ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਵਾ
ਚਲੀ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਦੇਹੁ ਹੈ ਕੇਤੂੰਦੀ ਕੰਤ ਜਹ
ਗਾਨਾ ਦਿਕਰ ਤੇ ਬੀਰ ਜਾਰ ਮਾਲਾ ਫੇਰਿ ਮਾ ਕਰ
ਸੇਚਹੇਇ ਮਾ ਵਲਾ ਵਾਤ ਕਰਨੀ ਸਨੇ ਕੇ ਸੀਦਿ
ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਜਗਨੇ ॥ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਭਪ ਜਾ
ਜੁਖ ਮਨੀ ਮਾ ਬਕੀ ਦੁਰ ਬਾਣੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹ
ਨੀ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਭੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਨੀ ਤੇਰਾ ਤਸੇ ਦਿਜਾ

ਜਾਵਲਾਂਹੋਰਤੁਕੋਈਕਿਮਨਾਂਕਾਰਿਅਕਰਤੁਬ
 ਨਕਤਨਦਾ॥ਇਕਪੁਸਾਦਬਨਾਨਿਅਕਰਤੇ
 ਭਜਨਕਾਰਿਅਕਰਭਜਨਕਰਨਦਾਨਿਅੰ
 ਕਾਭਵੇਬੋਹਛਾਪਨਭੀਹੋਵੇਪਦਾਰਥਤੋਭੀਅੰ
 ਦਾਨਹੀਇਹਬਚਨਸਤਕਰਮੰਨਦਾਜਿਤਨਾਂ
 ਕੁਸਰੇਓਤਨਾਂਪੁੰਨਦਾਂਨਵੀਕਰਨਾਂਜਥਾਸਕਤ
 ਭਯੋਕੋਅੰਨੀਗੋਕੋਬਸਤ੍ਰਜਿਤਨਾਬਨਾਮਵੇ
 ਤੇਜਦਪਖੰਨੇਜਾਵਲਾਂਤਦਹੀਇਸਨਾਂਨਕਰ

ਲਾਂਦੇ ਵਕਤ ਸਦਾ ਹੀ ਇਸ ਨਾਂ ਨ ਕਰ ਲਾਂ ਤੇ
 ਰਵਖਤ ਰਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਮਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ
 ਹੋਰਾਹੁ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮਸੀਪਾਪੀ ਮਪਰਾਪੀ ਮ
 ਤਿਹਾਂ ਤੇ ਰਾਪਤ ਤਪਾਂਦੁ ਨ ਬਿਰਧ ਸੁਨ ਕੇ ਦੁਵਾ
 ਰੇ ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਮਾਇ ਡਿਗੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਿਸਾਂ ਨੂੰ ਮਪਨੀ
 ਰਗਾਂ ਹੋਰਾਹੁ ਮਤ ਕਾਖੇ ਰਪਾਉ ਤੇ ਮਨ ਮਖਾਂਦੇ
 ਮੇਲੇ ਥੀ ਹਥ ਦੇ ਕਰ ਰਖ ਲਈ ਤੇ ਰਾਹੁ ਮਖਾਂ ਕ
 ਹੋਵੇ ਹੋ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਜਾਵੇ

ਤਿਖੈ ਹੀ ਰਹਿ ਛਾਮ ਕਰੀ। ਅਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ
 ਗੁਰੂ ਰੀਝ ਸਾਹਬ ਮੇਰ ਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਰੀਝ
 ਧਾਰ ਕੇ ਸੋਝੀਆ ਪਲਾਹ ਕਮ ਮੇਰੁ ਸਦਾ ਹੀ ਮਨ
 ਈ। ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਜਾਇਜਾ ਵੇ ਮੇਰੁ ਮਪਲੇਹ ਕਮ
 ਰਿਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਾ ਦਨ ਦੇਵੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਜਾਜੀ ਮੇ
 ਰੁ ਜੇਰਾ ਵੇ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਰਖ ਲਈ ਤੇ ਰਿਅੰਤ
 ਰਨਾਂ ਤੇ ਬਨਾਂ ਮੇਰੀ ਦੂਜੇ ਬਾਂਕ ਵੇ ਵੀਨ ਪੀਤ ਹੋ
 ਵੇ ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੁ ਸਦਾ ਹੀ ਬੇਮੁਖੀ ਰਿਰਖ

੨੨੩

ਲਈ ਬਡ ਦੁਖ ਹੈ ਬੇਮੁਖੀ ਦਾ ਭਾਈ ਬੇਮੁਖੀ ਦੇ
 ਸਕਾਨਾ ਮੈਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹੁ ਕਮ ਬੋਧਿ ਰਚਾਨਾ ॥
 ਦੇਹ ਮੰਗਾਰ ਵਖਤ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਮੰਗਲੀ ਕਦ ਬੋ
 ਲਕੇ ਤੇ ਕਦੇ ਮੰਦਰ ਹੀ ਮੰਗਲੀ ਗੁਰੂ ਮੰਤਰ
 ਜਾਂ ਮੀਰੀ ਚਿੰਤਾ ਰੇ ਹੀ ਸੁਨਦਾ ਹੈ ਹਰ ਵਖ
 ਦੇਹ ਮੰਗਲੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾ
 ਸਿਸਾ ਮਿਤੇ ਰਾਨਾ ਮੰਤਰ ਮਾਏ ਨਾ ਕਵੇ ਦੁਖ
 ਵਿਚ ਵਿਸਰੀ ਨਾ ਸੁਖ ਵਿਚ ਵਿਸਰੀ ਸਦਾ

ਹੀਸਾ ਤੇ ਹਿਰਦੇ ਵਸੀ ਸਾਧੂ ਕੋਲੀ ਹੋਰ ਨਰਹੇ
 ਸਦਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਂ ਮਕੀਭੁਖ ਲਗੀ ਰਹੇ ਤੇ ਸਾਧੀ
 ਆਪਦਾਰਥਾ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੀ ਦਰਗਾਹੋਂ ਮ
 ਪਲੇਦਿ ਤੇ ਹੋਇ ਉਤੇ ਸੀ ਤੇ ਪਦਾਂ ਨਦੇ ਵੀ ਤੇ
 ਇਹ ਹਰਦਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਮਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖੀ
 ਮੰਗ ਜੋ ਆਖੀ ਹੈ ਸੋ ਮੰਗ ਲੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ॥
 ਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕੋਲੀ ਮੰਨ ਲਵਾਸਾ ਹੋਵੇ ਚਿ ਸਕੋ ਵੀ ਸ
 ਨਾ ਵਲੀ ਇਸ ਮੰਗ ਮੰਗ ਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਏਖ ਮਿ

ਟਜਾਂ ਟਗੇ ਤੇ ਕਦੇ ਬੀ ਕੋਈ ਦੁਖ ਨ ਹੋਵੇ ਗਾਇ
 ਸਜੀ ਦਿਕੋ। ਏਸ ਬਾਲ ਚੰਦਨ ਤੇ ਤੇਰਾ ਦੀ ਮੈਂ ਕੀ
 ਮਾਖਲਾਂ ਹੈ ਮਗਰੀ ਸਾਰੇ ਭ੍ਰਮ ਸਾਹਬ ਮੇਲਿ
 ਖਿਆ ਹੈ ਕੇ ਜੀਵ ਕਾ ਤਾਂ ਮੰਗ ਮੰਗ ਲੁਟਾਹੀ ਕਿ ਮਹੇ
 ਏਵਲ ਦੁਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਮੰਗ ਮੰਗ ਲੁਟਾਹੀ ॥
 ਹੀ ਦੁਖ ਹੋਇ ਹੈ॥ ਸਤਿ ਪੁਤੀ ਤਿ ਜਾਂਦੁ ਲੀ ਤੇ ਚਿ
 ਤ ਮਕੋ ਵੀ ਏਹੁ ਹਰ ਦਾ ਸਚਿ ਤਰ ਕਰ ਦੇਵਲੀ
 ਚਿਹ ਵੀ ਤੇਰੀ ਸਹੇਲੀ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਮੇ

ਵੀਸਰਾਬਕੇਸੁਨਾਇਏਵਲੀਤਿਹਰਵਕਤ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਕਾਜਾਪਕਰਨਾਂਤੇਏਹਬੇਨਤੀਕਰ
ਲੀਂ। ਹੇਪ੍ਰਮੇਸੁਜੀਤੋਗੀਸੁਨਹਾਂਜਿਓਰਾਵੇ
ਤੇਓਰਾਖਲੇਤੇਮਨਮੁਖੀਤੇਰਾਖਲਈ। ਤੇਰ
ਰਮਤਕੀਦਾਤਬਖਸੀਂ। ਤੇਰਾਦੀਗਾਰੂਦਿਅ
ਲਹੈ। ਜੇਸੁਨਾਮਾਵੇਤਿਸਕਿਠਲਾਵੇਇਹ
ਬਿਰਧਸੁਆਮੀਜਿਦਾ। ਤੇਰਾਦੀਜਿਤਸੇ
ਖਹੈਨਸੈਲੋਕਪੁਲੋਕਕੇਸੇਗੁਰਮਤਿਵਿਚ

ਵਿਚਹੈ ਨ ਤੇ ਜਿ ਤਨੇ ਦੁਖਹੈ ਨ ਸੋ ਮਨ ਮਤ ਵਿਚ
ਵਿਚਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅ
ਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਵਿਛੜ ਚੇ ਦਾਖ
ਵੈ॥ ਜਿ ਤਨੇ ਨ ਰਕ ਸੁ ਮਨ ਮੁਖ ਭੋਗੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ
ਲਿਪ ਨ ਮਾਸਾਹੈ॥ ਮੈ ਤਾਂ ਅਖ ਦਹਾਂ ਜੋ ਬਾਤ ਸੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਹੁਕਮ ਸੁਨਵੈ ਦਹਾਂ ਭਾਈ ਮੈ
ਤਾਂ ਅਜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਾਂ ਰਪਈ ਦੇ ਕੀ ਨਿਮ
ਦੀ॥ ਕੋਈ ਬੜਾ ਅਣਮੀਨ ਹੀ ਹੋਇ ਦਹਾਂ ਹੋ

ਹਖਾਲਸਾ ਜੀਏ ਹੁਬਾਤਿ ਕਰਨੀ ਜੇ ਸੁਰਜਤ
 ਜੇ ਤੋ ਪਲਸਾਇਤ ਪਹਿਲੇ ਚੰਢੀ ਕੀਵਾਰ ਕਾਪਾ
 ਜਰੂਰ ਕਰਨਾਂ ਸਬਨੇ ਹੋਰ ਬਾਂਝੀ ਭਾਂਵੇ ਮਗੋਪਿ
 ਛੇ ਭਾਈ ਪੰਜੀ ਜੀਵੇ ਤੇ ਵਾਰ ਕਾਪਾ ਨਾ ਜਰੂਰ
 ਕਰਨਾ ਰਿਸਮਾਂ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੇਰੇ ਤੇ ਚਿਤੀ ਲਾ
 ਕਰਨਾ ਰਾਪਤ ਕਰਨਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸਤਿ ਕਰਕੇ ਮੰਨਣਾਂ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖ
 ਲਸਾ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਅਦਸ ਦੇ ਤੋਰੇ

200

ਸੰਮਤ ੧੮੩੭ ਉਨੀਸੈਮਠਤੀ। ੧੫
 ਲਿਖਤ ਮਾਇਆ ਲਸਿਘ ਮਰੇ ਜੋਗ ਰਾਏ
 ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ
 ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹੋਰ ਸੁਬ ਦੇਸਾਂ ਕੀ
 ਸਮੁਹ ਸਿਰਗਤ ਕੋ ਫਤੇਹੁਲਾਈ ਪਦ ਲਖਰ
 ਨੀ। ਹੋਰ ਕਾਈ ਮੈ ਬਹੁਤਾ ਮਨ ਦੁਖ ਸੀ ਹੰਤ
 ਸਮੁਹ ਸਿਰਗਤ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪੁੰਝੇ
 ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕਾਈ ਮੈ ਹਰਤਰਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨੀ

ਦਹਾਂਤੇ ਇਕ ਸੰਗਤ ਕੇ ਵਿਛੋੜੇ ਕਾ ਥਜਾ
 ਦੁਖ ਹੈ ਸੋਗ ਰੂਝਾ ਵੈ ਸੋ ਕਦ ਦੇਵੇਗਾ
 ਹੋਰ ਹਨ ਜੇ ਕਰਕ ਦੇ ਕੋਈ ਮਾਏ ਤਾਂ ਰੁੜ੍ਹ
 ਕੀ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਮਾਂਦ ਨਾਂ ਹੋਰ ਜੇ ਕਰਕੇ ਘੋੜਾ
 ਕਾ ਨਫਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਖੇ ਤੇ ਅਸਦਾਰੀ ਦਾ ਸਤੇ
 ਕਾ ਸਨੀਰ ਖਲੇ ਤਸਲੇ ਕਿ ਬੇਜਾਨ ਹੈ ਤੇ ਪੇ
 ਕਾ ਵੀ ਬਿਖੇਰੇ ਹੋਆ ਦਮੀ ਬਹੁਤ ਨਾਂ ਰਖੇ
 ਕਿ ਮਕਾਰ ਵਸਤੇ ਰਖ ਲੇਵੇਨੇ ਹੋਰ ਲਾਹੇ

ਕੁੰਘਿਯਜੇਕਰਜਮੀਲਮੀਗੇਤਾਂਦੇਦੇਵਨੀ
 ਰਾਈਮੇਸਾਂਸਮਾਂਜਾਂਮਾਂਵਦਾਹੈਤੰਮੀਤ੍ਰ
 ਵੀਵੇਰੀਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨਾਹੋਰਕਮਤ੍ਰੀਕੋਬਰ
 ਤਕਰਕੇਮਾਖਲਾਂਕੇਦਿਵਹਕਰਦਿਲੋਦੇਕੇ
 ਸਾਰੀਉਮਰਲੰਗਲੀਮੀਖੀਹੈਮਾਸਖਤਕੇ
 ਹੁਕਮਹੈਕੇਬੁਝਨਖਲੀਸਾਸਕਰਨਾਂਦੇ
 ਹਾਂਕਾਮੇਲਤਾਂਕੇਦੀਦਿਨਕਾਹੀਹੀਦਾਹੈ॥
 ਤੇਹਦੀਕਾਦਿਹਾਰਤਕੜੇਹੋਕੇਕਰਲਾਂਕੇਦੇ

232

ਸਾਧਾਮਾਦੇਤਾਂਓਸਕੀਸਿਵਾਕਰਨੀਮੰਨਬਸਤਕੀ
 ਨਥਾਸਕਤਾਸਿੰਦਹਿਗੁਰਕਾਜਪਕਰਨਾਹੋਰਖਨੇ
 ਵਾਤੀਅਤੀਕੋਆਖਨਕੋਕਿਤੇਦਿਵਾਹੁਕਰਾਏਦੇ
 ਰੁਰੀਉਮਰਲੀਘਨੀਮੋਖੀਹੈਤੇਜੇਦਿਲਕੁਲਨਹੀ
 ਕਰਾਂਦਈਤਾਂਪੜੀਤਕੜੀਰਹੇਸਤਸਤਵਿਚਤਾਂ
 ਹਛੀਹੈਤੇਮੇਰੀਆਵਲਈਤਾਂਹੁਨਕੀਆਸਹੈ
 ਹਛਾਭਾਈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਰਜਇਹੋਰਬੀਬੀਇ
 ਉਤਮੀਕਾਮਾਦਰਹਖਲਾਂਲੀਜ਼ਾਕਪੜਾਬੀਕੁਸਏ

ਵਨੰ ਉਤਮੀਬੀਭਜਨਬਲੀਕੀਮੁਰਤਹੋਉਤ
ਮੀਤੋਵੀਭਜਨਬਲੀਕਰਦੇਰਹਿਯਾਰਾਤਦਿ
ਨਕਿਤੇਆਵਾਰਵਨਫਿਰਨਾਂਨਹੀਤੇਸੁਖੁਕੇ
ਬਾਰਬਾਰਫਿਦੇਮੁਹਛਖਲਾਨਤਕਦੇਕਿਮੇਕਦੇ
ਕਿਮੇਕਕਿਹਿਨਹੋਦੇਮੇਹੀਰਹੂਅਗੋਬੀਖਾਣਾਸੁ
ਹਨਬੀਖਿਆਖਵੇਕੁਸਰੀਲਨਹੀਹੋਨਾਂਭੇਮੁਹ
ਕਾਲਗਾਂਏਮਾਂਬਾਭਿਅਨੇਕਰਦਿਅਹੋਤੇ
ਤੇਹੁਨਦੇਬੇਅਗਿਆਹਾਂਤੇਹੁਨਦੇਹਕੀਚਾਂਹਦੇ

ਹੈਂ ਨਾ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭੁਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਅਕਰਿ ਤੇ ਭਰ
 ਪਦੇ ਖੇਹ ਖਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਭੋਗ ਰਾਗ ਰਿਖ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਰਿਖਾ ਦਿਓ ਤੇਰੀ ਰਖ ਨੇਹ ਮੇਸਾਂ ਜਦ ਕੇ ਤੁਸੀਂ
 ਭੋਗ ਪਾਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੋ ਤਬ ਕਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਭੁਜ
 ਨ ਬਲੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧੂ ਹਨ ਤੁਸੀਂ
 ਭਾਸਾ ਸਾਧੂ ਕਦੇ ਕੁ ਸਨਹੀ ਪਲਨਾ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ
 ਮੇਰੇ ਨਾਉ ਤੇ ਭੁਜਨ ਪਾਨ ਪੁਨਹ ਨ ਕਰੋ ਜਿਤਨ
 ਬਲਾ ਮਾਏ ਤੇ ਹਨ ਕੋਈ ਮਾਣ ਮੀਏ ਬੇਨਾਮਾ

ॐ। रिउि रेखर चाबल उरु द हे हे ररु ली
 रा ली रगी सि अ के मे रा ली सरु प म न ल
 उ मे रा ली सरु र र म न ल र र म न ल प य
 रे ली न ली प ल री अ उ मे र प १०० म
 ले ली उ र र र र र र र र र र र र र र
 ल रे प म र र र र र र र र र र र र र र
 र र र र र र र र र र र र र र र र र र
 र र र र र र र र र र र र र र र र र

ਰਾਖਾ ਰਵਿਚ ਹੈਂ ਨ ਸਬਨੇ ਬਲੀ ਕੀ ਠਕਰਨੀ
 ਤੇ ਭਜਨ ਕਰਨ ਨ ਲੇ ਬਲੀ ਪੜਨੀ ਸਦਾ ॥
 ਪਹਰ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਸਭ ਦੇ ਸਨਾਂ ਨ ਕਰਿਆ
 ਕਰੇ ਚੇਰਾ ਤ ਕੋਝੇ ਦੀਆਂ ਕੇ ਸਬਦ ਪੜ ਲੇ
 ਨੇ ਬੋਹੜੇ ਰੋਲਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਜਪ ਜਪ ਬਾਰ
 ਆਸਾ ਕੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਹੋਰ ਸਿਤ ਨੀ ਤ ਫੀਕ ਹੋ
 ਦੇ ਚਿਤ ਨੀ ਕੀ ਠਕਰਨੀ ਲੇ ਪੜਨੀ ॥ ਤੇ ਨਾ
 ਲੇ ਚਾਰਾ ਅਖਰ ਕਾ ਜਪ ਕਰਨਾਂ ਸਭ ਦੇ ਤੇਰੇ

ਨਾਮਸਾਖਰਚਾਅੰਗਿਅਤੇਨਾਂਥਾਪ੍ਰਸੰਨੇ
 ਰੋਜਇਤਹੈਹਛਾਹੁਨਤੁਸਾਂਸਾਡੇਵਾਸਤੇ
 ਕਦੇਕੁਸ਼ਨਹਭਿਜਨਹਾਅਸੀਦੇਨਾਂਤੇਏ
 ਕੇਬਰਤਿਅਸੀਰਊਪ੍ਰੰਨਕੀਤੀਸੀਤੇਬੁ
 ਹਿਮਲਜਿਮਾਦੇਥੇ। ਤੇਤੁਸਾਂਨੇਵੀਬ੍ਰਹਮਨ
 ਕੇਮੰਨਦੇਰਹਿਨੁਭੋਜਨਕਪੜਾਇੰਦੇਰਹਨ
 ਨਥਾਸਕਤਹੋਰਤੁਸਾਂਰੜਕੀਜਿਦਿਕੇਇ
 ਮਾਠਸਿੰਘਕੋਆਖਨੁਕੋਪੋਥੀਰਥਿਥਕਿ

ਸੇਕੇ ਮਗਵਾਨੈ ਦੇਵੇ ॥ ਤੇਨ ਲੇਖੁ ਸੁਖ ਸਾਂਤਕ
 ਖਵਰ ਦੇਵਨੀ ॥ ਇਹ ਕਾਗਤ ਲੈ ਜਾਨੁ ਤੇ ਕੁ
 ਸਰਪ ਮੇ ਸਾਨੁ ਬਾਧੇ ਨ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ॥ ਦੇਸੈ ਇਕ
 ਵਾਰ ੩੦ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਇਕ ਵਾਰ ੬੦ ॥ ਤੇ ਪੰਜੀ ਦਿ
 ਕ ਵਾਰ ੩੫ ॥ ਦਿਤੇ ਹੋ ਸਾਨੇ ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਹੁ ਰੁਪ ਮੇ
 ਤੁਹਾ ਭੇਮਿ ਲੇਸਾਨੁ ਤੇ ਦਿਹੁ ਹਰ ਦਸ ਲੈ ਜਾਨੁ
 ਕਮ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਭੀ ਦਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ॥
 ਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਿਤੇ ਬੁਝਾਵੁ ਪਿਰਖ
 ਜਿ ਕੇ ਖਾਣ ਸਾਜੀ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਕਹੈ ਨਾਥ ਸੇ

93a

ਹੋਇਅ ਭੂਰੀਇਅਹਾਰਜਰੇਨਦੀਆਏਦਿਬੈ
 ਕਰੇਤੇਬਲੇਅਸਗਾਹਕਰਾਇਦਾਹੈਕਰਤੇਪੁ
 ਰਖਕੇਹਥਹੈਸਭਕੁਸਭਿਸੇਕੀਸਰਨਹਾਂਹੋਰ
 ਤਾਂਕੋਈਓਦਨਹੀਂਜਦਸਭੁਓਓਥੀਭੇਜੇਤਸ੍ਰ
 ਬਹਾਲਿਖਨਾਹਭਭਾਈਪਰਮੇਸ਼ਦੇਤਨਹ
 ਮੇਲਲਿਖਾਥਾਸੇਦਗਾਹਕੀਲਿਖੀਨੁਕਦਾ
 ਮੇਭੇਦੇਪੈਕਿਸਤਰਾਂਭਾਵੁਬਰਤਿਅਹੈਪ
 ਰਮੇਸ਼ਕਾਹੋਰਭਾਈਹਰੀਸਿੰਘਤ੍ਰਿਭੀਪੰਜਰੰ

ਥਾਅੰਨਾਨੋਮਕਾਭਉਸਤਤਹਮੇਸੰਧ
 ਜਿਅਕਰਾਤੇਬੀਬੀਨਿੰਦੰਤੂਬੀਪੰਜਗਰਿ
 ਥਪਾਨਜਾਪਜੀਹਮੇਸਪਜਿਅਕਰਹੇਰ
 ਸੁਬਤਕੋਹਕਮਹੇਕੋਭਜਨਬਾਨੀਕਰੇਤਕ
 ਜ਼ੋਰੇਸ਼ੀਵਹਿਰਾਭੂਜੀਸਹਦਿਤਾਕਰ
 ਨੀਜੀਤਕਰਨੀਸੁਬਸੰਗਤਕੀ १੬
 ਸਤਿਸ਼੍ਰੀਅਕਾਲਹਰਦਾਸਾਸਿਧਾ
 ਸੰਮਤ ੧੮੩੮

੭੫

१६ छिपत्रमादमासिपतेउजलदी
 टारसिमलपुपसुषुपमांतेरागाली
 सिमामसिपतेकहसिपतेजीदलसि
 पतेहोरसुषुपसयसिरातकहसुषु
 कवदहीरुतुनीकामससिदहग
 रुनीकिडतेपुलादीमुदलकवनीसी
 ररमादीमांषीषीमांकोरामसतद
 रनीहोरनीमसिषुपतमनंदसुसि

ਹਾਂ ਤੇ ਤੇ ਸੁਖ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਸਿਹਾਇਤਾ ਗੁਰੂ
 ਸਾਹਬ ਧਾਸੈ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਜੀਇਹੁ ਬ
 ਚਨ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਨੇ ਮੰਨ ਲਾਂਗੇ ਸੁਖ ਨੇ ਬਲੀ
 ਕੰਨ ਕਰਨੀ ਤੇ ਲੜਕੇ ਬਾਲੇ ਮਾਈ ਬੀਬੀ
 ਸੁਲਾਂਗੇ ਉਨ ਕੇ ਸਭ ਨੇ ਦਿਸਨ ਨ ਕਰਨ
 ਗੁਣੀ ਦੇ ਸਰੀਤੀ ਤੇ ਬਹੁ ਚਲਾਹੇ ਉਰ
 ਤੇ ਅਖਰ ਵੀ ਲੜਕਿਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਕੇ
 ਜਾਏ ਵਨੇ ਚਿਤ ਨੇ ਬਲਾ ਅਵਨ ਚਿਤ ਨੇ

ਰੇਹਵੀਰੀਥਸਾਹਬਜੀਕਿਪਾਵਨੋਸਭ
 ਨੇਤੇਰਜਨਬਣੀਕਿਰਕੇਰਾਰਮਤਕਾਏ
 ਨਮੋਗਲਗਾਰੂਸਾਰਿਬਤੇਹੋਰਭਾਈਸਿ
 ਮਾਂਮਸਿੰਘਜੀਤੁਸੀਦੇਹੁਪਤਿਤਜਨਨੀ
 ਕੇਦੇਹੁਸਿਤਖਾਸਸੇਕੀਨੀਹਰਾਰੂਜੀਨੇ
 ਆਪਰਖੀਹੋਤੇਦਿਹੁਕਿਸੇਮਨੁਖਦੀਹਰ
 ਦੀਹਰਦੀਨੀਹੀਹਰਦਾਵਨਦਾਸਤੇਬਹੁ
 ਅਨੇਝਖਮਾਰੀਹੋਬਹੁਤਹੀਮਾਰੀਜਾਏ

ਹੈ ਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਨ ਰੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨੁਖ ਕੀ
 ਦਾਈ ਤਾਂ ਮਨੁਖ ਹਦ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਮਨੁਖ ਕੀ ਹੀ
 ਬਨਾਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਬਨਾਈ ਨਹੀ
 ਹਦ ਦੀ ਮਨੁਖ ਤੇ ਅਰੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਭਾਵੇ
 ਤੇ ਭਿਰ ਹਰ ਦਾ ਸਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲ ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਸ
 ਰਿਸ ਕੀ ਮਕੀ ਵੀ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਬਲਦੇ ਹਾਂ ਹਛੇ
 ਹਛੇ ਲੋਕ ਦੀ ਸਿਖਾਨੀ ਹੋਰਾ ਮਸਾਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ
 ਕੀ ਮਸਾਖੀ ਮਾਂ ਕਾਈ ਬਚਨ ਬਿਛਾਰਾ ਹੋਸ

248

ਕੁਸਕਕਿਮਦੇਹਚੋਤੀਸਾਲਮੇਸਰਹੋਲਚਾਹੀ
ਏਅਮਗੋਗੁਰੂਦੀਅਗੁਰੂਹੀਸਾਲੇਜੋਸਾਖੀਅ
ਹੈਨਸੇਸਤਹੈਨਪ੍ਰਦਿਸਦਕੁਦਾਹੈਨਪ੍ਰਦਿਚਾਗਨ
ਮੇਫਰਕਹੈਤੇਗੁਰੂਜੀਕਿਬਚਨਸਤਹੈਨਤੇਪਈ
ਸਾਲਮੇਗੁਰੂਜੀਕਿਹੁਕਮਥਾਕੇਸਿਖਹੋਹਿਗੇਸੋ
ਤਾਂਤੁਸਾਅਖੀਦੇਖੈਹੈਨਕੇਸਿਖਤਾਂਦੇਹੀਹੋਦੇ
ਨਤੇਥੇਕਰਸਿਖਹੋਦੇਤਾਂਗੁਰੂਸਾਹਬਦਿਉਕਿ
ਤਿਕਹਿਦੇਕੇਸਿਖਹੋਹਿਗੇਤੇਮੁਖੀਦੇਖਾਹੈਸਿਖ

ਮੇਰਹਿਕੇਲਹੋਰਮੇਤੇਤੁਸੀਵੀਜਾਂਨਦੇਹੀ
 ਹੋਰਿਜੇਸੀਕੂਸਿਖੀਥੀਲਹੋਰਮੇਮੁਸਲੀ
 ਲੜਕਾਮਾਸਦਾਰਾਮਮਤੇਰੁਜਨਬਣੀ
 ਕੀਤੇਸੇਮਾਤੁਸੀਬੀਜਰੂਪਤੇਤੁਸਾਂਕੀਭੀ
 ਦੇਤਨੀਉਮਰਹੋਲੀਹੋਇਤਨੇਭੋਗਪਾਠ
 ਕੀਥੇਹੀਏਸਾਨਾਮਜੇਤਕੋਲੀਹਟਾਵਟ
 ਭੀਨਾਥਭੋਗਤੇਤੇਹੁਨਹੀਏਖਲਵੇਕੇ
 ਲੋਕਕਿਤਨੇਕੁਭੋਗਪਾਵਟੇਹੋਨਬਿਨਾਂਨ

੨੫੭

ਨਾਂਅਧਾਰੀਅੰਤੇਬਡੇਬਡੇਬਡੇਬੈਡੇਲੈਨ
ਪੁਜਾਰੀਅੰਤਰਾਨੀਰੰਧੀਗਿਆਨੀਤੇ
ਸੁਡੇਲੋਕਕੋਕਹੀਦੇਹੈਨਤਨਖਾਹੀਸੋਦੇ
ਖੰਤਨਖਾਹੀਅੰਮੇਤਾਂਭੋਰਪਾਠਕਰੋਭ੍ਰ
ਹੀਹੋਦੇਹੈਨਤੇਓਨਾਂਮੇਤਾਂਕਿਤੇਕੋਲਾਂਮਧੇ
ਇਕਹੈਸੋਦੇਖੋਕਰਤਾਰਕੋਰੰਗਤਮਾਸੇ
ਕਰਤੇਕੀਕਿਤਭੁਜਨਖਾਨੀਕਰੋਤਕਜੋਹੋਕੇ
ਹਾਊਹਛੀਕਰੇਗਾਅੰਤਭੁਜਨਤੇਸੁਖੋ

ਸੋਕੋ ਸੁਖਤ ਖਾਲਸਾ ਸਿਲਕਰੇ ਸ੍ਰੀਵ
 ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀਵ ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ
 ਕੀ ਫਤੇ ਬਲਾਵਣੀ ਸੁਖਤ ਕੇ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾ
 ਲਾ ਦੇ ਹੁਰਦਾ ਸਲਿਖੀ ਸੰਮਤ ੧੬੩੬
 ੧੭ ੧੮ ਦਹਕ
 ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਲਿਖਤ ਮਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਮਗੇਜ
 ਰਾਸ ਮੁਹ ਖਾਲਸਾ ਜੇ ਦੇਖੇ ਮਾ ਦੇ ਹੋਂ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿ
 ਰਾ ਰੂਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀਵ ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ

ਬੁਝਾਈ ਪ੍ਰਵਨ ਕਰਹੀ ਜੀ ਹੋਰ ਮਤ ਲਖ ਦੇ
 ਹੁਰੈ ਕੇ ਸਾਨੂ ਕੁ ਸਹੋਰ ਨਹੀ ਏਵਨ ਦਿਕਸਰ
 ਬਾਂਧਾ ਸਲੈ ਮਾਵ ਨੀ ਮਾ ਜੇ ਕਰ ਸੁਖ ਹੋਵੇ
 ਲੈ ਮਾਵ ਨ ਜੇ ਕਰ ਲਿ ਮਾ ਜਾਵੇ ਗਤ ਲੈ ਲੇਖ
 ਰੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨਾ ਸਹੀ ਤੇ ਹੋਰ ਦਕਾ ਪੈ ਸਾਮੁ ਦਰ
 ਸਬ ਡੇਰੇ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤੇ ਮਰੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਰਾਮ
 ਦੀ ਦਲੇ ਕਾ ਬੇਟਾ ਪੀ ਨਾ ਸਿੰਘ ਪਕੜ ਕਰ ਲੇਗ
 ਏਹੈ ਨਨ ਲੇਓ ਸਕੇ ਪਾਸੁ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੇਥੇ ਸੇਹ

ਨਹੁ ਨਹੁ ਕਮਨਾਂ ਮੇਕਾ ਵੀਦਿਕਾ ਅਖਰ ਨਹੀ ਦੇ
 ਦੇਹ ਹੋਰ ਤੁਸਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਜੇ ਸੈ ਬੀਦਿ ਤਹਿ ਸੋ ਬਿਸ
 ਕੋ ਅਰਥ ਮੇ ਸਮਝਿ ਮਾਹੈ ਸਾਹਾ ਹੋਰ ਨਹੀ ਕਿ
 ਸੇ ਕੋ ਮਾਨੁ ਮਤੇ ਹੁਨ ਸਮਾਂ ਨਹੀ ਦਸ ਨੋ ਕਾਜ
 ਦਮੇ ਦੇ ਸਾਮ ਓਤ ਬਹੁਤਾ ਮਰਥ ਦਸ ਦੇਵ
 ਗਾਖਾਲ ਸੇ ਕੇ ਤੋ ਹੋਰ ਸਾਖੀ ਮਾ ਕੇ ਬੀ ਅਰਥ
 ਬਹੁਤ ਫਰੇ ਹੋਨ ਮੇ ਨੁ ਸੋ ਬੀ ਦਈ ਗਾ ਹੋਰ ਹੁਨੁ
 ਸੀਦੇ ਬੰਨਾਂ ਮਾਦਿ ਓ ਕੇ ਦੀਯਾ ਕੇ ਜਿਤਨਾਂ ਸਹੇ

ਕੀ ਸਿੰਗਤ ਤੇ ਬਲੁ ਅਵੇ ਭਤ੍ਰਾਂ ਪਾਠ ਵਰਲੀ
ਕਰਾਵੇ ਸੁਰੇਵੇ ਸਾਹਬੁ ਜਾ ਕੇ ਫੇਰ ਮੇਵੀ ਤੁਹ
ਭੇਦਿ ਤਾਮਾ ਜਾਵਾਗਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸਿੰਗਤ ਕੇ ਮਾਏ
ਕਦੁ ਪਹੋਰ ਵੀ ਮਿਟ ਜਾਨੁ ਗੋਜੇ ਕਰਨ ਕੀਤਾ
ਪਾਠ ਵਰਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਦੁਖ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਦਾਦਾ ਰਾਜੀ ਕਹੀ ਹੁਕਮ ਹੋ ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਮਾਮੀ
ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਮਿਟਦਾ ਹੁਨ ਦੇਖੋ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਏਸ
ਤੇ ਭਜਨ ਵਰਨੀ ਪਾਸ ਕੋ ਜੋਰ ਦੇਵੇ ਸਾਹੇ ਏਸ

ਕੇਨਾਮਧਾਰੀਸੁਹੇਵੇਸਾਹਿਬਜਕੇਕਮੇਹੇਕਰ
 ਕੇਫੇਰਸਰੇਦੁਖਮੀਦਜਲਹੇਦੁਸੀਵੇਹਦੇਹ
 ਕਾਰਤਪਜਲੇਲੰਗੁਲੀਦੇਬੇਤਾਂਸਡੇਪਸਕਿਸੇ
 ਕੋਖਜਬੀਨਹੀਹੋਇਦੇਤੇਨਾਂਕੁਸਦੇਨਲੇਲ
 ਹੀਦੇਦੇਹੋਨਾਂ।ਤੇਤਸੀਕਿਉਆਦੇਹੋਮਸਾਂਤੇ
 ਕਦੀਵੇਰਮਨੇਕੀਤਸੀਤਿਹਨਜੇਕਰਕੇਦੀ
 ਪੁਛੇਤਾਂਕਹਿਨਾਂਕੇਨੋਕਰੀਚਕਰੀਕੋਆਦੇਗਾਂ
 ਮੇਰਾਬਚਨਕਿਉਨਹੀਮੰਨਦੇਦੇਬੇਆਵਨਮੇਕਿ

੨੪
 ੫
 ੫

ਉਬਿਅਰਥਧਨਖਰਚਕਰਦੇਹੋਏਸਧਨਕਾ
 ਪਾਨਵਰਨੀਕਰਾਵੇਸੁਹੇਵੇਸਾਹਿਬਜਾਕੇਹੁਨ
 ਦੇਬੇਨਾਂਅਏਓਕੋਲੀਜਦਜਹਾਜਤੁਰੇਤਾਂਚ
 ਜੋਜਾਂਲੁੰਸਭਨੇਦੇਨਲੈਨਹੀਏਦੇਕੁਮਫਿਰ
 ਦੇਭਾਂਵੇਸਾਰਾਹੀਦਿਨਰਹੇ।ਜੇਤਾਂਮਿਲਾਏ
 ਦਨਤਾਂਭਾਂਵੇਸੰਭੀਅਵੇਤਾਂਹਛੁਹੈਅਰੇਸਿ
 ਕਟਛਿਅਥੈਨਹੈਧੀਲੁੰਸਿਧਸਾਂਨੂਭੀਕਿਜਾ
 ਲੀਅੰਕੀਅਖਲਗੇਤੇਅਰੇਸੰਗਤਕੀਕਿਰ
 ਪਾਨਾਭਦੇਬੇਅਦੇਹਾਂਹੁਨਦੇਬੇਅਗਾਤੋਰ

੨੧

ਨਾਹੈ ਤਾਂ ਮਾਓ ਤੁਮਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਲੀ ਖਾਸ ਸੇ
 ਪਰ ਦੇ ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਕੀ ਬੜੀ ਕਰੜੀ ਨਿਗਾਹ
 ਹੈ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਮਾਓ ਪਰਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਭਾਂ ਦੇ ਬਚ
 ਲੇਵੇ। ਦੇ ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਜੇਰ ਸਕਤ ਕ
 ਛਨ ਹੀ ਤੇ ਕੁਛ ਲਾਇਆ ਕੋਆ ਖਲਾਂ ਕੇ ਤੂੰ ਮੇ
 ਘਨੀ ਕੋ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ ਕਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਿਆ ਕ
 ਰ ਕੁਛ ਦਿਖਾਇ ਪੇਰੇ ਤਾਂ ਮਰਾਂ ਮੇਰੇ ਜਾਓ ਸਤਿ
 ਦਿਨ ਸੁਨਾਇ ਕਰ ਦੇਖ ਲੈਵੇ ਨਾਂ ਨਾਲੇ ਸਿਖਲ

ਭੁਜਲਕਰੇਤਾਂਭੈਨਛਡਦੇਭੂਗੀਤੇਹੁਨ
 ਹੋਰਹੁਕਮਨਾਂਅੰਨਹੀਅਲਦਕਿਸੇਕੋ
 ਅਰਥੇਹੀਦੇਖਲੈਲੇਜੇਅੰਨਲੇਹੋਵਨਤ
 ਤੇਭਾਈਬਿਨਾਂਹੀਨੇਸੋਹੁਕਮਨਾਂਅਵੀਕ
 ਛਕੈਅਨਹੀਦੇਦਾਤੇਭਾਈਦੇਨਾਂਕੋਭਲਿ
 ਅਕੋਬਹੁਤਫਿਲਹੈਤੇਭੁਗਿਅਕੋਰਤੀ
 ਭਰਬੀਫਿਲਨਹੀਕਰਦੇਦੇਨਾਂਕੋਭਿਤਭੁ
 ਹਤਕਰਕੇਹੈਨਬਾਦਸਾਹਕੋਕਿਸਕਰਕੇ

ਕਿਨਮਦਾਨਇਸਨਾਨਨਹੀਇਨਾਂਕੇਦੇਸਕ
 ਕੇਕਰਜੇਹੈਨਾਂਗਾਈਬੁਧਸਿੰਘਜੀਕੋਆਖਦੇ
 ਦੁਲਾਰੇਜੇਦਿਵਹਕੀਤਾਸੁਰਤਸਿੰਘਕਾਤਾਂਬ
 ਸਿਤਸਿੰਘਕੀਬਹੁਜੈਸੈਗਾਹਿਏਪਾਏਵਨੇਦੁ
 ਕਾਸਕੋਪਾਵਨੇਹਨਾਤੇਸੁਹੇਵੇਸਾਹਬਜੇਜੇ
 ਵੇਪਾਨਕਰਨਸੇਦਿਕਪਾਨਥੀਭੀਦੀਬਾਰਕ
 ਪਹਿਲਾਂਸਬਕੇਕੋਰਲੇਵਲਾਂਫੇਰਜੇਮਰਜ
 ਮਦੈਸੋਕਰਨਾਂਤੇਪਹਿਲਾਦਸਾਗਾਰਤੇਜੇ

੧੧੭

ਪੰਥੀ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਮੇਂ ਜੋ ਪਾਠ ਕਰਨਾਂ ਲਿਖਿ
 ਖਾਹੈ ਸੋ ਕਰਨਾਂ ਅਸੈਂ ਚੀਕਾ ਅਥ ਜੋ ਏਹਾ
 ਰੂਪੇਂ ਨੂ ਯੈ ਅਉਤਾਂ ਮੇਂ ਦਸ ਦੇਵਗਾ ਸੀਗਤ
 ਕੇ ਚਾਰੇ ਬੇ ਦੇਵੀ ਤੇ ਪਾਰਵੀ ਤੇ ਅਜਿਤ ਨਗਰੀ
 ਵੀ ਅਤੇ ਹੁਕਾਗਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੇ ਦੇਵ ਕੇ ਤਰ
 ਤਪਾਨੀ ਮੇਂ ਗਾਲ ਦੇਵਨਾਂ ਤੇ ਪਾਸਨਾਂ ਰਖ
 ਲਾਂ ਜੋ ਕੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੇ ਉਤੇ ਭਜਨ ਪ
 ਨਜਰੂਰ ਕਰੋ ਸੁਹੇਵੇ ਸਾਹਬ ਸਾਕਰ ਸਾਰੇ

ਦੇਸਾਂ ਕੇ ਨਾਂ ਅਧਾਰੀ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਵਖ ਮਿਲ ਜਾਵ
ਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਬਚਨਾਂ ਉਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਰਖ ਨੀਚਾ ਹੀ ਏ (ੴ) ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੀ ਪੁਛ ਦੇ ਹੋਰ
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅਗੇ ਹੀ ਲਿਖ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਸਿਖ
ਵਾਸ ਤੇ ਸੋਈ ਕਰੇ ਗੋਤਾਂ ਮੇਰੀ ਤੁਮਾਰੇ ਵਿਚ
ਆਜ ਵਾਂਗ ਨਾ ਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿਰਜ ਕੇ ਅਸੇ
ਕਵਖ ਮਿਲ ਜਾਵ ਨ ਕੇ ਜੋਧੇ ਥੀ ਮਿਲਿਖ ਹੋ
ਕਰਨਾ ਸੋ ਕਰੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਕਰ ਕੇ ਵਡਤੀ ਰਖੇ

59

ਤੇਜੇ ਪੈਖੀ ਨਿਕਲਹਿ ਸੇਉ ਸਕੇ ਉਪਰ ਪੁਤੀ
 ਤਰਖਲੀ ਦੀ ਸੁਰਕੇ ਬਚਨ ਮਨਸਾ ਨਹੀ ਹੀ
 ਦੇ ਤੇ ਹਰ ਦਾ ਸਾ ਬਧੇ ਹੀ ਮਾਂ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਪੁਨੇ
 ਦੇ ਹ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦੇ ਲਗੇ ਹੀ
 ਨਕੇ ਹਰ ਮਦਿਲ ਨਹੀ ਹੋ ॥ ਬਾਤ ਸਾ ਹਾਂ ਕੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਨ ਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਬੁਝਾਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਹੀ ਸ
 ਬ ਸੀਰਾਤ ਨੇ ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥ ੧੮

੨੬ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਲਿਖਤੋਂਦਿਆ
 ਲਸਿਘਤੇਕ੍ਰਿਪਾਲਸਿਘਤੇਭਾਈਜੋਗਹਰ
 ਨਾਮਸਿਘਤੇਸੰਮੁਹਖਾਲਸੇਜੋਗਸਿੰਦ੍ਰਾ
 ਹਿਰਾਰੁਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸਿੰਦ੍ਰਾਹਿਰਾਰੁਜੀਕ
 ਫਤਹਬਲਾਈਪ੍ਰਵਾਨਕਰਨੀਤੇਭਾਈਹ
 ਰਨਾਮਸਿਘਜੋਬਾਤਾਂਮੇਕਹਿਲਿਖੀਆਹੈ
 ਨਸੇਤੂੰਯਾਦਰਖੀਤੇਭਾਵੇਕਾਗਤਫੇਰਦੇ
 ਵੀਸਾਰੇਦੇਸਾਂਦੇਸਿਘਾਂਨੂੰਕੇਮੇਰੇਮਰੇਤੇ

੨੬

ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾ ਅਭਿਰਾਸਭ ਕੋਆਧੀ ਜਿੰਮੇ
 ਰੇ ਨਾਂ ਮਿਰਭੋਗ ਪਾਇ ਦੇ ਨਰਬਾ ਅਰਥਭ
 ਦੀ ਮੇਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਨੁਆਧ
 ਕੋ ਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੇ ਵੇਗੀ ਤੇਗਾ ਜੀਉ ਕਰੇਤ
 ਮਿਲ ਜਾਵੀ ਕਿਏ ਪਰ ਹੁਣੇ ਨਾਂ ਤੇ ਬੀਬੀ ਨਿ
 ਦਾ ਕੋਮੇ ਗੀਰਾਂ ਅਸਤਾ ਆਖ ਨੀਬੀਬੀ ਜਿ
 ਬੇਤੇ ਗੀਅਾਂ ਅਰਗਦੀ ਚਿਥੇ ਮੇਂ ਵੀ ਅਰਗੀ
 ਆਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕਾਭ ਜਨਕਰ ਜੇਸਦਾ ਸਿ

੭੬

ਗਰਹੇ ਤੇ ਨ ਲੋ ਸਾਰੀ ਖਵਰ ਲਿਖ ਨੀ ਗਾਲ
 ਦੁਇ ਘਈ ਤੇ ਸਰੁ ਪਸਿ ਘਈ ਤੇ ਭਾਲੀ ਦੇ
 ਨ ਲੋ ਕਾਂ ਨੇ ਮਾਪ ਸਬ ਕੁ ਸਕਰ ਕੇ ਤੇ ਸਿਰ
 ਮੇਰੇ ਤੇ ਲਾਇਆ ਸਬ ਨੇ ਤੇ ਭਾਲੀ ਗਾਨਿ
 ਮਾਂ ਤੇ ਕਿਨ ਹੋ ਨ ਮਾਪੀ ਨਿਹੀ ਹੀ ਦੀ ਮਾ ਕੇ
 ਦੀ ਬਦਲਾ ਲੈ ਨ ਥਾਪੀ ਛਲੇ ਜਨ ਮਾ ਕੇ
 ਸਿਖ ਬਲ ਕੇ ਲੈ ਲੀ ਤਾ ਹਛਾ ਮੇਰੀ ਮਾ ਜੀ ਕਿ
 ਸਮਤ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇ ਸਕੀ ਰੋਜਾ ਦਿਨਿ ਥੇ ਕਿ ਥੇ ਉ

ਪਾਧਰੀਕੀਤੀਸਭਨੇਤੇਆਪਤਾਂਭੁਬਲਾਂ
ਨਾਲਮੇਨੂੰਦੀਲੈਭੁਬੇਤੇਮੇਤੁਹਾਂਨੁਬਹੁਤ
ਲਿਖਦਾਹਾਂਕੇਤੁਸੀਬੀਕੋਦੀਬਾਤਲਿਖੋ
ਜੋਕੋਈਆਵੇਮੇਅਪੀਆਸੀਚਿਨੀਲਿਖ
ਕੇਲਿਖਾਵੇਅਪਨੇਹਾਲਕੀਤੇਤੁਸਾਂਕੁਛ
ਨਦਸਿਆਮਤੇਹੁਨਜੇਕਰਕੋਈਆਵੇਤੁ
ਦਿਕਾਆਵੇਦੇਨਾਅਵਨਾਕੋਈਦਿਨਸੀ
ਰਹੇਗਾਗਾਮਨਿਫੂਕਦਿਤੇਤੁਬਹੁਤਆ

ਦਮੀਘਰਨਾਰਥਨੇਤੇਨਕੇਦੀਘੋੜਾਰਥ
ਤੇਜੇਕਰਤੇਰੇਪਾਸੇਇਹਕਾਰਤਜਨਤਾ
ਕੇਕੇਲੇਜਾਂਵੀਤੇਭੈਲੀਸੰਜਲੁੰਡੀਹੋਰਸੁਬ
ਕੇਅਖਦੇਲੁਕਿਭਜਨਬਲੀਕਿਰਦੇਰਹਿ
ਲੁੰਮੀਤਭਜਨਤੇਸੁਖਹੋਹੋਰਹੁਨਭੁਅਰ
ਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਾਅਗੇਪਦਹੋਰਕੇਦੀਨ
ਹੀਸੁਨਦਾਤੇਜੇਮੁਕਬਰਹੋਲੁਸੋਨਲਨ
ਹੀਰਹਿਨਦੇਲੁਸਿਘਾਂਦੇਘਾਤੀਭਾਉਦੇ

ਬਧਕਰਨੇਹਰੇਮੇਰੇਦੇਖੀਦੇਹੀਚਾਰਹੈਲ
 ਦੇਨਕੇਨਾਲਵਰਤਨੁਨਹੀਸਿਰਤਨੇਦੇਹ
 ਅਹਾਂਪਾਪੀਹੈਨਹੀਬੀਦਾਵੇਦਿਨਕਦਲੇ
 ਨਿਭਜਨਕਰਨਾਂਤੇਬਾਨੀਪਜ਼ਨੀਤੇਭੋਗਰੀ
 ਬਨੀਕੋਪਾਵਨੇ॥ ਰੂਰੂਰਾਵੈਸੋਕਰਦੇਉ॥
 ਤੇਪਾਨਾਮਖੰਡਦਿਸਰੀਤੀਨਾਲਕਰਨਕੇ
 ਪ੍ਰਥਮੇਤਾਂਪਾਨਸੁਲਦਿਕੇਕਰਨਾਂਤੇਚੀਤ
 ਡਡੇਤਾਮਰਕਾਂਤੇਜੀਬਾਂਹਵਾਤੇਗੋਡੇ॥

25

ਤੇ ਜੀਲਤਾਂਧੋਲੈਲੀਆਂ ਤੇ ਭਲੇ ਕਰਕੇ ਤੇ
 ਮੰਜੇ ਉਪਰ ਪਾਠੀਆਂ ਸੋਵ ਲਭੁਆ ਮਾਸੁ
 ਰਹਿਨ ਕਸਤਨਾ ਵਰਤੇ ਜੇਗਾਹ ਸਤੀਹ
 ਵੇਤਾਂ ਜਿਸ ਜਗਾ ਪਾਠ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਥੇ
 ਆਮਾਦ ਮੀਥੈ ਠਕਰ ਗਲਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ।
 ਤੇ ਮੰਡਾ ਨਹੀ ਲਾਵਨਾ ਪਾਠ ਵਿਚ ਬਾਹਰ
 ਸੋਧਾਂ ਬਿਨਾ ਪਾਠ ਨਹੀ ਤੇਰਨਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠ
 ਥੋਹ ਜਾਛ ਕੇ ਜਿਸ ਮੇ ਪਵਨ ਸਰੇ ਰੋਸ।

ਰਮਾਲਧੇਲੈਨੇਚੇਕਰਕਪਜੇਕੇਹੋਦਨਤੰ

ਸ੍ਰੀਦਾਹਰਾਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਦਾਹਿਰੂ

ਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹਰਦਾਸਲਿਖੀ ੧੯

ਸ੍ਰੀ: ੧੯੩੮ ਵਿਚ ਸਤਿਸ੍ਰੀਮਾਲ

ਸ੍ਰੀਦੇਗਸਿੰਘਮਹਾਦੇਵਸੇਕੇਹਥਭੇਜਾ
ਰੰਗੂਨਸੇ

੨੪

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ

